

Jurnalul Oficial

al Uniunii Europene

C 72



Ediția în limba română

Comunicări și informări

Anul 52

26 martie 2009

<u>Numărul informării</u>	Cuprins	Pagina
II <i>Comunicări</i>		
COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII EUROPENE		
Comisie		
2009/C 72/01	Comunicare a Comisiei privind tratarea activelor depreciate în sectorul bancar comunitar	1
2009/C 72/02	Non-opoziție la o concentrare notificată (Cazul COMP/M.5364 — Iberia/Vueling/Clickair) ⁽¹⁾	23
IV <i>Informări</i>		
INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI ORGANELE UNIUNII EUROPENE		
Comisie		
2009/C 72/03	Rata de schimb a monedei euro	24
INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE		
2009/C 72/04	Lista organismelor sau a autorităților publice responsabile de activitatea de control prevăzută la articolul 15 din Regulamentul (CEE) nr. 2092/91	25

RO

Preț:
18 EUR⁽¹⁾ Text cu relevanță pentru SEE

(continuare în pagina următoare)

INFORMĂRI REFERITOARE LA SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

Autoritatea de Supraveghere a AELS

2009/C 72/05	Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 1 alineatul (2) din partea I a Protocolului 3 la Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție cu privire la ajutorul de stat pentru impozitarea societăților de asigurare captive din Liechtenstein	50
--------------	---	----

V Anunțuri

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN DOMENIUL CONCURENȚEI

Comisie

2009/C 72/06	Decizia nr. 842 din 23 decembrie 2008 privind inițierea unei proceduri de acordare a autorizației de prospectare și explorare a resurselor naturale ale subsolului (petrol și gaze naturale) în conformitate cu articolul 2(1)(3) din Legea resurselor naturale ale subsolului, în blocul 1-5 „Devetaki” situat în provinciile Lovna, Plevna și Gabrovo și de notificare cu privire la concursul planificat pentru acordarea autorizației	52
2009/C 72/07	Decizia nr. 843 din 23 decembrie 2008 privind inițierea unei proceduri de acordare a autorizației de prospectare și explorare a resurselor naturale ale subsolului (petrol și gaze naturale) în conformitate cu articolul 2(1)(3) din Legea resurselor naturale ale subsolului, în blocul 1-9 „Miziya” situat aflat în provincia Vratsa și de notificare cu privire la concursul planificat pentru acordarea autorizației	54
2009/C 72/08	Decizia nr. 844 din 23 decembrie 2008 privind inițierea unei proceduri de acordare a autorizației de prospectare și explorare a resurselor naturale ale subsolului (petrol și gaze naturale) în conformitate cu articolul 2(1)(3) din Legea resurselor naturale ale subsolului, în blocul 1-10 „Botevo” aflat în provinciile Vratsa și Montana și de notificare cu privire la concursul planificat de acordare a autorizației	56

ALTE ACTE

Comisie

2009/C 72/09	Publicarea unei cereri în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare	58
2009/C 72/10	Publicarea unei cereri de înregistrare în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare	62



2009/C 72/11

Publicarea unei cereri în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare 67



II

*(Comunicări)*COMUNICĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚII ȘI ORGANE ALE UNIUNII
EUROPENE

COMISIE

Comunicare a Comisiei privind tratarea activelor depreciate în sectorul bancar comunitar

(2009/C 72/01)

1. INTRODUCERE

1. De la mijlocul anului 2007, funcționarea piețelor creditelor pentru instituțiile financiare este grav perturbată. Acest lucru a dus la epuizarea lichidităților în sectorul bancar și la o reticență din partea băncilor în a furniza împrumuturi altor bănci și economiei, în general. Întrucât perturbarea piețelor creditelor s-a agravat în ultimele optsprezece luni, criza financiară s-a intensificat, iar economia mondială a intrat într-o recesiune gravă.
2. Este greu să se întrezărească o soluționare a crizei financiare și o restabilire a economiei mondiale fără să se asigure stabilitatea sectorului bancar și a sistemului financiar global. Numai atunci investitorii își vor recăpăta încrederea, iar băncile își vor relua comportamentul obișnuit în ceea ce privește creditarea. Prin urmare, statele membre au instituit măsuri de sprijinire a stabilității sectoarelor lor bancare și a activității de creditare, concretizate mai ales prin infuzie de nou capital din fonduri publice și prin furnizarea de garanții guvernamentale pentru împrumuturile băncilor. Aceste măsuri au fost anunțate în octombrie 2008 și au fost puse în aplicare treptat în ultimele luni.
3. Recent, o serie de state membre și-au anunțat intenția de a suplimenta măsurile de sprijin pe care le aplică în prezent prin adoptarea unor măsuri de salvare a activelor bancare depreciate. Aceste anunțuri, cărora li s-a adăugat o inițiativă similară în Statele Unite, au declanșat o dezbatere pe scară largă în cadrul Comunității cu privire la avantajele salvării activelor ca măsură de sprijin guvernamental acordat băncilor. În contextul acestei dezbateri, prezenta comunicare a fost pregătită de Comisie, în consultare cu Banca Centrală Europeană (BCE), și se bazează pe recomandările din 5 februarie 2009 ale Eurosistemului (a se vedea anexa I).
4. Prezenta comunicare se axează asupra aspectelor care trebuie abordate de statele membre atunci când iau în considerare, elaborează și pun în aplicare măsuri de salvare a activelor. În general, aceste aspecte includ motivul pentru care s-ar opta pentru salvarea activelor ca măsură de salvagardare a stabilității financiare și de sprijinire a activității de creditare a băncilor; considerațiile pe termen mai lung, și anume asigurarea viabilității sectorului bancar și sustenabilității bugetare, care trebuie luate în considerare atunci când se are în vedere aplicarea de măsuri de salvare a activelor și necesitatea unei abordări comunitare comune și coordonate în ceea ce privește salvarea activelor, în special pentru a asigura condiții de egalitate. În contextul unei astfel de abordări comunitare, prezenta comunicare oferă, de asemenea, mai multe orientări specifice privind aplicarea normelor în materie de ajutoare de stat salvării activelor, punându-se accentul pe aspecte precum (i) cerințele referitoare la transparență și la dezvăluirea informațiilor; (ii) repartizarea sarcinilor între state, acționari și creditori; (iii) alinierea stimulentei pentru beneficiari la obiectivele de politică publică; (iv) principiile care stau la baza elaborării măsurilor de salvare a activelor în ceea ce privește eligibilitatea, evaluarea și gestionarea activelor depreciate și (v) relația dintre salvarea activelor, alte măsuri de sprijin guvernamental și restructurarea băncilor.

2. SALVAREA ACTIVELOR CA MĂSURĂ DE SALVGARDARE A STABILITĂȚII FINANCIARE ȘI DE SPRIJINIRE A ACTIVITĂȚII DE CREDITARE A BĂNCILOR

5. Obiectivele imediate ale pachetelor de salvare ale statelor membre anunțate în octombrie 2008 sunt salvagardarea stabilității financiare și sprijinirea activității de creditare a economiei reale. Este prea devreme pentru a se trage concluzii definitive privind eficacitatea pachetelor, dar este clar că acestea au îndepărtat riscul unui colaps financiar și au sprijinit funcționarea unor piețe interbancare importante. Pe de altă parte, evoluția activității de creditare a economiei reale de la anunțarea pachetelor a fost nefavorabilă, statisticile recente indicând o diminuare bruscă a expansiunii creditului ⁽¹⁾. În multe state membre, relatările privind refuzul băncilor de a acorda credite întreprinderilor sunt deja extrem de numeroase și s-ar părea că penuria de credite este mai mare decât ar fi fost justificată din motive de evoluție ciclică.
6. Unul dintre motivele-cheie identificate ale insuficienței fluxului de credite îl reprezintă incertitudinea cu privire la evaluarea și localizarea activelor depreciate, sursă de probleme în sectorul bancar încă de la începutul crizei. Incertitudinea în ceea ce privește evaluarea activelor nu numai că a continuat să erodeze încrederea în sectorul bancar, dar a și diminuat efectul măsurilor de sprijin guvernamental convenite în octombrie 2008. De exemplu, recapitalizarea băncilor a reprezentat o protecție împotriva deprecierei activelor, dar o mare parte a protecției furnizate de capital a fost absorbită de bănci pentru a constitui provizioane pentru depreciere viitoare ale activelor. Băncile au luat deja măsuri în vederea soluționării problemei activelor depreciate. Acestea au contabilizat depreciere substanțială ale valorii activelor ⁽²⁾, au întreprins măsuri de limitare a pierderilor rămase prin reclassificarea activelor în cadrul bilanțurilor lor și au pus deoparte treptat capital suplimentar pentru a-și consolida solvabilitatea. Cu toate acestea, problema nu a fost soluționată în mod satisfăcător și amploarea neașteptată a încetinerii economice indică acum o deteriorare continuă și mai accentuată a calității de credit a activelor bancare.
7. Salvarea activelor ar soluționa direct problema incertitudinii cu privire la calitatea bilanțurilor bancare și, prin urmare, ar contribui la recăpătarea încrederii în sectorul bancar. Ar putea, de asemenea, contribui la evitarea riscului unor runde repetate de recapitalizare a băncilor în contextul accentuării deprecierei activelor pe fondul deteriorării situației în ceea ce privește economia reală. Din acest motiv, o serie de state membre iau serios în considerare salvarea activelor bancare depreciate ca măsură care să vină în completarea altor măsuri în ceea ce privește punerea în aplicare a strategiei convenite de șefii de stat și de guvern în octombrie 2008.

3. CONSIDERAȚII PE TERMEN MAI LUNG: RECĂPĂTAREA VIABILITĂȚII SECTORULUI BANCAR ȘI SUSTENABILITATEA FINANTELOR PUBLICE

8. Măsurile de salvare a activelor trebuie elaborate și puse în aplicare în așa fel încât să ducă la realizarea cât mai eficace a obiectivelor imediate de salvagardare a stabilității financiare și de sprijinire a activității de creditare a băncilor. Un aspect important care trebuie abordat în acest context este asigurarea unei participări adecvate la măsurile de salvare a activelor prin stabilirea unor prețuri și condiții adecvate și printr-o participare obligatorie, dacă este considerată necesară. Cu toate acestea, elaborarea și punerea în aplicare a măsurilor de salvare a activelor nu ar trebui să se concentreze exclusiv pe aceste obiective imediate. Este esențial să se țină cont și de considerațiile pe termen mai lung.
9. În cazul în care măsurile de salvare a activelor nu sunt aplicate astfel încât să izoleze pericolul unor perturbări grave ale concurenței între bănci (atât în cadrul statelor membre, cât și la nivel transfrontalier) în conformitate cu normele în materie de ajutoare de stat prevăzute de Tratatul de instituire a Comunității Europene, inclusiv, atunci când este necesar, să se recurgă la restructurarea beneficiarilor, rezultatul va fi un sector bancar comunitar mai slab din punct de vedere structural, ceea ce va avea implicații negative asupra potențialului productiv al economiei globale. În plus, ar putea duce la necesitatea recurentă a intervenției guvernamentale în sector, implicând o povară tot mai mare pentru

⁽¹⁾ Dacă datele oficiale privind zona euro indică faptul că băncile continuă încă să acorde credite întreprinderilor, tendința subiacentă indică o diminuare a acestora, ratele lunare de creștere a creditării înregistrând o încetinire semnificativă spre sfârșitul anului 2008. În decembrie 2008, împrumuturile acordate de bănci economiei private (împrumuturi către alte entități decât instituțiile financiare monetare, cu excepția guvernelor) s-au diminuat cu 0,4 % față de luna noiembrie.

⁽²⁾ De la mijlocul anului 2007 și până în prezent, s-a înregistrat o depreciere totală a valorii activelor de 1 063 miliarde USD, din care 737,6 miliarde USD au fost raportate de bănci cu sediul în SUA, iar 293,7 miliarde USD de bănci cu sediul în Europa. Din această ultimă sumă, 68 miliarde USD au fost raportate în Elveția. În ciuda amplitudinii deprecierei valorii activelor raportate deja, FMI estimează în prezent că pierderile totale înregistrate de bănci ca urmare a deprecierei activelor este probabil să ajungă la 2 200 miliarde USD. Această estimare se bazează pe deținerea la nivel mondial de creanțe provenite din ipotechi, creanțe de consum și datorii ale întreprinderilor, originare și securizate în SUA, care a crescut constant de la începutul crizei. Unii analiști ai pieței sugerează că este posibil ca pierderile totale să fie mult mai mari. De exemplu, Nouriel Roubini, care a susținut tot timpul că sumele estimate oficial sunt prea mici, sugerează acum că pierderile totale ar putea fi de 3 600 miliarde USD numai în Statele Unite.

finanțele publice. Astfel de riscuri sunt grave, având în vedere amploarea probabilă a expunerii statului. Pentru a limita riscul unui astfel de prejudiciu care se poate produce pe termen mai lung, intervenția guvernamentală în sectorul bancar ar trebui direcționată adecvat și însoțită de garanții comportamentale care să alinieze stimulentele acordate băncilor la obiectivele de politică publică. Măsurile de salvare a activelor ar trebui să facă parte dintr-un efort global de restabilire a viabilității sectorului bancar, bazat pe restructurările necesare. Necesitatea restructurărilor în sectorul bancar ca și contrapartidă pentru sprijinul guvernamental este analizată mai detaliat în contextul normelor în materie de ajutoare de stat, în secțiunile 5 și 6.

10. La elaborarea și punerea în aplicare a măsurilor de salvare a activelor, este esențial, de asemenea, ca statele membre să ia în considerare contextul bugetar. Estimările depreciierilor totale prognozate ale valorii activelor sugerează faptul că, în ceea ce privește salvarea activelor, costurile bugetare ale statelor membre — reale, eventuale sau ambele categorii — ar putea fi semnificative, atât în termeni absoluți, cât și prin raportare la produsul intern brut (PIB). Sprijinul guvernamental sub formă de salvare a activelor (și alte măsuri) nu ar trebui să aibă o asemenea amploare încât să constituie motive de îngrijorare cu privire la sustenabilitatea finanțelor publice, ducând la supraîndatorare sau probleme de finanțare. Astfel de considerații sunt deosebit de importante în contextul actual al adâncirii deficitelor bugetare, al creșterii nivelurilor îndatorării publice și al provocărilor cu care se confruntă emiterea de obligațiuni de stat.
11. Mai concret, situația bugetară a statelor membre va constitui un aspect important de luat în considerare la alegerea mecanismului de gestionare a activelor care fac obiectul salvării, și anume achiziția activelor, asigurarea activelor, swap-ul de active sau un hibrid al acestora ⁽¹⁾. Este posibil ca implicațiile asupra credibilității bugetare ale diverselor abordări privind salvarea activelor să nu difere semnificativ, întrucât este probabil ca piețele financiare să nu anticipeze pierderile potențiale în mod similar ⁽²⁾. Cu toate acestea, o abordare care necesită achiziția completă și *ex ante* a activelor depreciate ar avea un impact mai rapid asupra indicatorilor bugetari și finanțării guvernamentale. Dacă alegerea mecanismului de gestionare a activelor depreciate este responsabilitatea fiecărui stat membru, ar putea fi avute în vedere abordări hibrid prin care activele rele să fie izolate din bilanțul băncilor într-o entitate separată (fie în cadrul sau în afara băncilor) care să beneficieze într-un fel sau altul de o garanție guvernamentală. O astfel de abordare este atractivă întrucât oferă multe dintre beneficiile abordării bazate pe achiziționarea activelor din perspectiva recăpătării încrederii în sistemul bancar, limitând în același timp impactul bugetar imediat.
12. În contextul unor resurse bugetare limitate, poate fi oportun ca măsurile de salvare a activelor să se axeze asupra unui număr limitat de bănci, de importanță sistemică. În cazul unora dintre statele membre, pot exista limita importante în ceea ce privește salvarea activelor băncilor, din cauza constrângerilor bugetare existente și/sau a dimensiunii bilanțului băncilor acestora în raport cu PIB-ul.

4. NECESITATEA UNEI ABORDĂRI COMUNITARE COMUNE ȘI COORDONATE

13. Atunci când se are în vedere un anumit tip de măsuri de salvare a activelor, este necesar să se reconcilieze obiectivele imediate privind asigurarea stabilității financiare și activitatea de creditare bancară cu necesitatea de a evita aducerea unor prejudicii pe termen mai lung sectorului bancar din Comunitate, pieței unice și economiei globale. Acest lucru poate fi realizat cel mai eficient printr-o abordare comunitară comună și coordonată, care să aibă următoarele obiective principale:
 - (a) stimularea încrederii pieței prin demonstrarea capacității de a elabora un răspuns eficace la criza financiară, la nivel comunitar, și prin crearea perspectivei unor efecte de contagiune pozitive în rândul statelor membre și pe piețele financiare în sens larg;
 - (b) limitarea efectelor de contagiune negative în rândul statelor membre atunci când introducerea de măsuri de salvare a activelor de către un stat membru care întreprinde primul o astfel de măsură induce o presiune asupra altor state membre să îl urmeze și riscă să genereze o cursă a subvențiilor între statele membre;

⁽¹⁾ Aceste mecanisme sunt analizate mai detaliat în anexa II.

⁽²⁾ Nu este obligatoriu ca achiziționarea activelor de către guvern să implice costuri bugetare pe termen mai lung dacă o parte suficientă din activele achiziționate poate fi vândută ulterior obținându-se un profit (a se vedea exemplele privind SUA și Suedia din anexa II). Cu toate acestea, implică cheltuieli bugetare inițiale care ar duce la creșterea datoriei publice brute și a necesităților de finanțare brute ale guvernului. O abordare bazată pe swap-ul de datorii publice contra activelor depreciate ar putea fi folosită pentru a diminua problemele operaționale aferente emiterii, dar nu ar evita impactul asupra indicatorilor bugetari și nici creșterea ofertei în materie de titluri de datorii publice.

- (c) protejarea pieței unice a serviciilor financiare, asigurând coerența măsurilor de salvare a activelor introduse de statele membre și rezistând protecționismului financiar;
 - (d) asigurarea respectării obligațiilor de control în materie de ajutoare de stat și a oricăror alte obligații legale prin continuarea asigurării coerenței măsurilor de salvare a activelor și prin minimizarea denaturărilor concurenței și a hazardului moral.
14. Coordonarea între statele membre ar fi necesară numai la nivel general și ar putea fi realizată păstrând în același timp un grad de flexibilitate suficient pentru a adapta măsurile la situația specifică a fiecărei bănci. În absența unei coordonări suficiente *ex ante*, multe din aceste obiective vor fi atinse numai prin obligații *ex post* suplimentare în materie de control al ajutoarelor de stat. Prin urmare, orientările comune privind caracteristicile de bază ale măsurilor de salvare ar contribui la minimizarea necesității de a efectua corecții și ajustări ca urmare a evaluării efectuate în temeiul normelor în materie de ajutoare de stat. Astfel de orientări sunt furnizate în secțiunile următoare.

5. ORIENTĂRI PRIVIND APLICAREA NORMELOR ÎN MATERIE DE AJUTOARE DE STAT MĂSURILOR DE SALVARE

15. Evaluarea riscului activelor pe care le achiziționează și asigurarea faptului că pot acoperi orice pierderi ⁽¹⁾ aferente acestora este o îndatorire obișnuită a băncilor. Cu toate acestea, se poate considera că salvarea activelor sprijină stabilitatea financiară. Măsurile publice de salvare a activelor reprezintă ajutor de stat în măsura în care, datorită lor, banca beneficiară nu mai trebuie să înregistreze o pierdere sau o rezervă pentru o posibilă pierdere aferentă activelor sale depreciate (sau le compensează pentru înregistrarea acestora) și/sau să elibereze capital de reglementare pentru alte utilizări. Acesta ar fi în special cazul în care sunt achiziționate sau asigurate active depreciate la o valoare mai mare decât prețul pieței sau în cazul în care prețul garanției nu compensează statul pentru obligația sa maximă posibilă pe care și-o asumă în cadrul garanției ⁽²⁾.
16. Cu toate acestea, orice ajutor pentru măsuri de salvare a activelor ar trebui să respecte următoarele principii generale: necesitatea, proporționalitatea și minimizarea denaturărilor concurenței. O astfel de asistență implică denaturări grave ale concurenței între băncile beneficiare și nebeneficiare și între băncile beneficiare care au nevoie de ajutor în grade diferite. Băncile nebeneficiare care sunt în esență solide se pot simți obligate să ia în calcul solicitarea unei intervenții guvernamentale pentru a-și păstra poziția concurențială pe piață. Denaturări similare ale concurenței pot apărea între statele membre, existând riscul declanșării unei curse a subvențiilor între statele membre (în încercarea acestora de a-și salva băncile, fără a ține seama de efectul asupra băncilor din alte state membre), precum și riscul unei derive către protecționism financiar și fragmentarea pieței interne. Prin urmare, participarea la schema de salvare a activelor ar trebui condiționată de îndeplinirea unor criterii definite clar și obiective pentru a evita ca o anumită bancă să beneficieze de avantaje necuvenite.
17. Principiile care stau la baza aplicării normelor în materie de ajutoare de stat, în special a articolului 87 alineatul (3) litera (b) din tratat, oricărei măsuri de sprijinire a băncilor în contextul crizei financiare mondiale au fost stabilite în Comunicarea Comisiei — *Aplicarea normelor privind ajutoarele de stat în cazul măsurilor adoptate în legătură cu instituțiile financiare, în contextul actualei crize financiare mondiale* ⁽³⁾. Orientări mai detaliate privind aplicarea concretă a acestor principii în ceea ce privește recapitalizarea au fost furnizate ulterior în Comunicarea Comisiei — *Recapitalizarea instituțiilor financiare în contextul actualei crize financiare: limitarea ajutorului la minimul necesar și garanții împotriva denaturărilor nejustificate ale concurenței* ⁽⁴⁾. În același spirit, orientările prevăzute de prezenta comunicare, care se bazează pe aceleași

⁽¹⁾ De regulă, băncile dețin o varietate de active, inclusiv: numerar, active financiare (bonuri de tezaur, titluri de credit, titluri de participare, credite negociate și produse de bază), produse derivate (swap-uri, opțiuni), împrumuturi, investiții financiare, imobilizări necorporale, proprietăți, uzine și echipamente. Pot fi înregistrate pierderi atunci când activele sunt vândute sub valoarea lor contabilă, atunci când valoarea lor scade și sunt prevăzute rezerve pentru pierderile posibile sau *ex post*, când fluxurile de venituri obținute la scadență sunt mai mici decât valoarea contabilă.

⁽²⁾ Se consideră că o garanție constituie ajutor de stat atunci când banca beneficiară nu poate găsi un operator privat independent pe piață care să fie dispus să îi ofere o garanție similară. Valoarea ajutorului de stat este stabilită la cea a obligației nete maxime pentru stat.

⁽³⁾ JO C 270, 25.10.2008, p. 8.

⁽⁴⁾ JO C 10, 15.1.2009, p. 2.

principii, identifică caracteristicile-cheie ale măsurilor sau schemelor de salvare a activelor, care determină eficacitatea lor, precum și impactul pe care îl au asupra concurenței. Aceste orientări se aplică tuturor băncilor care beneficiază de măsuri de salvare a activelor, indiferent de situația fiecăreia, însă implicațiile practice ale aplicării lor pot varia în funcție de profilul de risc și de viabilitatea beneficiarului. Principiile care stau la baza acestor orientări se aplică *mutatis mutandis* atunci când două sau mai multe state membre își coordonează măsurile pentru a salva activele băncilor transfrontaliere.

18. Prezenta comunicare urmărește stabilirea unor principii și condiții coordonate pentru a asigura o cât mai mare eficacitate a măsurilor de salvare a activelor pe piața unică, ținând seama de obiectivul pe termen lung de restabilire a condițiilor de piață normale, rămânând totodată suficient de flexibile încât să răspundă unor caracteristici specifice sau să furnizeze măsuri sau proceduri suplimentare la nivel individual sau național, din motive de stabilitate financiară. Aplicarea unor măsuri de salvare a activelor eficiente ar trebui să ducă la menținerea activității de creditare a economiei reale.

5.1. Identificarea adecvată a problemei și opțiuni de soluționare a acesteia: transparență totală și divulgarea completă a informațiilor *ex ante* privind deprecierea activelor și evaluarea *ex ante* a băncilor eligibile

19. Orice măsură de salvare a activelor trebuie să se bazeze pe o identificare clară a amplitudinii problemelor băncii legate de active, a solvabilității sale intrinseci înainte de primirea sprijinului și a perspectivelor ca aceasta să redevină viabilă, luând în considerare în mod corespunzător toate alternativele posibile pentru a facilita procesul de restructurare necesar, pentru a preveni denaturarea stimulentei acordate tuturor actorilor implicați și pentru a evita risipirea resurselor statului fără ca acestea să contribuie la reluarea fluxului normal de credite către economia reală.
20. Prin urmare, pentru a minimiza riscul unei necesități recurente de a recurge la intervenții ale statului în favoarea aceluiași beneficiari, condiția prealabilă pentru a beneficia de salvarea activelor ar trebui să fie îndeplinirea următoarelor criterii:
 - (a) cererile de ajutor ar trebui să facă *ex ante* obiectul unei transparențe totale și a unei divulgări complete, de către băncile eligibile, a informațiilor cu privire la activele care vor face obiectul măsurilor de salvare, pe baza unei evaluări adecvate, certificate de experți independenți recunoscuți și validate de autoritatea de supraveghere pertinentă, în conformitate cu principiile evaluării detaliate în secțiunea 5.5 ⁽¹⁾, divulgarea informațiilor privind activele depreciate ar trebui să fie efectuată înainte de intervenția guvernamentală, acest lucru ar trebui să ducă la determinarea valorii ajutorului și a pierderilor suferite de bancă în urma transferului de active ⁽²⁾;
 - (b) după înaintarea unei cereri de ajutor de către o anumită bancă, ar trebui efectuată o analiză completă a activităților și bilanțului băncii respective, în vederea evaluării gradului de adecvare al capitalului băncii și a perspectivelor acesteia de a fi viabilă în viitor (analiza viabilității); această analiză trebuie să aibă loc în paralel cu certificarea activelor depreciate care fac obiectul programului de salvare a activelor, dar, având în vedere amploarea acesteia, ar putea fi încheiată după intrarea băncii în programul de salvare a activelor; rezultatele analizei viabilității trebuie notificate Comisiei și vor fi luate în considerare la evaluarea măsurilor necesare a fi întreprinse ca urmare a analizei efectuate (a se vedea secțiunea 6).

5.2. Repartizarea între statele membre, acționari și creditori a sarcinii pe care o reprezintă costurile aferente activelor depreciate

21. De regulă, băncile ar trebui să suporte în cea mai mare măsură posibilă pierderile asociate activelor depreciate. Acest lucru necesită, în primul rând, transparență totală și divulgarea de informații complete *ex ante*, urmate de o evaluare corectă a activelor înainte de intervenția guvernamentală și o remunerare corectă a statului pentru măsura de salvare a activelor, indiferent de forma acesteia, astfel încât să se asigure faptul că responsabilitatea acționarilor și repartizarea sarcinilor între aceștia sunt echivalente, oricare ar fi modelul ales. Combinarea acestor elemente ar trebui să ducă la coerență globală în ceea ce

⁽¹⁾ Fără a aduce atingere necesității de a face public impactul asupra bilanțului al unei măsuri de salvare a activelor care implică o repartizare adecvată a sarcinii, termenii „transparență” și „divulgare completă” se înțeleg ca transparență față de autoritățile naționale, experții independenți implicați și Comisia.

⁽²⁾ Valoarea ajutorului corespunde diferenței dintre valoarea de transfer a activelor (care are la bază, de regulă, valoarea lor economică reală) și prețul pieței. În acest document, pierderile suferite corespund diferenței dintre valoarea de transfer a activelor și valoarea lor contabilă. Pierderile efective vor fi cunoscute în mod normal numai *ex post*.

privește repartizarea sarcinilor în cadrul diverselor forme de sprijin din partea statului, având în vedere caracteristicile distincte specifice ale diferitelor tipuri de asistență ⁽¹⁾.

22. Odată activele evaluate corespunzător și pierderile identificate corect ⁽²⁾, dacă acest lucru ar duce la o situație de insolvabilitate tehnică în lipsa intervenției statului, banca ar trebui fie să fie pusă sub administrare judiciară, fie lichidată, în conformitate cu legislația comunitară și națională. Într-o astfel de situație, pentru a menține stabilitatea financiară și încrederea, poate fi oportună oferirea de protecție sau de garanții titularilor de obligațiuni ⁽³⁾.
23. Atunci când punerea unei bănci sub administrare judiciară sau lichidarea ordonată a acesteia nu pare a fi oportună din motive de stabilitate financiară ⁽⁴⁾, s-ar putea acorda băncilor ajutor sub formă de garanții sau de achiziționare de active, limitat strict la minim, astfel încât acestea să poată continua să funcționeze pe perioada care ar fi necesară pentru a se elabora fie un plan de restructurare, fie unul de lichidare ordonată a acestora. În astfel de cazuri, ar fi normal ca și acționarii să suporte pierderile, cel puțin până la atingerea limitelor reglementare ale adecvării capitalului. Pot fi luate în considerare și opțiuni privind naționalizarea acestor bănci.
24. Atunci când nu este posibil să se realizeze *ex ante* repartizarea în totalitate a sarcinilor, ar trebui să se ceară băncii să contribuie la acoperirea pierderilor sau a riscurilor într-o etapă ulterioară, de exemplu sub formă de clauze de recuperare sau, în cazul unei scheme de asigurare, printr-o clauză „primă pierdere” care să fie suportată de bancă (de regulă, cel puțin 10 %) și o clauză „partajare a pierderilor restante”, prin care banca participă la un procent (de regulă, cel puțin 10 %) din orice pierderi suplimentare ⁽⁵⁾.
25. În general, cu cât contribuția inițială este mai mică, cu atât este mai necesară o contribuție a acționarilor într-o etapă ulterioară, fie sub forma unei conversii a pierderilor statului în acțiuni ale băncii și/sau sub forma unor măsuri compensatorii suplimentare care să limiteze denaturarea concurenței atunci când se analizează restructurarea necesară.

5.3. Alinierea stimulentei oferite băncilor pentru a participa la salvarea activelor la obiectivele de politică publică

26. Caracteristica generală a programelor de salvare a activelor depreciate ar trebui să fie limitarea perioadei de înscriere la șase luni de la lansarea schemei de către guvern. Astfel, se va limita tendința băncilor de a amâna divulgarea informațiilor privind activele depreciate în speranța că ulterior vor fi furnizate rate mai mari de ajutor și se va facilita soluționarea rapidă a problemelor din sectorul bancar înainte ca declinul economic să agraveze și mai mult situația. Pe perioada celor șase luni în care este posibilă înscrierea în vederea participării la program, băncile ar putea să prezinte „coșuri” de active eligibile care să facă obiectul măsurilor de salvare a activelor, cu posibilitatea reinnoirii acestora ⁽⁶⁾.
27. Poate fi necesară elaborarea unor mecanisme adecvate care să asigure faptul că la măsura guvernamentală participă băncile care au cel mai mult nevoie de salvarea activelor. Astfel de mecanisme ar putea include participarea obligatorie la program și ar trebui să includă cel puțin divulgarea obligatorie de informații autorităților de supraveghere. Obligația ca toate băncile să dezvăluie magnitudinea problemelor lor legate de active va contribui la identificarea clară a necesității aplicării unei scheme de salvare a activelor la nivel de state membre, precum și a domeniului de aplicare al acesteia.

⁽¹⁾ Măsurile de salvare a activelor pot fi comparabile oarecum cu infuziile de capital, întrucât oferă un mecanism de absorbție a pierderilor și au efect de capital de reglementare. Cu toate acestea, în cazul măsurilor de salvare a activelor statul își asumă un risc mai mare în privința unui anumit portofoliu de active depreciate, fără să existe o contribuție directă a activității generatoare de venituri și fonduri ale băncii și fonduri și care depășește o posibilă participație a sa în cadrul băncii. Având în vedere faptul că în cazul salvării activelor dezavantajele sunt mai numeroase, iar avantajele mai limitate, remunerația ar trebui să fie, de regulă, mai mare decât pentru infuziile de capital.

⁽²⁾ Prin compararea valorii contabile a activelor cu valoarea de transfer a acestora (și anume, valoarea lor economică reală).

⁽³⁾ Cu toate acestea, în mod normal protecția acționarilor ar trebui exclusă. A se vedea deciziile NN 39/08 (Danemarca, Ajutor pentru lichidarea băncii Roskilde) și NN 41/08 (Regatul Unit, Ajutor de salvare pentru Bradford & Bingley).

⁽⁴⁾ De exemplu, în cazul în care dimensiunea sau tipul de activitate al băncii ar fi imposibil de gestionat într-o procedură de administrare judiciară sau prin lichidare ordonată fără a avea implicații sistemice periculoase asupra altor instituții financiare sau asupra acordării de împrumuturi economiei reale. În acest sens, ar fi necesară o justificare din partea autorității monetare și/sau de supraveghere.

⁽⁵⁾ Alți factori, de exemplu o remunerație mai mare, pot influența nivelul adecvat. În plus, trebuie remarcat faptul că este posibilă apariția compensărilor *ex post* doar la câțiva ani de la aplicarea măsurii și, prin urmare, se poate prelungi astfel în mod nesatisfăcător incertitudinea legată de evaluarea activelor depreciate. Clauzele de recuperare bazate pe o evaluare *ex ante* nu ar implica această problemă.

⁽⁶⁾ În cazul activelor care fac obiectul programului de salvare și a căror scadență este ulterioară.

28. În cazurile în care participarea nu este obligatorie, schema poate include stimulente adecvate (precum furnizarea de garanții sau de drepturi acționarilor existenți, astfel încât aceștia să poată participa la atragerea în viitor de capital privat în termeni preferențiali) pentru a facilita preluarea de către bănci fără a se deroga de la principiile transparenței și divulgării informațiilor, evaluării corecte și repartizării sarcinilor.
29. Participarea după expirarea perioadei de înscriere de șase luni ar trebui să fie posibilă numai în circumstanțe excepționale și imprevizibile pentru care banca nu este responsabilă ⁽¹⁾ și cu condiția îndeplinirii unor cerințe mai stricte, precum o mai mare remunerare a statului și/sau măsuri compensatorii mai importante.
30. Accesul la măsurile de salvare a activelor ar trebui să fie întotdeauna condiționat de o serie de constrângeri de ordin comportamental adecvate. În special, băncile beneficiare ar trebui să facă obiectul unor restricții care să asigure faptul că efectele asupra capitalului ale măsurii de salvare sunt folosite pentru a acorda credite în vederea satisfacerii în mod adecvat a cererii în conformitate cu criteriile comerciale și fără discriminare, și nu pentru a finanța o strategie de extindere (în special achiziția de bănci solide) în detrimentul concurenților.
31. De asemenea, ar trebui avute în vedere impunerea unor restricții cu privire la politica în materie de dividende și a unor plafoane în ceea ce privește remunerația personalului de conducere. Caracteristicile specifice ale constrângerilor de ordin comportamental ar trebui stabilite pe baza unei evaluări a proporționalității, ținând seama de diverșii factori care pot implica necesitatea unei restructurări (a se vedea secțiunea 6).

5.4. Eligibilitatea activelor

32. La stabilirea gamei de active eligibile pentru salvare, trebuie găsit un echilibru între îndeplinirea imediată a obiectivului asigurării stabilității financiare și necesitatea de a asigura faptul că, pe termen mediu, se restabilește funcționarea normală a pieței. Activele cunoscute sub titulatura de „active toxice” (de exemplu, titlurile din SUA garantate cu ipotecă și fondurile speculative și instrumentele derivate asociate), care au declanșat criza financiară și care în mare parte nu mai pot fi transformate în lichidități sau a căror valoare face obiectul unei ajustări negative importante, par să constituie cel mai important motiv al incertitudinii și scepticismului privind viabilitatea băncilor. Restrângerea gamei de active eligibile la astfel de active ar limita expunerea statului față de pierderile posibile și ar contribui la prevenirea denaturărilor concurenței ⁽²⁾. Cu toate acestea, elaborarea unei măsuri de salvare excesiv de restrânse ar risca să nu ducă la recâștigarea încrederii în sectorul bancar, având în vedere diferențele dintre problemele specifice apărute în diferite state membre și bănci și gradul în care problema reprezentată de activele depreciate afectează în prezent celelalte active. Acest lucru ar pleda în favoarea unei abordări pragmatice care să includă elemente de flexibilitate, ce ar asigura faptul că și alte active beneficiază de măsuri de salvare, într-o măsură adecvată și atunci când acest lucru este justificat în mod corespunzător.
33. Este necesară o abordare comunitară comună și coordonată pentru a identifica activele eligibile pentru măsuri de salvare, atât pentru a preveni denaturarea concurenței între statele membre și în cadrul sectorului bancar comunitar, cât și pentru a se limita motivația băncilor transfrontaliere de a exercita un arbitraj între diferitele măsuri de salvare naționale. Pentru a asigura coerența în toate statele membre în ceea ce privește identificarea activelor eligibile, ar trebui elaborate categorii („coșuri”) de active care să reflecte gradul de depreciere existent. În anexa III sunt prevăzute mai multe orientări cu privire la definirea acestor categorii. Utilizarea unor astfel de categorii de active ar facilita compararea băncilor și a profilului de risc al acestora la nivelul întregii Comunități. Apoi, statele membre vor trebui să decidă care categorii de active ar putea fi acoperite și în ce măsură, sub rezerva analizei de către Comisie a gradului de depreciere al activelor alocate.
34. Va fi necesară elaborarea unei abordări proporționale, pentru a permite acelor state membre al căror sector bancar mai este afectat și de alți factori, a căror magnitudine periclitează stabilitatea financiară (ca de exemplu spargerea unei bule pe propria piață imobiliară) să extindă eligibilitatea la categorii de active bine definite aferente amenințării sistemice, în urma unei justificări corespunzătoare, fără restricții cantitative.

⁽¹⁾ Prin „circumstanțe imprevizibile” se înțelege acele circumstanțe care sunt imposibil de anticipat de către conducerea societății atunci când ia decizia de a nu participa la programul de salvare a activelor în perioada în care este admisă participarea și care nu sunt rezultatul neglijenței sau erorii conducerii societății sau al deciziilor luate de grupul din care face parte. Prin „circumstanțe excepționale” se înțelege circumstanțe care sunt oricum excepționale, indiferent de criza actuală. Statele membre care au intenția de a invoca astfel de circumstanțe notifică toate informațiile necesare Comisiei.

⁽²⁾ Aceasta pare fi abordarea pentru care s-a optat în SUA pentru Citigroup și Bank of America.

35. Ar putea fi avută în vedere prevederea unui grad mai mare de flexibilitate, permițând ca băncile să fie debarasate de activele depreciate care nu intră în aria de eligibilitate prevăzută la punctele 32, 33 și 34 fără a fi necesară o justificare anume pentru maximum 10-20 % din totalul activelor unei anumite bănci care face obiectul unui mecanism de salvare, având în vedere diversitatea circumstanțelor cu care se confruntă diferite state membre și bănci. Cu toate acestea, activele care nu pot fi considerate depreciate în prezent nu ar trebui să facă obiectul unui program de salvare. Salvarea activelor nu ar trebui să ofere o asigurare nelimitată împotriva viitoarelor consecințe ale recesiunii.
36. De regulă, cu cât criteriile de eligibilitate sunt mai ample și cu cât proporția din portofoliul băncii reprezentată de activele în cauză este mai mare, cu atât mai profunde vor trebui să fie restructurarea și remediile care să permită evitarea denaturărilor excesive ale concurenței. În orice caz, Comisia nu va considera drept eligibile pentru a intra sub incidența măsurilor de salvare activele înregistrate în bilanțul băncii beneficiare după o anumită dată-limită anterioară anunțării programului de salvare ⁽¹⁾. Dacă nu s-ar proceda astfel, s-ar putea ajunge la arbitrajul activelor și s-ar crea un hazard moral inadmisibil prin faptul că băncile ar fi încurajate să nu evalueze în mod adecvat riscurile privind activitățile viitoare de creditare și alte investiții viitoare, repetând astfel tocmai greșelile care au declanșat criza actuală ⁽²⁾.

5.5. Evaluarea activelor eligibile pentru salvare și stabilirea prețului

37. O abordare corectă și consecventă în ceea ce privește evaluarea activelor, inclusiv a activelor care sunt mai complexe și mai puțin lichide, este esențială pentru a preveni denaturările excesive ale concurenței și pentru a evita participarea statelor membre la o cursă a subvențiilor. Evaluarea ar trebui să respecte o metodologie generală stabilită la nivel comunitar și ar trebui să fie coordonată *ex ante* îndeaproape de Comisie în toate statele membre pentru a se asigura o cât mai mare eficacitate a măsurii de salvare a activelor și pentru a reduce riscul denaturărilor și arbitrajului dăunător, în special în cazul băncilor transfrontaliere. Poate fi necesară utilizarea unor metodologii alternative pentru a ține seama de circumstanțe specifice privind, de exemplu, punerea la dispoziție în timp util a datelor relevante, cu condiția ca aceste metodologii să aibă un nivel echivalent de transparență. În orice caz, băncile eligibile ar trebui să își evalueze portofoliile zilnic și să divulge informații regulat și frecvent autorităților naționale și autorităților lor de supraveghere.
38. Atunci când evaluarea activelor pare a fi deosebit de complexă, pot fi luate în calcul abordări alternative, precum crearea unei „bănci bune”, caz în care statul ar achiziționa activele bune, și nu pe cele depreciate. O alternativă poate fi intrarea băncii în proprietatea statului (inclusiv naționalizarea acesteia) în vederea efectuării evaluării pe o perioadă mai lungă, în contextul restructurării băncii sau a lichidării ordonate a acesteia, eliminându-se astfel orice incertitudine cu privire la valoarea corectă a activelor în cauză ⁽³⁾.
39. Într-o primă etapă, activele ar trebui evaluate pe baza valorii de piață curente a acestora, atunci când este posibil. În general, orice transfer la un preț mai mare decât prețul pieței al activelor care fac obiectul unei scheme va constitui ajutor de stat. Valoarea de piață curentă poate fi însă destul de diferită de valoarea contabilă a activelor respective în circumstanțele actuale sau poate fi inexistentă în absența unei piețe (în cazul unor active valoarea poate fi practic zero).
40. Într-o a doua etapă, valoarea atribuită activelor depreciate în contextul unui program de salvare a activelor („valoarea de transfer”) va fi inevitabil mai mare decât prețurile curente ale pieței, pentru a obține efectul de salvare. Pentru a asigura coerența evaluării compatibilității ajutorului, Comisia ar avea în vedere o valoare a transferului care să reflecte valoarea economică pe termen lung subiacentă („valoarea economică reală”) a activelor pe baza fluxurilor de numerar subiacente și a unor orizonturi temporale mai mari, un reper acceptabil indicând compatibilitatea valorii ajutorului, care trebuie să fie limitată strict la minim. Vor trebui avute în vedere marje de ajustare uniforme aplicabile anumitor categorii de active pentru a aproxima valoarea economică reală a unor active care sunt într-atât de complexe încât ar fi imposibilă efectuarea unei previziuni a evoluției viitoare a acestora.

⁽¹⁾ În general, Comisia consideră că stabilirea unei date-limită uniforme și obiective, ca de exemplu sfârșitul anului 2008, va asigura condiții de egalitate între bănci și între statele membre.

⁽²⁾ Atunci când este necesar, sprijinul acordat de stat în ceea ce privește riscurile aferente viitoarelor active poate fi abordat pe baza notificării garanției și cadrului temporar.

⁽³⁾ De exemplu, în cazul în care statul ar face swap de active contra obligațiunii guvernamentale la valoarea lor nominală, dar ar obține garanții eventuale din capitalul băncii, a căror valoare depinde de prețul la care se vor vinde activele depreciate.

41. Prin urmare, valoarea de transfer pentru măsurile de achiziționare sau asigurare a activelor ⁽¹⁾ ar trebui să se bazeze pe valoarea lor economică reală. În plus, trebuie asigurată o remunerare adecvată a statului. Atunci când statele membre consideră că este necesar să utilizeze o valoare de transfer a activelor care depășește valoarea lor economică reală — în special pentru a evita insolabilitatea tehnică — elementul de ajutor conținut de măsură este, la rândul său, mai mare. Acesta poate fi acceptat numai dacă este însoțit de o restructurare profundă și de prevederea unor condiții care să permită recuperarea acestui ajutor suplimentar într-o etapă ulterioară, de exemplu prin mecanisme de recuperare.
42. Procesul de evaluare, atât în ceea ce privește stabilirea valorii de piață, cât și a valorii economice reale, precum și remunerarea statului ar trebui să respecte aceleași principii și procese cu rol orientativ din anexa IV.
43. Atunci când analizează metodele de evaluare propuse de statele membre pentru măsurile de salvare a activelor și punerea lor în aplicare în anumite cazuri, Comisia va consulta grupuri de experți în domeniul evaluării ⁽²⁾. Comisia se va baza, de asemenea, pe expertiza organismelor existente la nivel Comunității, pentru a asigura coerența metodologiilor de evaluare.

5.6. Gestionarea activelor care fac obiectul măsurilor de salvare

44. Este la latitudinea statelor membre să aleagă din gama de opțiuni prevăzute în secțiunea 3 și în anexa II cel mai adecvat model pentru debarasarea băncilor de active, în funcție de amploarea problemei pe care o reprezintă activele depreciate, situația băncilor în cauză și considerentele de natură bugetară. Obiectivul controlului ajutorului de stat este asigurarea faptului că modelul selectat este de așa natură încât asigură un tratament egal și previne denaturările excesive ale concurenței.
45. Dacă aranjamentele specifice în materie de prețuri pot varia, caracteristicile lor distinctive nu ar trebui să aibă un impact semnificativ asupra repartizării adecvate a sarcinilor între stat și băncile beneficiare. Pe baza unei evaluări adecvate, mecanismul de finanțare global sub forma unei societăți de gestionare a activelor, unei asigurări sau unei soluții hibrid ar trebui să asigure faptul că banca va trebui să suporte aceeași proporție din pierderi. În acest context, se poate avea în vedere recurgerea la clauze de recuperare. În general, toate schemele trebuie să asigure faptul că băncile beneficiare suportă pierderile suferite prin transferul activelor (a se vedea punctul 50 de mai jos și nota de subsol 10).
46. Indiferent de model, pentru a facilita concentrarea eforturilor băncii în direcția recăpătării viabilității și pentru a preveni posibilele conflicte de interes, este necesar să se asigure o separare funcțională și organizațională clară între banca beneficiară și activele depreciate ale acesteia, în special în ceea ce privește conducerea acestora, personalul și clienții.

5.7. Aspecte procedurale

47. În anexa V sunt prevăzute recomandări detaliate cu privire la implicațiile acestor orientări asupra procedurii de acordare de ajutor de stat, atât în ceea ce privește notificarea inițială a ajutorului, cât și evaluarea planurilor de restructurare, atunci când este necesar.

6. MĂSURI ULTERIOARE — RESTRUCTURARE ȘI RECĂPĂTAREA VIABILITĂȚII

48. Principiile și condițiile din secțiunea 5 stabilesc cadrul pentru elaborarea unor măsuri de salvare a activelor în conformitate cu normele în materie de ajutoare de stat. În acest context, normele în materie de ajutoare de stat urmăresc asigurarea unui sprijin minim și cu un efect de denaturare cât mai mic pentru eliminarea riscurilor aferente unei categorii distincte de active ale băncilor beneficiare, pentru a pregăti o bază solidă pentru recăpătarea viabilității pe termen lung, fără sprijin din partea statului. Chiar dacă tratarea activelor depreciate conform principiilor de mai sus este un pas necesar pentru recăpătarea viabilității băncilor, nu este suficientă pentru atingerea acestui scop. În funcție de situația și caracteristicile fiecărei bănci, acestea vor trebui să ia măsuri adecvate, în propriul interes, pentru a evita reapariția unor probleme similare și pentru a asigura o profitabilitate durabilă.

⁽¹⁾ În cazul măsurilor de asigurare, valoarea de transfer se înțelege a fi valoarea asigurată.

⁽²⁾ Comisia va apela la avizul unor astfel de grupuri de experți în domeniul evaluării într-un mod similar celui folosit în cadrul procedurii de ajutor de stat, care permite recurgerea la avizul unor experți externi.

49. Conform normelor în materie de ajutoare de stat, în special a celor privind ajutoarele de salvare și restructurare, salvarea activelor constituie o operațiune structurală și necesită o examinare atentă a trei condiții: (i) o contribuție adecvată a beneficiarului la costurile programului dedicat activelor depreciate; (ii) acțiuni adecvate care să garanteze recăpătarea viabilității și (iii) măsuri necesare pentru a remedia denaturările concurenței.
50. Prima condiție ar trebui în mod normal îndeplinită prin respectarea cerințelor prevăzute în secțiunea 5, în special divulgarea informațiilor, evaluarea, stabilirea prețului și repartizarea sarcinilor. Acest lucru ar trebui să asigure faptul că beneficiarul suportă cel puțin toate pierderile rezultate în urma transferului de active către stat. Atunci când acest lucru este practic imposibil, ajutorul poate fi totuși autorizat, în mod excepțional, cu condiția respectării unor cerințe mai stricte în privința celorlalte două condiții.
51. Cerințele referitoare la recăpătarea viabilității și necesitatea unor remedii pentru denaturarea concurenței vor fi stabilite de la caz la caz. În ceea ce privește a doua condiție, necesitatea de recăpătare a viabilității pe termen lung, ar trebui remarcat faptul că salvarea activelor poate contribui la atingerea acestui obiectiv. Analiza viabilității ar trebui să ateste situația curentă și prospectivă a adecvării capitalului băncii, după o evaluare și analiză complete ale factorilor posibili de risc ⁽¹⁾.
52. Evaluarea de către Comisie a amplitudinii restructurării necesare după autorizarea inițială a măsurilor de salvare a activelor va fi stabilită pe baza următoarelor criterii: criteriile indicate în Comunicarea privind recapitalizarea instituțiilor financiare în contextul actualei crize financiare: *limitarea ajutorului la minimumul necesar și garanții împotriva denaturărilor nejustificate ale concurenței*, proporția activelor băncii care fac obiectul salvării, prețul la care se transferă aceste active în comparație cu prețul pieței, caracteristicile specifice ale măsurilor de salvare utilizate, gradul total de expunere a statului față de activele băncii ponderate în funcție de risc, natura și sursa problemelor băncii beneficiare și soliditatea modelului de afaceri și a strategiei de investiții a băncii. Va ține seama, de asemenea, de orice garanție de stat sau recapitalizare de stat suplimentară, pentru a avea o imagine de ansamblu completă a situației băncii beneficiare ⁽²⁾.
53. Pentru a fi viabile pe termen lung, băncile trebuie să poată supraviețui fără sprijin din partea statului, ceea ce implică elaborarea unor planuri clare de rambursare a capitalului de stat primit și renunțarea la garanții de stat. În funcție de rezultatul acestei evaluări, restructurarea va trebui să includă o analiză aprofundată a strategiei și activității băncii, inclusiv, de exemplu, punerea accentului pe activitățile principale, reorientarea modelelor de afaceri, închiderea sau cesionarea unor divizii/filiale ale lor, operarea de schimbări în privința gestionării activelor și creanțelor și alte modificări.
54. Se va considera că este necesară o restructurare în profunzime atunci când, în urma unei evaluări adecvate a activelor depreciate în conformitate cu principiile prevăzute în secțiunea 5.5 și anexa IV, fără intervenția statului ar rezulta capital propriu negativ/insolvabilitate tehnică. Cererile repetate de acordare de ajutor și abaterea de la principiile generale prevăzute în secțiunea 5, vor indica, de regulă, necesitatea unei astfel de restructurări aprofundate.
55. Va fi necesară o restructurare aprofundată și în cazurile în care banca a primit deja ajutor de stat, indiferent de forma acestuia, care fie contribuie la acoperirea sau evitarea pierderilor, fie depășește per total 2 % din activele totale ponderate în funcție de risc ale băncii, luând în considerare în mod corespunzător caracteristicile specifice ale situației fiecărui beneficiar ⁽³⁾.
56. La stabilirea calendarului aplicării oricărei măsuri necesare pentru a restabili viabilitatea se va ține seama de situația specifică a băncii în cauză, precum și de situația globală a sectorului bancar, fără a amâna nejustificat ajustările necesare.
57. În al treilea rând, ar trebui examinat gradul în care sunt necesare măsuri compensatorii, pe baza denaturărilor concurenței care rezultă în urma acordării ajutorului. Acest lucru poate implica reducerea dimensiunii sau cesionarea unităților comerciale sau filialelor profitabile sau angajamente de natură comportamentală de limitare a expansiunii comerciale.

⁽¹⁾ În măsura în care acest lucru este aplicabil, va trebui asigurată și respectarea criteriilor prevăzute la punctul 40 din Comunicarea privind recapitalizarea instituțiilor financiare în contextul actualei crize financiare: *limitarea ajutorului la minimumul necesar și garanții împotriva denaturărilor nejustificate ale concurenței*.

⁽²⁾ În cazul băncilor care au deja obligația de a prezenta un plan de restructurare, ca urmare a faptului că au beneficiat anterior de ajutor de stat, un astfel de plan ar trebui să țină seama în mod corespunzător de noul ajutor și să ia în calcul toate opțiunile, de la restructurare la lichidarea ordonată.

⁽³⁾ Participarea la o schemă de garantare a creditelor autorizată, fără să fi fost necesar ca garanția să fie activată pentru a se acoperi pierderile, nu se ia în considerare în sensul prezentului punct.

58. Se va considera că sunt necesare măsuri de compensare dacă banca beneficiară nu îndeplinește condițiile stabilite în secțiunea 5, în special divulgarea informațiilor, evaluarea, stabilirea prețului și repartizarea sarcinilor.
59. Comisia va analiza amploarea măsurilor compensatorii necesare în funcție de evaluarea sa a denaturărilor concurenței care rezultă în urma acordării ajutorului și în special pe baza următorilor factori: valoarea totală a ajutorului, inclusiv a ajutorului acordat prin măsurile de recapitalizare și de garantare, volumul activelor depreciate care beneficiază de măsură, proporția pierderilor care rezultă din active, soliditatea generală a băncii, profilul de risc al activelor de care banca a fost debarasată, calitatea gestionării riscului de către bancă, nivelul ratelor de solvabilitate în absența ajutorului, poziția pe piață a băncii beneficiare și denaturările concurenței ocazionate de continuarea activităților comerciale ale băncii și impactul ajutorului asupra structurii sectorului bancar.

7. DISPOZIȚIE FINALĂ

60. Comisia aplică prezenta comunicare de la 25 februarie 2009, dată la care a aprobat în principiu conținutul acesteia, având în vedere contextul financiar și economic care a necesitat o acțiune imediată.
-

ANEXA I

Recomandările Eurosistem privind măsurile de sprijinire a activelor băncilor

Eurosistem a identificat șapte principii directe care orientează măsurile de sprijinire a activelor băncilor:

1. *eligibilitatea instituțiilor*, care ar trebui să fie voluntară, acordându-se eventual prioritate, în cazul unor constrângeri financiare, instituțiilor cu o pondere importantă de active depreciate;
 2. o *definiție* relativ largă a *activelor* care pot beneficia de sprijin;
 3. *evaluarea activelor eligibile*, care este transparentă, se bazează de preferință pe o serie de abordări și criterii comune care trebuie adoptate în toate statele membre, pe avizul unor experți terți independenți, pe utilizarea unor modele care folosesc date microeconomice pentru a estima valoarea economică a pierderilor anticipate și probabilitățile asociate acestora, precum și marje de ajustare specifice activelor, aplicate valorii contabile a acestora, atunci când evaluarea valorii de piață este deosebit de greu de realizat sau atunci când situația impune măsuri prompte;
 4. un grad adecvat de *partajare a riscurilor* ca element necesar al oricărei scheme, pentru a limita costurile suportate de guvern, pentru a furniza stimulentele adecvate instituțiilor participante și pentru a menține condiții de egalitate între aceste instituții;
 5. o *durată* suficient de lungă a schemelor de sprijinire a activelor, care să corespundă eventual structurii scadențelor activelor eligibile;
 6. *guvernarea instituțiilor*, care ar trebui să se ghideze în continuare după principii corporative și să favorizeze schemele care prevăd strategii bine-definite de ieșire; și
 7. *condiționarea* schemelor de sprijin public de anumite criterii măsurabile, precum angajamentul de a continua să acorde credite pentru a răspunde în mod corespunzător cererii, în conformitate cu criteriile comerciale.
-

ANEXA II

Diferențele abordări pentru salvarea activelor și soluțiile utilizate pentru „băncile rele” în Statele Unite, Suedia, Franța, Italia, Germania, Elveția și Republica Cehă**I. Abordări posibile**

În principiu, pot fi avute în vedere două abordări largi pentru gestionarea activelor care fac obiectul unor măsuri de salvare:

1. separarea activelor depreciate de activele „bune” în cadrul unei bănci sau al sectorului bancar în ansamblu. Pot fi avute în vedere mai multe variante ale acestei abordări. Pentru fiecare bancă ar putea fi creată o societate de gestionare a activelor („bancă rea” sau garanție de risc), prin care activele depreciate ar fi transferate unei persoane juridice distincte, activele urmând să fie gestionate în continuare de banca aflată în dificultate sau de o entitate distinctă, iar pierderile eventuale partajate între banca „bună” și stat. O altă variantă ar fi ca statul să înființeze o instituție de sine-stătătoare (numită adesea „aggregator bank”) care să cumpere activele depreciate ale băncilor individuale sau ale sectorului bancar în ansamblu, permițând astfel băncilor să își reia activitatea normală de creditare, fără a fi expuse riscului de depreciere a valorii activelor. Această abordare ar putea presupune de asemenea naționalizarea prealabilă, statul preluând astfel controlul asupra unora sau tuturor băncilor din sector înainte de a separa activele acestora în active „bune” și active „rele”;
2. o schemă de asigurare a activelor, prin care băncile păstrează activele depreciate în bilanțul lor contabil, însă sunt indemnizate împotriva pierderilor de către stat. În cazul asigurării activelor, activele depreciate rămân în bilanțul contabil al băncilor, care sunt indemnizate de către stat împotriva unora sau tuturor pierderilor. O problemă specifică legată de asigurarea activelor constă în stabilirea primei adecvate pentru activele eterogene și complexe, care ar trebui să reflecte în principiu atât evaluarea, cât și profilul de risc al activelor asigurate. O altă problemă o reprezintă faptul că schemele de asigurare sunt greu de gestionat din punct de vedere tehnic atunci când activele asigurate sunt dispersate între un număr mare de bănci, în loc să fie concentrate în câteva bănci mai mari. În cele din urmă, faptul că activele asigurate rămân în bilanțul contabil al băncilor poate alimenta conflicte de interese și anula efectul psihologic important al separării clare a băncii „bune” de activele „rele”.

II. Experiența avută cu „băncile rele”

În Statele Unite, a fost creată în 1989 *Resolution Trust Corporation (RTC)* ca societate de gestionare a activelor, deținută de stat. RTC a primit sarcina de a lichida activele (în principal activele imobiliare, inclusiv creditele ipotecare) care aparținuseră caselor de economii și împrumut (*Savings and Loan Associations — „S&Ls”*) declarate insolvente de către *Office of Thrift Supervision*, ca urmare a crizei economiilor și creditelor (1989-1992). RTC a preluat, de asemenea, funcțiile de asigurare îndeplinite de fostul *Federal Home Loan Bank Board*. Între 1989 și jumătatea anului 1995, RTC a închis sau a dezmembrat 747 de astfel de case de economii care dețineau active cu o valoare totală de 394 miliarde USD. În 1995, atribuțiile sale au fost transferate *Savings Association Insurance Fund* din cadrul *Federal Deposit Insurance Corporation*. În total, costurile în sarcina contribuabililor au fost estimate la 124 miliarde USD la valoarea din 1995.

RTC opera prin așa-numitele „parteneriate de capital” (*equity partnership programs*). Toate parteneriatele de capital presupuneau dobândirea de către un partener din sectorul privat a unei participări într-un fond de active. Păstrându-și o participare în portofoliile de active, RTC a putut să participe la profiturile extrem de ridicate realizate de investitorii de portofoliu. În plus, parteneriatele de capital au permis RTC să beneficieze de pe urma activităților de gestionare și lichidare efectuate de partenerii lor din sectorul privat, iar structura i-a permis să asigure o aliniere a stimulentei superioară celei care există de obicei într-o relație mandatar/mandatatar. Diferențele forme de parteneriat de capital sunt următoarele: fond de investiții multiple (*Multiple Investment Fund*) (parteneriate limitate și selectate, portofoliu neidentificat de active), fond ipotecar de tip N (*N-series and S-series Mortgage Trusts*) („nonperforming” — neperformant) și S („small” — mic) (licitație pentru un portofoliu identificat de active), fond fiduciar (*Land Fund*) (care să obțină profit de pe urma recuperării și dezvoltării pe termen mai lung a terenurilor) și parteneriat JDC (*Judgements, Deficiencies and Chargeoffs*) (selectarea partenerului general pe baza unui „concurs de frumusețe” pentru creanțe negarantate sau de o valoare discutabilă).

În Suedia, au fost înființate două societăți de gestionare a activelor băncilor — *Securum* și *Retriva* — pentru a gestiona împrumuturile neperformante ale instituțiilor financiare în contextul politicii de rezolvare a crizei financiare din 1992-1993. Activele unei bănci aflate în dificultate au fost separate în active „bune” și active „rele”, cele din urmă fiind apoi transferate către una din societățile de gestionare a activelor, în special către *Securum*. O caracteristică importantă a programului suedez a fost aceea de a forța băncile să facă publice toate informațiile privind pierderile anticipate din împrumuturi și să atribuie valori realiste bunurilor imobiliare și altor active. În acest sens, Autoritatea de supraveghere financiară a înăspriț regulile de definire a pierderilor probabile din împrumuturi, precum și de evaluare a bunurilor imobiliare. Pentru a permite o evaluare uniformă a bunurilor imobiliare deținute de băncile care cer sprijin, autoritatea a instituit un comitet de evaluare, alcătuit din experți imobiliari. Valorile scăzute de piață atribuite activelor în temeiul normelor de verificare prealabilă (*due diligence*) au contribuit cu succes la stabilirea unui nivel minim pentru valorile activelor. Cum participanții

de pe piață nu se așteptau la o scădere a prețurilor sub acel nivel, tranzacționarea a fost menținută ⁽¹⁾. Pe termen lung, cele două societăți de gestionare a activelor băncilor s-au dovedit eficiente, în sensul în care costul bugetar al măsurilor de sprijinire a sistemului financiar a fost în mare măsură compensat de veniturile primite de societățile de gestionare a activelor din lichidarea activelor deținute.

În Franța, în anii 90 a fost creat un organism public care beneficia de o garanție instituțională nelimitată din partea statului pentru a prelua și lichida în timp activele „rele” ale Credit Lyonnais. „Banca rea” a finanțat achiziția activelor prin intermediul unui împrumut de la Credit Lyonnais. Aceasta din urmă a putut, prin urmare, să evite înregistrarea de pierderi din active și să elibereze capital pentru un număr echivalent de active ponderate la risc, întrucât, având în vedere garanția statului, împrumutul acordat „băncii rele” putea beneficia de o ponderare la risc de 0 %. Comisia a aprobat „banca rea” ca ajutor de restructurare. O caracteristică a modelului consta în separarea netă între „banca bună” și „banca rea” pentru a preveni conflictele de interes și aplicarea clauzei de „îmbunătățire a situației financiare” profitului „băncii bune”, în beneficiul statului. După câțiva ani, banca a fost privatizată cu succes. Cu toate acestea, transferul activelor către „banca rea” la valoarea lor contabilă a permis acționarilor să nu-și asume răspunderea pentru pierderi și, în timp, a antrenat costuri ridicate pentru stat.

Câțiva ani mai târziu, în Italia, Banco di Napoli a fost divizată într-o „bancă rea” și o „bancă bună” după ce acționarii existenți au absorbit pierderile și s-a procedat la o recapitalizare de către Trezorerie suficientă ca să mențină banca pe linia de plutire. Banco Napoli a finanțat achiziția de către „banca rea” a activelor actualizate, dar în continuare depreciate, prin intermediul unui împrumut subvenționat de Banca Centrală și contragarantat de Trezorerie. Banca astfel „curățată” a fost privatizată un an mai târziu. Nici în cazul Credit Lyonnais, nici în cazul Banco di Napoli nu au existat cheltuieli bugetare imediate de la Trezorerie pentru achiziționarea activelor „rele” în afară de furnizarea de capital băncilor.

O formă atenuată de „bancă rea” a fost folosită recent de Germania pentru a rezolva problema activelor „rele” ale Landesbanken. În cazul SachsenLB, beneficiarul a fost vândut ca societate în activitate, după ce activele sale „rele”, în valoare de aproximativ 17,5 miliarde EUR, au fost transferate către un vehicul investițional („special purpose vehicle”) cu scopul păstrării acestora până la scadență. Fostul proprietar, landul Saxonia, a acordat o garanție împotriva pierderilor de aproximativ 17 % din valoarea nominală, aceasta fiind considerată valoarea maximă absolută a eventualelor pierderi într-o simulare de criză (scenariul de referință a fost estimat la numai 2 %). Noul proprietar și-a asumat cea mai mare parte a refinanțării și a acoperit riscul restant. S-a considerat că valoarea ajutorului va acoperi cel puțin valoarea scenariului pesimist, estimat la aproximativ 4 %. În cazul WestLB, un portofoliu de active în valoare de 23 miliarde EUR a fost transferat către un vehicul investițional și acompaniat de o garanție guvernamentală de 5 miliarde EUR, care să acopere eventualele pierderi și să protejeze bilanțul contra ajustării valorii activelor în conformitate cu Standardele internaționale de raportare financiară (IFRS). Acest lucru a permis WestLB să-și protejeze bilanțul față de volatilitatea pe piața a activelor. A fost plătit statului un comision de garantare de 0,5 %. Garanția de risc este încă valabilă și este considerată ca fiind ajutor de stat.

În Elveția, guvernul a creat un nou fond în care UBS a transferat un portofoliu de active toxice evaluat de un terț înaintea transferului. Pentru a asigura finanțarea acestui fond, Elveția a infuzat mai întâi capital în UBS (sub formă de titluri convertibile în acțiuni UBS), pe care UBS l-a scos din contabilitate imediat și l-a transferat în fond. Restul finanțării fondului a fost asigurat printr-un împrumut de la Banca Națională a Elveției.

Spre sfârșitul anilor 90, condițiile de creditare practicate de băncile din Cehia față de societăți erau extrem de laxe. Băncile din Cehia au suferit pierderi extrem de importante ca urmare a acestui lucru și, spre sfârșitul anilor 90, guvernul a trebuit să intervină să le salveze. Curățarea bilanțului băncilor s-a desfășurat în mai multe etape în vederea creării unui sector bancar sănătos.

În februarie 1991, guvernul ceh a creat o bancă de consolidare (Konsolidační banka, KOB) care să preia împrumuturile neperformante din sectorul bancar acumulate înainte de 1991 — de exemplu datoriile moștenite de la economia planificată centralizat, în special cele legate de schimburile comerciale cu blocul sovietic. În septembrie 2001, banca specială s-a transformat într-o agenție care trebuia, de asemenea, să absoarbă împrumuturile neperformante legate de creditele „noi și inovatoare” (în special credite pentru privatizare, creditele neperformante și creditele frauduloase).

Începând din 1991, băncile mai mari au scăpat de împrumuturile rele și, din 1994, accentul s-a deplasat spre băncile de mai mici dimensiuni. În special, falimentul Kreditní banka în august 1996 și retragerile masive de la Agrobanka care i-au urmat au pus în dificultate sistemul bancar din Cehia. Programele implicate nu au permis decât o creștere temporară a participării statului în sectorul bancar în 1995 și din nou în 1998, datorită revocării licenței Agrobanka. Pe ansamblu, participarea statului în sectorul bancar a crescut, de la 29 % în 1994, la 32 % la sfârșitul anului 1995.

În plus, pentru a sprijini băncile mici, un alt program — programul de stabilizare — a fost aprobat în 1997. Acesta a constat în principal în înlocuirea activelor de slabă calitate prin infuzie de lichidități în valoare de până la 110 % din capitalul fiecărei bănci participante prin achiziționarea activelor de slabă calitate de la bancă prin intermediul unei societăți speciale numite Česká finanční, activele restante fiind apoi răsucupărate într-un interval de timp de 5 până la 7 ani. Șase bănci au aderat la acest program, însă cinci dintre acestea au fost excluse pe motiv că nu au respectat criteriile care le-au fost impuse și, ulterior, și-au încetat activitatea. Astfel, programul de stabilizare nu a fost încununat de succes și a fost sistat.

⁽¹⁾ Acest lucru este în contrast evident cu politica japoneză de stabilire a unor valori prea mari pentru activele „rele”, înghețând astfel piața imobiliară pentru aproximativ o decadă.

Până la sfârșitul anului 1998, fuseseră acordate 63 de licențe bancare (dintre care 60 înainte de sfârșitul anului 1994). De la sfârșitul lunii septembrie 2000, 41 de bănci și sucursale de bănci străine au rămas în activitate, 16 au făcut obiectul unor proceduri extraordinare (8 în lichidare, 8 implicate în procedura de faliment), 4 fuzionaseră cu alte bănci, iar licența uneia dintre băncile străine fusese revocată întrucât nu fusese capabilă să își înceapă activitatea. Dintre cele 41 de organisme rămase (inclusiv CKA), 15 erau bănci autohtone, iar 27 erau bănci străine, inclusiv filiale și sucursale străine.

În mai 2000, au intrat în vigoare Legea privind falimentul și concordatul, cu amendamentele ulterioare, și Legea privind licitațiile publice, legi destinate să accelereze procedura de faliment și să asigure un echilibru între drepturile creditorilor și cele ale debitorilor, permițând unor firme sau persoane juridice specializate să acționeze ca administratori în cadrul procedurii de faliment și oferind posibilitatea negocierii unor acorduri extrajudiciare.

ANEXA III

Definiția categoriilor („coșurilor”) de active eligibile și divulgarea de informații complete privind activele depreciate, precum și privind toate activitățile băncilor**I. Definiția categoriilor („coșurilor”) de active eligibile**

Definiția coșurilor de active financiare depreciate ale băncilor ar trebui să reprezinte un numitor comun bazat pe categorii deja utilizate pentru:

1. raportarea și evaluarea prudențială (pilonul 3 — Basel = anexa XII la Directiva privind cerințele de capital; FINREP și COREP);
2. raportarea și evaluarea financiară (mai ales IAS 39 și IFRS 7);
3. raportarea ad hoc specializată privind criza creditelor: activitatea FMI, a Forumului pentru stabilitate financiară (FSF), a dlui Roubini și a Comitetului european al inspectorilor bancari (CEBS) în domeniul transparenței.

Folosirea unui numitor comun bazat pe categoriile existente de raportare și evaluare pentru a defini coșurile de active va:

1. evita să impună băncilor sarcini suplimentare de raportare;
2. face posibilă evaluarea coșurilor de active depreciate ale băncilor individuale pe baza estimărilor comunitare și mondiale (care pot fi relevante pentru stabilirea „valorii economice” într-un anumit moment); și
3. furniza puncte de plecare obiective (certificate) pentru evaluarea activelor depreciate.

Având în vedere considerentele anterioare, Comisia sugerează folosirea următoarelor coșuri de active financiare ca punct de plecare pentru stabilirea „valorii economice” și a măsurilor de salvare a activelor depreciate:

Tabel 1

I. Instrumente financiare structurate/securizate						
	Tip de produs	Categorია contabilă	Baza de evaluare a schemei			Observații
			Valoarea de piață	Valoarea economică	Valoarea de transfer	
1	RMBS	FVPL/AFS (*)				Subclasificate după: zona geografică, senioritatea tranșelor, ratingurile, activele asociate subprimelor sau creditelor Alt-A sau alte active suport, scadența/data emiterii creditului (<i>vintage</i>), provizioane și anulări ale datoriilor
2	CMBS	FVPL/AFS				
3	CDO	FVPL/AFS				
4	ABS	FVPL/AFS				
5	Creanțe comerciale	FVPL/AFS				
6	Alte tipuri de credite	FVPL/AFS				
Total						
II. Împrumuturi nesecurizate						
	Tip de produs	Categorია contabilă	Baza de evaluare a schemei			Observații
			Cost (**)	Valoarea economică	Valoarea de transfer	
7	Credite către societăți	HTM/L&R (*)	Cost (**)			Subclasificare după: zona geografică, riscul de credit al contrapartidei (PD), diminuarea riscului de credit (garanție) și structuri ale scadenței; provizioane și anulări ale datoriilor
8	Credite pentru locuințe	HTM/L&R	Cost			
9	Alte credite pentru nevoi personale	HTM/L&R	Cost			
Total						

(*) FVPL = Fair value through profit and loss = trading portfolio + fair value option); (valoarea justă conform contului de profit și pierdere = portofoliu de tranzacționare + opțiunea de evaluare la valoarea justă); AFS = available for sale (disponibil în vederea vânzării); HTM = Held to Maturity (păstrat până la scadență), L&R = loans and receivables (împrumuturi și creanțe).

(**) Prin cost se înțelege valoarea contabilă a împrumuturilor minus deprecierea.

II. Divulgarea de informații complete privind activele depreciate și activitățile conexe

Pe baza coșurilor de active din tabelul 1, informațiile furnizate privind activele depreciate ale unei bănci, care ar trebui să beneficieze de o măsură de salvare, ar trebui să cuprindă detalii suplimentare, astfel cum se sugerează în coloana de observații din tabelul 1.

Pe baza bunelor practici observate de Comitetul European al inspectorilor bancari ⁽¹⁾ (CEBS) în ceea ce privește divulgarea de informații privind activitățile afectate de turbulențele de pe piețe, informațiile privind activitățile bancare legate de activele depreciate care vor fi integrate în analiza de viabilitate menționată în secțiunea 5.1 ar putea fi structurate după cum urmează:

Tabel 2

Bune practici observate de CEBS	Senior Supervisors Group (SSG): Informații privind cele mai bune practici
<p>Modelul de afaceri</p> <ul style="list-style-type: none"> — Descrierea modelului de afaceri (adică a motivelor intrării în afaceri și a contribuției la procesul de creare de valoare) și, după caz, a oricărui modificări efectuate (de exemplu ca urmare a unei crize). — Descrierea strategiilor și obiectivelor. — Descrierea importanței activităților și a contribuției la activitatea de afaceri (inclusiv o analiză în termeni cantitativi). — Descrierea tipului de activități, inclusiv o descriere a instrumentelor, precum și a funcționării acestora și a criteriilor de calificare pe care trebuie să le îndeplinească instrumentele/investițiile. — Descrierea rolului și a gradului de implicare a instituției, respectiv a angajamentelor și a obligațiilor. 	<ul style="list-style-type: none"> — Activități (SPE) (*). — Natura expunerii [sponsor, furnizor de lichidități și/sau ameliorare a bonității (<i>credit enhancement provider</i>)] (SPE). — Analiză calitativă privind politica (LF).
<p>Riscuri și gestionarea riscurilor</p> <ul style="list-style-type: none"> — Descrierea naturii și a gradului de risc asociat activităților și instrumentelor. — Descrierea practicilor de gestionare a riscului relevante pentru activități, a oricărui punct slab identificat, precum și a oricărui măsuri de remediere care au fost întreprinse în acest sens. — În contextul crizei actuale, o atenție deosebită ar trebui acordată riscului de lichiditate. 	
<p>Impactul crizei asupra rezultatelor</p> <ul style="list-style-type: none"> — Descrierea calitativă și cantitativă a rezultatelor, cu accent pe pierderi (dacă este cazul) și pe deprecierea valorii activelor care poate afecta rezultatele. — Defalcarea depreciilor/pierderilor pe tipuri de produse și instrumente afectate de criză (CMBS, RMBS, CDO, ABS și LBO, clasificate suplimentar după diferite criterii). — Descrierea motivelor și a factorilor responsabili de impactul respectiv. — Compararea (i) impactului între diferite perioade (relevante) și (ii) a soldurilor contului de profit și pierdere înainte și după impactul crizei. — Operarea unei distincții între deprecierea sumelor realizate și a celor nerealizate. — Descrierea influenței pe care a avut-o criza asupra cursului acțiunilor societății. — Divulgarea de informații privind riscul maxim de pierdere și descrierea modului în care situația instituției ar putea fi afectată de accentuarea crizei sau de redresarea piețelor. — Divulgarea de informații privind impactul variației spreadului de credit al pasivelor proprii asupra rezultatelor și privind metodele utilizate pentru stabilirea acestui impact. 	<ul style="list-style-type: none"> — Schimbarea expunerii față de perioada anterioară, inclusiv vânzările și deprecierea (CMB/LF)

⁽¹⁾ Sursa: Raportul CEBS (Comitetul european al inspectorilor bancari) privind transparența băncilor în raport cu activitățile și produsele afectate de turbulențele recente ale piețelor, 18 iunie 2008.

Bune practici observate de CEBS	Senior Supervisors Group (SSG): Informații privind cele mai bune practici
<p>Niveluri și tipuri de expunere</p> <ul style="list-style-type: none"> — Valoarea nominală (sau costul amortizat) și valorile juste ale expunerilor exigibile. — Informații privind protecția creditului (de exemplu prin swapuri pe risc de credit) și efectul acesteia asupra expunerilor. — Informații privind numărul de produse. — Informații detaliate privind expunerile, clasificate după: <ul style="list-style-type: none"> — nivelul de senioritate a tranșelor, — nivelul de calitate a creditului [de exemplu ratingurile, ratingul <i>investment grade</i>, data emiterii creditului (<i>vintage</i>)], — originea geografică, — dacă expunerile au fost inițiate, menținute, depozitate (<i>warehoused</i>) sau achiziționate de societăți, — caracteristicile produsului: de ex. ratingurile, ponderea creditelor ipotecare subprime, ratele de actualizare, punctele de atașare (<i>attachment points</i>), spreadurile, finanțarea, — caracteristicile activelor suport: de ex. data emiterii creditului (<i>vintage</i>), raportul împrumut/valoare totală, informațiile privind drepturile care le grevează, durata de viață medie ponderată a activelor suport, ipoteze privind viteza de rambursare anticipată, pierderile de credit anticipate. — Fișe ale variațiilor expunerilor între perioadele de raportare relevante și motivele subiacente (vânzări, cesiuni, cumpărări etc.). — Analiza expunerilor care nu au fost consolidate (sau care au fost recunoscute în cursul crizei) și motivele conexe. — Expunerea față de asiguratorii monoline și calitatea activelor asigurate: <ul style="list-style-type: none"> — valorile nominale (sau costul amortizat) ale expunerilor asigurate, precum și valoarea protecției creditului cumpărată, — valorile juste ale expunerilor exigibile, precum și ale protecției creditului aferente, — valoarea depreciierilor și a pierderilor, diferențiate în valori realizate și valori nerealizate, — clasificarea expunerilor după rating sau contrapartidă. 	<ul style="list-style-type: none"> — Dimensiunea vehiculului în raport cu expunerea totală a societății (SPE/CDO). — Garanții: tip, tranșe, ratingul creditului, sector industrial, repartizare geografică, scadență medie, data emiterii creditului (<i>vintage</i>) (SPE/CDO/CMB/LF). — Acoperiri, inclusiv expuneri la asiguratorii monoline, alte contrapartide (CDO). Bonitatea contrapartidelor de acoperire (CDO). — Împrumuturi globale, RMBS, instrumente derivate, altele (O). — Detalii privind calitatea creditului (precum ratingul creditului, raportul împrumut/valoarea totală, indicatorii de performanță) (O). — Schimbarea expunerii față de perioada anterioară, inclusiv vânzările și deprecierea (CMB/LF). — Distincția între vehiculele consolidate și cele neconsolidate. Motivul de consolidare (dacă este cazul) (SPE). — Expunere finanțată și angajamente nefinanțate (LF).
<p>Politici contabile și aspecte legate de evaluare</p> <ul style="list-style-type: none"> — Clasificarea tranzacțiilor și a produselor structurate în scopuri contabile și tratamentul contabil al acestora. — Consolidarea SPE și a altor vehicule (precum VIE) și reconcilierea acestora cu produsele structurate afectate de criza subprimelor. — Divulgarea de informații detaliate privind valorile juste ale instrumentelor financiare: <ul style="list-style-type: none"> — instrumente financiare cărora le sunt aplicate valori juste, — ierarhia valorilor juste (o clasificare a tuturor expunerilor măsurate la valoarea justă conform unor niveluri diferite de ierarhie a valorilor juste și o clasificare în instrumente de trezorerie și instrumente derivate, precum și divulgarea de informații privind migrările între diferitele niveluri), — tratarea profiturilor din ziua 1 (inclusiv informații cantitative), — utilizarea opțiunii evaluării la valoarea justă (inclusiv condițiile de utilizare a acesteia) și valorile aferente (cu defalcările adecvate). — Divulgarea de informații privind tehnicile de modelare utilizate pentru evaluarea instrumentelor financiare, inclusiv analize privind: <ul style="list-style-type: none"> — descrierea tehnicilor de modelare și a instrumentelor cărora li se aplică, — descrierea proceselor de evaluare (inclusiv, în special, analiza ipotezelor și a factorilor de input pe care se bazează modelele), — tipul de ajustări aplicate pentru a reflecta riscul aferent modelului și alte incertitudini legate de evaluare, — sensibilitatea valorilor juste, și — simulările de criză. 	<ul style="list-style-type: none"> — Metode de evaluare și factori determinanți principali (CDO). — Ajustările evaluării creditului pentru anumite contrapartide (CDO). — Sensibilitatea evaluării la modificări ale ipotezelor și ale datelor cheie (CDO).

Bune practici observate de CEBS	Senior Supervisors Group (SSG): Informații privind cele mai bune practici
<p>Alte aspecte privind divulgarea de informații</p> <p>— Descrierea politicilor de divulgare a informațiilor și a principiilor utilizate pentru astfel de comunicări și pentru rapoartele financiare.</p>	
<p>Aspecte legate de prezentare</p> <p>— Informațiile relevante pentru înțelegerea implicării unei instituții într-o anumită activitate ar trebui, în măsura posibilului, să provină dintr-o singură sursă.</p> <p>— Atunci când informația este dispersată între mai multe părți sau surse, ar trebui furnizate referințe încrucișate clare pentru a permite cititorului interesat să navigheze între părți.</p> <p>— Din motive de claritate, informațiile cu caracter explicativ ar trebui, în măsura posibilului, să fie însoțite de tabele și scheme ilustrative.</p> <p>— Instituțiile ar trebui să se asigure că terminologia utilizată pentru a descrie instrumente și tranzacții financiare complexe este însoțită de explicații clare și adecvate.</p>	
<p>(*) În raportul SSG, fiecare caracteristică se referă la un tip specific de SPE sau la toate ca întreg, respectiv SPE (<i>Special Purpose Entities</i> — vehicule investiționale în general), LF (<i>Leveraged Finance</i> — finanțarea cu efect de levier, CMB (<i>Commercial Mortgage-Backed Securities</i> — titluri de valoare garantate cu credite ipotecare comerciale), O (<i>Other sub-prime and Alt-A Exposures</i> — alte expuneri de tip sub-prime sau Alt-A), CDO (<i>Collateralised Debt Obligations</i> — obligațiuni garantate cu creanțe).</p>	

ANEXA IV

Principii și procese de evaluare și stabilire a prețului**I. Metode și proceduri de evaluare**

În sensul măsurilor de salvare a activelor, activele ar trebui clasificate astfel cum se indică în tabelele ilustrative 1 și 2 din anexa III.

Stabilirea valorii economice reale în sensul prezentei comunicări (a se vedea secțiunea 5.5) ar trebui să se bazeze pe date observabile privind piețele și pe ipoteze realiste și prudente privind fluxurile de trezorerie viitoare.

Metoda de evaluare care trebuie aplicată activelor eligibile ar trebui convenită la nivel comunitar și ar putea varia în funcție de activele individuale sau coșurile de active avute în vedere. Ori de câte ori este posibil, o astfel de evaluare ar trebui reevaluată în raport cu piața, la intervale regulate de-a lungul duratei de viață a activului.

În trecut, au fost aplicate cu diferite grade de succes mai multe opțiuni de evaluare. Procedurile simple de licitație inversă s-au dovedit utile în cazul categoriilor de active pentru care valorile pieței sunt destul de sigure. Totuși, această abordare nu a permis evaluarea unor active mai complexe în Statele Unite. Procedurile de licitație mai sofisticate sunt mai potrivite în situația în care există un grad de incertitudine mai mare privind valorile de piață și este nevoie de o metodă mai exactă de identificare a prețului fiecărui activ. Din păcate, conceperea unor astfel de metode nu este simplă. Alternativa calculului bazate pe modele în cazul activelor complexe prezintă dezavantajul de a fi sensibilă la ipotezele de bază ⁽¹⁾.

Opțiunea aplicării unor marje uniforme de ajustare în vederea evaluării pentru toate activele complexe simplifică procesul de evaluare în general, cu toate că are drept rezultat o stabilire mai puțin exactă a prețului activelor individuale. Băncile centrale au o experiență solidă în ceea ce privește criteriile și parametrii care pot fi aplicați garanțiilor constituite în cadrul refinanțării și care ar putea servi drept referință utilă.

Oricare ar fi modelul ales, procesul de evaluare și, în special, evaluarea probabilității unor pierderi viitoare ar trebui să se bazeze pe simulări de criză riguroase, având în vedere scenariul unei recesiuni globale prelungite.

Evaluarea trebuie să se bazeze pe standarde și criterii de referință recunoscute internațional. O metodă comună de evaluare, convenită la nivel comunitar și pusă în aplicare în mod coerent de statele membre, ar putea să contribuie semnificativ la liniștirea temerilor legate de amenințările la adresa aplicării unor condiții egale, ca urmare a implicațiilor potențial importante pe care le-ar putea avea existența unor sisteme de evaluare divergente. Atunci când evaluează metodele de evaluare propuse de statele membre pentru măsurile de salvare a activelor, Comisia va consulta, în principiu, grupuri de experți în domeniul evaluării ⁽²⁾.

II. Stabilirea prețului sprijinului statului pe baza evaluării

Evaluarea activelor trebuie delimitată de stabilirea prețului pentru o măsură de ajutor. O achiziție sau asigurare evaluate pe baza valorii de piață actuale stabilite sau a „valorii economice reale”, ținând cont de previziunile privind fluxurile de trezorerie viitoare în eventualitatea păstrării până la scadență, va depăși adesea, în practică, capacitatea prezentă a băncilor beneficiare de a-și repartiza sarcinile ⁽³⁾. Obiectivul stabilirii prețului trebuie să se bazeze pe o valoare de transfer cât mai apropiată posibil de valoarea economică reală identificată. Cu toate că presupune un avantaj în comparație cu valoarea de piață actuală, reprezentând, astfel, un ajutor de stat, stabilirea prețului pe baza „valorii economice reale” poate fi percepută ca având un efect de contrabalansare a exagerărilor actuale ale pieței, alimentate de criza actuală, și care au dus la deteriorarea sau chiar prăbușirea anumitor piețe. Cu cât este mai mare deviația posibilă a valorii de transfer față de „valoarea economică reală” și, astfel, valoarea ajutorului, cu atât este mai mare nevoia de măsuri corectoare pentru a garanta un preț exact în timp (de exemplu, prin intermediul clauzelor privind îmbunătățirea situației financiare) și de o restructurare mai profundă. Abaterea acceptată față de rezultatul evaluării ar trebui să fie mai mică în cazul activelor a căror valoare poate fi stabilită pe baza unor date de piață fiabile decât în cazul acelorora pentru care piețele sunt în criză de lichidități. Nerespectarea acestor principii ar reprezenta un argument puternic în favoarea necesității unei restructurări profunde și a unor măsuri compensatorii sau chiar a unei lichidări ordonate.

În orice caz, orice stabilire a prețului măsurilor de salvare a activelor trebuie să includă o remunerare a statului care să țină seama în mod corespunzător de posibilitatea ca pierderile viitoare să fie mai severe decât previziunile în contextul stabilirii „valorii economice reale” și de orice riscuri suplimentare rezultate din stabilirea unei valori de transfer superioare valorii economice reale.

O astfel de remunerare poate fi oferită prin stabilirea unui preț de transfer al activelor inferior „valorii economice reale” într-o măsură suficientă pentru a permite o compensare corespunzătoare pentru risc sub forma unui potențial de creștere proporțional sau prin ajustarea corespunzătoare a comisionului de garantare.

⁽¹⁾ În orice caz, o licitație nu ar fi posibilă decât pentru clase omogene de active și atunci când există un număr suficient de mare de vânzători potențiali. În plus, un preț de rezervă ar trebui introdus pentru a asigura protejarea intereselor statului și un mecanism de recuperare în cazul în care pierderile finale depășesc prețul de rezervă, astfel încât să se garanteze o contribuție suficientă a băncii beneficiare. Pentru a evalua astfel de mecanisme, vor trebui prezentate scenarii comparative cu scheme alternative de garantare/cumpărare, inclusiv simulări de criză, pentru a garanta echivalența lor financiară la nivel mondial.

⁽²⁾ Comisia va cere avizul unor astfel de grupuri de experți în domeniul evaluării în același mod ca și în cadrul procedurii de ajutor de stat, care permite recurgerea la avizul unor experți externi.

⁽³⁾ A se vedea secțiunea 5.2.

Stabilirea rentabilității țintă necesare ar putea să se „inspire” din remunerarea care ar fi fost necesară pentru măsurile de recapitalizare, proporțională cu efectul măsurii propuse de salvare a activelor asupra capitalului. Acest lucru ar trebui să fie în conformitate cu Comunicarea Comisiei privind recapitalizarea instituțiilor financiare în contextul actualei crize financiare: *limitarea ajutorului la minimumul necesar și garanții împotriva denaturărilor nejustificate ale concurenței*, ținând în același timp cont de caracteristicile specifice ale măsurilor de salvare a activelor, în special de faptul că acestea pot presupune o expunere mai mare la infuzii de capital ⁽¹⁾.

Sistemul de stabilire a prețului ar putea de asemenea să includă warrante pe acțiunile băncilor egale ca valoare cu activele (ceea ce înseamnă că un preț mai mare plătit ar putea determina o participație la capitalul propriu mai mare). Un model pentru un astfel de sistem de stabilire a prețului ar putea fi un scenariu de cumpărare a activelor în care aceste warrante sunt returnate băncii odată ce activele sunt vândute de „banca rea” și dacă au adus rentabilitatea țintă necesară. În cazul în care activele nu au o astfel de rentabilitate, banca ar trebui să plătească diferența în numerar pentru a obține rentabilitatea țintă. În cazul în care banca nu plătește suma respectivă în numerar, statele membre vor vinde warrantele pentru a obține rentabilitatea țintă.

În cadrul unui scenariu de garantare a activelor, comisionul de garantare ar putea fi plătit sub formă de acțiuni cu o dobândă fixă cumulativă reprezentând rentabilitatea țintă. Atunci când garanția trebuie executată, statul membru ar putea folosi warrantele pentru a achiziționa acțiuni corespunzătoare sumelor care au trebuit acoperite de garanție.

Orice sistem de stabilire a prețului ar trebui să facă astfel încât contribuția totală a băncilor beneficiare să reducă intervenția netă a statului la minimumul necesar.

⁽¹⁾ Într-un scenariu de garantare a activelor, ar trebui să se țină de asemenea cont de faptul că, spre deosebire de măsurile de recapitalizare, nu se acordă lichidități.

ANEXA V

Procedura de ajutor de stat

Statele membre care notifică măsuri de salvare a activelor trebuie să furnizeze Comisiei informații complete și detaliate privind toate elementele relevante pentru evaluarea măsurilor de sprijin public în conformitate cu normele privind ajutorul de stat stabilite în prezenta comunicare ⁽¹⁾. Aceste informații includ în special descrierea detaliată a metodei de evaluare și a felului în care se intenționează să fie pusă în aplicare, apelând la experți terți independenți ⁽²⁾. Aprobarea Comisiei va fi acordată pentru o perioadă de 6 luni, condiționată de angajamentul de a prezenta fie un plan de restructurare, fie o analiză de viabilitate pentru fiecare instituție beneficiară, în termen de 3 luni de la aderarea sa la programul de salvare a activelor.

Atunci când o bancă primește ajutor fie sub forma unei măsuri individuale, fie în cadrul unei scheme aprobate de salvare a activelor, statul membru trebuie să furnizeze Comisiei, cel târziu în notificarea individuală privind planul de restructurare sau analiza de viabilitate, informații detaliate privind activele care beneficiază de ajutor și evaluarea lor în momentul acordării unui astfel de ajutor individual, precum și privind rezultatele certificate și validate ale divulgării informațiilor privind deprecierea activelor care fac obiectul măsurii de salvare ⁽³⁾. Analiza completă a activităților și bilanțului băncii ar trebui furnizată cât mai curând posibil pentru a putea purta discuții privind natura și amploarea adecvată a restructurării cu mult înainte de prezentarea formală a planului de restructurare, în vederea accelerării acestui proces și a asigurării clarității și siguranței juridice cât mai curând posibil.

Pentru băncile care au beneficiat deja de alte forme de ajutor de stat, fie în cadrul unor scheme de garantare, swap de active sau recapitalizare sau al unor măsuri individuale aprobate, orice asistență acordată în cadrul schemei de salvare a activelor trebuie raportată mai întâi în conformitate cu obligațiile de raportare existente, astfel încât Comisia să aibă o imagine completă privind diferitele măsuri de ajutor de stat acordate unui beneficiar de ajutor individual și să poată aprecia eficacitatea măsurilor anterioare și contribuția pe care statul membru propune să o introducă într-o evaluare globală.

Comisia va reevalua ajutorul acordat în cadrul unei aprobări temporare în lumina caracterului adecvat al măsurilor de restructurare și remediere ⁽⁴⁾ propuse și își va exprima punctul de vedere privind compatibilitatea sa pentru perioade care depășesc 6 luni printr-o nouă decizie.

Statele membre trebuie să furnizeze de asemenea Comisiei, la fiecare șase luni, un raport privind funcționarea programelor de salvare a activelor și privind elaborarea planurilor de restructurare ale băncilor. Atunci când statul membru are deja obligația de a prezenta rapoarte privind alte forme de ajutor pentru bănci, un astfel de raport trebuie însoțit de informațiile necesare privind măsurile de salvare a activelor și planurile de restructurare ale băncilor.

⁽¹⁾ Sunt încurajate contactele în faza de prenotificare.

⁽²⁾ A se vedea secțiunea 5.5 și anexa IV.

⁽³⁾ Trebuie furnizată o scrisoare din partea șefului autorității de supraveghere care să ateste rezultatele detaliate.

⁽⁴⁾ Pentru a facilita activitatea statelor membre și a Comisiei, aceasta din urmă va fi pregătită să analizeze notificări grupate ale unor cazuri de restructurare/lichidare similare. De asemenea, Comisia poate considera că nu este necesară prezentarea unui plan pentru simpla lichidare a unei instituții sau atunci când mărimea instituției este neglijabilă.

Non-opoziție la o concentrare notificată
(Cazul COMP/M.5364 — Iberia/Vueling/Clickair)

(Text cu relevanță pentru SEE)

(2009/C 72/02)

La data 9 ianuarie 2009 Comisia a decis să nu se opună concentrării notificate menționate mai sus și să o declare compatibilă cu piața comună. Această decizie se bazează pe articolul 6 alineatul (1) coroborat cu articolul 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 139/2004 al Consiliului. Textul integral al deciziei este disponibil numai în spaniolă și va fi făcut public după ce vor fi eliminate orice secrete de afaceri pe care le-ar putea conține. Va fi disponibil:

- pe paginile DG Concurență de pe site-ul web Europa (<http://ec.europa.eu/comm/competition/mergers/cases/>). Acest site web oferă diverse facilități care permit localizarea deciziilor de fuziune individuale, inclusiv întreprinderea, numărul cazului, data și indexurile sectoriale,
 - în format electronic, pe site-ul EUR-Lex cu numărul de document 32009M5364. EUR-Lex permite accesul on-line la legislația europeană (<http://eur-lex.europa.eu>).
-

IV

(Informări)

INFORMĂRI PROVENIND DE LA INSTITUȚIILE ȘI
ORGANELE UNIUNII EUROPENE

COMISIE

Rata de schimb a monedei euro ⁽¹⁾

25 martie 2009

(2009/C 72/03)

1 euro =

Moneda	Rata de schimb	Moneda	Rata de schimb		
USD	dolar american	1,3494	AUD	dolar australian	1,9310
JPY	yen japonez	132,24	CAD	dolar canadian	1,6598
DKK	coroana daneză	7,4486	HKD	dolar Hong Kong	10,4580
GBP	lira sterlină	0,92425	NZD	dolar neozeelandez	2,3847
SEK	coroana suedeză	10,9565	SGD	dolar Singapore	2,0376
CHF	franc elvețian	1,5230	KRW	won sud-coreean	1 837,68
ISK	coroana islandeză		ZAR	rand sud-african	12,8317
NOK	coroana norvegiană	8,7275	CNY	yuan renminbi chinezesc	9,2176
BGN	leva bulgărească	1,9558	HRK	kuna croată	7,4750
CZK	coroana cehă	27,290	IDR	rupia indoneziană	15 754,25
EEK	coroana estoniană	15,6466	MYR	ringgit Malaiezia	4,8956
HUF	forint maghiar	300,22	PHP	peso Filipine	64,880
LTL	litas lituanian	3,4528	RUB	rubla rusească	45,4110
LVL	lats leton	0,7095	THB	baht thailandez	47,890
PLN	zlot polonez	4,5600	BRL	real brazilian	3,0442
RON	leu românesc nou	4,2811	MXN	peso mexican	19,3909
TRY	lira turcească	2,2433	INR	rupie indiană	68,3740

(¹) Sursă: rata de schimb de referință publicată de către Banca Centrală Europeană.

INFORMĂRI PROVENIND DE LA STATELE MEMBRE

LISTA ORGANISMELOR SAU A AUTORITĂȚILOR PUBLICE RESPONSABILE DE ACTIVITATEA DE CONTROL PREVĂZUTĂ LA ARTICOLUL 15 DIN REGULAMENTUL (CEE) NR. 2092/91

(2009/C 72/04)

Articolul 9 din Regulamentul (CEE) nr. 2092/91 al Consiliului din 24 iunie 1991 privind metoda de producție agricolă ecologică și indicarea acesteia pe produsele agricole și alimentare, prevede ca statele membre să instituie un sistem de control asigurat de una sau mai multe autorități de control desemnate sau/și de organisme de control private autorizate.

În conformitate cu dispozițiile de la articolul 15 ultimul paragraf din regulament, listele actuale fiind comunicate pe baza informațiilor notificate de statele membre și actualizate în 2008, sistemul este operațional în fiecare state membru, iar organismele și/sau autoritățile de control sunt autorizate să efectueze activitatea de control.

La rubrica „comentarii”, sunt indicate sistemele operaționale din fiecare stat membru după cum urmează:

A: Sistem de control realizat de organisme private autorizate

B: Sistem de control realizat de o autoritate publică/autorități publice de control desemnată/desemnate

C: Sistem de control realizat de o autoritate publică determinată și de organisme private

Începând cu luna ianuarie 1998, organismele de control autorizate în Uniunea Europeană trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute de norma EN 45011 [Articolul 9 alineatul (10) din Regulamentul (CEE) nr. 2092/91].

Această listă cuprinde, de asemenea, organismele și/sau autoritățile de control autorizate de către țări care nu sunt membre ale CEE, dar care au aderat la SEE.

Austria și Spania

În Austria și Spania, organismele de control își limitează activitatea la unele landuri specifice/comunități autonome.

Următoarele coduri sunt folosite la rubrica „comentarii” pentru diversele landuri/comunități autonome:

Austria		Insulele Baleare	BA
Carintia	K	Insulele Canare	CA
Austria Inferioară	N	Cantabria	CN
Austria Superioară	O	Castilia-la-Mancha	CM
Salzburg	S	Castila-Leon	CL
Steiermark	ST	Catalonia	CT
Tirol	T	Extremadura	EX
Viena	W	Galicia	GA
Burgenland	B	La Rioja	RI
Vorarlberg	V	Madrid	MA
Spania		Murcia	MU
Andaluzia	AN	Navarra	NA
Aragon	AR	Țara Bascilor	VAS
Asturias	AS	Valencia	VA

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
AUSTRIA		Sistem A
AT-N-01-BIO	Austria Bio Garantie Königsbrunnerstrasse 8 A-2202 Enzersfeld Tel: +43 2262 67 22 12 Fax: +43 22 62 67 41 43 E-mail: nw@abg.at Website: www.abg.at	N, B, K, O, S, ST, T, V, W
AT-0-01-BIO	BIOS — Biokontrollservice Österreich Feyregg 39 A-4552 Wartberg Tel: +43 7587 7178 Fax: +43 7587 71 78-11 E-mail: office@bios-kontrolle.at Website: www.bios-kontrolle.at	O, B, K, N, S, ST, T, V, W
AT-O-02-BIO	LACON GmbH Linzerstrasse 2 A-4150 Rohrbach Tel: +43 7289 40977 Fax: +43 7289 40977-4 E-mail: office@lacon-institut.at Website: www.lacon-institut.at	O, B, K, N, S, ST, T, V, W
AT-O-04-BIO	GfRS Gesellschaft für Ressourcenschutz mbH Prinzenstraße 4 D-37073 Göttingen Tel: +49 551 58657 Fax: +49 551 58774 E-mail: postmaster@gfrs.de Website: www.gfrs.de	O, B, K, S, ST, T
AT-S-01-BIO	SLK GesmbH Maria-Cebotari-Strasse 3 A-5020 Salzburg Tel: +43 (0)662 649483 14 or +43 (0)662 649483 11 Fax: +43 662 649 483 19 E-mail: office@slk.at Website: www.slk.at	S, B, K, N, O, ST, T, V, W
AT-T-01-BIO	Kontrollservice BIKO Tirol Wilhelm — Greil — Straße 9 A-6020 Innsbruck Tel: +43 (0)59292-3100 or +43 (0)59292 3101 Fax: +43 059292-3199 E-mail: office@biko.at Website: www.biko.at	T, K, N, O, S, V, W
AT-W-01-BIO	LVA Blaasstrasse 29 A-1190 Wien Tel: +43 (0)1 3688555 541 or +43 (0)1 3688555 12 Fax: +43 1 368 85 55-20 E-mail: cs@lva.co.at or bio@lva.at Website: www.lva.co.at	W, B, K, N, O, S, ST, T, V
AT-W-02-BIO	SGS Austria Controll — Co. GesmbH Diefenbachgasse 35 A-1150 Wien Tel: +43 (0)1 5122567 154 or +43 (0)1 5122567 0 Fax: +43 (0)1 5122567 9 E-mail: sgs.austria@sgs.com Website: www.at.sgs.com	W, B, K, N, O, S, ST, T, V

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
BELGIA		Sistem A
BE-BIO-01	CERTISYS Av. de l'Escrime 85 Schermlaan B-1150 Bruxelles — Brussel Bureaux: Chemin de la Haute Baudecet 1 B-1457 Walhain Tel: +32 (0) 81 60 03 77 Fax: +32 (0) 81 60 03 13 E-mail: info@certisys.eu Website: www.certisys.eu	
BE-BIO-02	INTEGRA bvba, afdeling BLIK Statiestraat 164 B-2600 Berchem Tel: +32 (0)3 287 37 60 Fax: +32 (0)3 287 37 61 E-mail: info@integra-bvba.be Website: www.integra-bvba.be	
BULGARIA		Sistem A
BG-02	BALKAN BIOCERT Ltd 13, Christo G. Danov Str. BG-4000 Plovdiv Tel: +359 32 625 888 Fax: +359 32 625 818 E-mail: gm@balkanbiocert.com Website: www.balkanbiocert.com	
BG-03	QC I INTERNATIONAL SERVICES S.P.A. 23, Vasil Aprilov Blvd., floor 3 BG-4000 Plovdiv Tel/Fax: +359 32 649 228 E-mail: office@qci.bg Website: qci.bg	
BG-04	CERES — Certification of Environmental Standards Ltd. 15, Ivan Gechov Blvd. BG-1431 Sofia Tel/Fax: +359 29530264 E-mail: bioxm_bg@yahoo.com Website: www.ceres-cert.com	
BG-05	LACON Ltd 17, Prolet Str. BG-5140 Lyaskovetz Tel/Fax: +359 619/231 87 E-mail: laconbg@gmail.com E-mail: b_cert@yahoo.co.uk Website: www.b-cert.com	
BG-06	BCS Öko-Garantie Ltd 15, Ivailo Str. BG-1606 Sofia Tel: + 359 29880276 Fax: +359 29880259 E-mail: bulgaria@bcs-oeko.com Website: www.bcs-oeko.com	
BG-07	Control Union Certifications Ltd 40, Graf Ignatiev Str. BG-9000 Varna Tel: + 359 52/66 55 903 Fax: + 359 52/600 453 E-mail: sales@fidelitas.bg Website: www.controlunion.com	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
CIPRU		Sistem A
CY-BIO-001	LACON LTD Archbishop Kyprianos 53 2059 Strovolos Cyprus Tel: +35 722499640 Fax: +35 722499643 E-mail: laconcy@cytanet.com.cy	
CY-BIO-002	BIOCERT (CYPRUS) LTD Olympias 12 1070 Lefkosia Cyprus Tel: +35 722766446 Fax: +35 722375069	
REPUBLICA CEHĂ		Sistem A
CZ-BIO-KEZ-01	KEZ o.p.s. Poděbradova 909 CZ-53701 Chrudim Tel: +420 469 622 249 Fax: +420 469 625 027 E-mail: kez@kez.cz Website: www.kez.cz	
CZ-BIO-ABCERT-02	ABCERT AG, organizační složka Lidická 40 CZ-602 00 Brno Tel: +420 545 215 899 Fax: +420 545 217 876 E-mail: info@abcert.cz Website: www.abcert.cz	
CZ-BIOKONT-03	BIOKONT CZ, s r.o. Měřičkova 34 CZ-62100 Brno Tel: +420 545 225 565 Fax: +420 547 225 565 E-mail: slavik@biokont.cz Website: www.biokont.cz	
DENEMARCA		Sistem B
DK-Ø-50	Plantedirektoratet Skovbrynet 20 DK-2800 Lyngby Tel: +45 45 26 36 00 Fax: +45 45 26 36 19 E-mail: pdir@pdir.dk	
DK-Ø-1	Fødevareregion Nord Kontrolafdeling Aalborg Sofiendalsvej 90 DK-9200 Aalborg SV. Tel: +45 7227 5000 Fax: +45 7227 5003 E-mail: kontr.aalborg.nord@fvst.dk	
DK-Ø-2	Fødevareregion Nord Kontrolafdeling Viborg Klostermarken 16 DK-8800 Viborg Tel: +45 7227 5000 Fax: +45 7227 5007 E-mail: kontr.viborg.nord@fvst.dk	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
DK-Ø-3	Fødevareregion Nord Kontrolafdeling Herning Rosenholmsvej 15, Tjørring DK-7400 Herning Tel: +45 7227 5000 Fax: +45 7227 5005 E-mail: kontr.herning.nord@fvst.dk	
DK-Ø-4	Fødevareregion Nord Kontrolafdeling Århus Sønderskovvej 5 DK-8520 Lystrup Tel: +45 7227 5000 Fax: +45 7227 5001 E-mail: kontr.aarhus.nord@fvst.dk	
DK-Ø-5	Fødevareregion Syd Kontrolafdeling Vejle Tysklandsvej 7 DK-7100 Vejle Tel: +45 7227 5500 Fax: +45 7227 5501 E-mail: kontr.vejle.syd@fvst.dk	
DK-Ø-6	Fødevareregion Syd Kontrolafdeling Esbjerg Høgevej 25 DK-6705 Esbjerg Ø. Tel: +45 7227 5500 Fax: +45 7227 5601 E-mail: kontr.esbjerg.syd@fvst.dk	
DK-Ø-7	Fødevareregion Syd Kontrolafdeling Haderslev Ole Rømersvej 30 DK-6100 Haderslev Tel: +45 7227 5500 Fax: +45 7227 5701 E-mail: kontr.haderslev.syd@fvst.dk	
DK-Ø-8	Fødevareregion Syd Kontrolafdeling Odense Lille Tornbjerg Vej 30 DK-5220 Odense SØ. Tel: +45 7227 5500 Fax: +45 7227 5801 E-mail: kontr.odense.syd@fvst.dk	
DK-Ø-9	Fødevareregion Øst Kontrolafdeling Ringsted Søndervang 4 DK-4100 Ringsted Tel: +45 7227 6000 Fax: +45 7227 6101 E-mail: kontr.ringsted.oest@fvst.dk	
DK-Ø-10	Fødevareregion Øst Kontrolafdeling Rødovre Fjeldhammervej 15 DK-2610 Rødovre Tel: +45 7227 6000 Fax: +45 7227 6399 E-mail: kontr.roedovre.oest@fvst.dk	
ESTONIA		Sistem B
EE-VTA	Veterinary and Food Board Väike-Paala 3 EE-11415 Tallinn Tel: +372 605 1710 Fax: +372 621 1441 E-mail: vet@vet.agri.ee Website: www.vet.agri.ee	VFB este autoritatea de control responsabilă de pregătirea și autorizarea importurilor

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
EE-TTI	Plant Production Inspectorate Teaduse 2, Saku 75501 Harjumaa Tel: +372 6712 602 Fax: +372 6712 604 E-mail: plant@plant.agri.ee Website: www.plant.agri.ee	PPI este autoritatea de control responsabilă de producție
FINLANDA		Sistem B
FI-A-001	Uudenman työvoima- ja elinkeinokeskus Elintarviketurvallisuusvirasto Evira (The Finnish Food Safety Authority Evira) Mustialankatu 3 FIN-00790 Helsinki Tel: +358 20 772 003 Fax: +358 20 772 4350 E-mail: kirjaamo@evira.fi Website: www.evira.fi	
FI-A-002	Varsinais-Suomen työvoima- ja elinkeinokeskus As above	
FI-A-003	Satakunnan työvoima- ja elinkeinokeskus As above	
FI-A-004	Hämeen työvoima- ja elinkeinokeskus As above	
FI-A-005	Pirkanmaan työvoima- ja elinkeinokeskus As above	
FI-A-006	Kaakkois-Suomen työvoima- ja elinkeinokeskus As above	
FI-A-007	Etelä-Savon työvoima- ja elinkeinokeskus As above	
FI-A-008	Pohjois-Savon työvoima- ja elinkeinokeskus As above	
FI-A-009	Pohjois-Karjalan työvoima- ja elinkeinokeskus As above	
FI-A-010	Keski-Suomen työvoima- ja elinkeinokeskus As above	
FI-A-011	Etelä-Pohjanmaan työvoima- ja elinkeinokeskus As above	
FI-A-012	Pohjanmaan työvoima- ja elinkeinokeskus As above	
FI-A-013	Pohjois-Pohjanmaan työvoima- ja elinkeinokeskus As above	
FI-A-014	Kainuun työvoima- ja elinkeinokeskus As above	
FI-A-015	Lapin työvoima- ja elinkeinokeskus As above	
FI-B	Elintarviketurvallisuusvirasto Evira As above	
FI-C	Sosiaali- ja terveysalan lupa- ja valvontavirasto P.O. Box 210 FIN-00531 Helsinki Tel: +358-9-772 920 Fax: +358-9-7729 2498 E-mail: kirjaamo@valvira.fi Website: www.valvira.fi	
FI-D	Ålands landskapsregering PB 1060 FIN-22111 Mariehamn, Åland Tel: +358 18 250 00 Fax: +358-18-192 40 E-mail: registrator@regeringen.ax Website: www.regeringen.ax	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
FRANȚA		Sistem A
FR-BIO 01	<p>ECOCERT S.A.S. B.P. 47 F-32600 L'Isle Jourdain Tel: +33 (0)5 62 07 34 24 Fax: +33 (0)5 62 07 11 67 E-mail: info@ecocert.com Website: www.ecocert.fr</p>	
FR-AB 06	<p>ULASE SAS B.P. 68 F-26270 Loriol sur Drôme Tel: +33 (0)4 75 61 13 05 Fax: +33 (0)4 75 85 62 12 E-mail: info@ulase.fr Website: www.ulase.fr</p>	
FR-BIO 07	<p>AGROCERT 4, rue Albert Gary F-47200 Marmande Tel: +33 (0)5 53 20 93 04 Fax: +33 (0)5 53 20 92 41 E-mail: agrocert@agrocert.fr</p>	
FR-BIO 09	<p>ACLAVE 56, rue Roger Salengro F-85013 LA-ROCHE-SUR-YON CEDEX Tel: +33(0)2 51 05 14 92 Fax: +33 (0)2 51 36 84 63 E-mail: accueil@aclave.asso.fr Website: www.aclave.asso.fr</p>	
FR-BIO 10	<p>QUALITÉ FRANCE S.A.S. * Immeuble le Guillaumet 60, av. du G^l de Gaulle F-92046 PARIS la DÉFENSE CEDEX Tel: +33 (0)1 41 97 00 74 Fax: +33 (0)1 41 97 08 32 E-mail: bio@fr.bureauveritas.com Website: www.qualite-france.com</p> <p>* ZAC ATALANTE CHAMPEAUX 1, rue Maillard de la Gournerie CS 63901 F-35039 RENNES CEDEX</p> <p>* ZA CHAMPGRAND B.P. 68 F-26270 LORIOL-SUR-DRÔME</p>	
FR-BIO 11	<p>SGS ICS S.A.S. 191, avenue Aristide Briand F-94237 CACHAN CEDEX Tel: +33(0)1 41 24 83 04 Fax: +33 (0)1 41 24 89 96 E-mail: fr.certification@sgs.com Website: www.fr.sgs.com</p>	
GERMANIA		Sistem A
DE-001-Öko-Kontrollstelle	<p>BCS Öko-Garantie GmbH Control System Peter Grosch Cimbernstraße 21 D-90402 Nürnberg Tel: +49 (0)911 424390 Fax: +49 (0)911 492239 E-mail: info@bcs-oeko.de Website: www.bcs-oeko.de</p>	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
DE-003-Öko-Kontrollstelle	<p>Lacon GmbH Privatinstitut für Qualitätssicherung und Zertifizierung ökologisch erzeugter Lebensmittel Brünnesweg 19 D-77654 Offenburg Tel: +49 (0)781 91937 30 Fax: +49 (0)781 91937 50 E-mail: lacon@lacon-institut.com Website: www.lacon-institut.com</p>	
DE-005-Öko-Kontrollstelle	<p>IMO GmbH Institut für Marktökologie GmbH Obere Laube 51-53 D-78462 Konstanz Tel: +49 (0)7531/81301-0 Fax: +49 (0)7531/81301-29 E-mail: imod@imo.ch Website: www.imo.ch</p>	
DE-006-Öko-Kontrollstelle	<p>ABCERT GmbH Kontrollstelle für ökologisch erzeugte Lebensmittel Martinstraße 42-44 D-73728 Esslingen Tel: +49 (0)711 351792-0 Fax: +49 (0)711 351792-200 E-mail: info@abcert.de Website: www.abcert.de</p>	
DE-007-Öko-Kontrollstelle	<p>Prüfverein Verarbeitung Ökologische Landbauprodukte e.V. Vorholzstraße 36 D-76137 Karlsruhe Tel: +49(0)721 35239-20 Fax: +49(0)721 35239-09 E-mail: kontakt@pruefverein.de Website: www.pruefverein.de</p>	
DE-009-Öko-Kontrollstelle	<p>LC Landwirtschafts-Consulting GmbH Am Kamp 15-17 D-24768 Rendsburg Tel: +49 (0)4331 33630 0 Fax: +49 (0)4331 33630 12 Website: www.lc-kiel.de</p>	
DE-012-Öko-Kontrollstelle	<p>AGRECO R.F. Göderz GmbH Mündener Straße 19 D-37218 Witzhausen Tel: +49 (0)5542 4044 Fax: +49 (0)5542 6540 E-mail: info@agrecogmbh.de Website: www.agrecogmbh.de</p>	
DE-013-Öko-Kontrollstelle	<p>QC & I Gesellschaft für Kontrolle und Zertifizierung von Qualitätssicherungssystemen GmbH Geschäftsstelle: Tiergartenstraße 32 D-54595 Prüm/ Eifel Tel: +49 (0)6551 147641 Fax: +49 (0)6551 147645</p> <p>Sitz der Gesellschaft: Gleuelerstraße 286 D-50935 Köln E-mail: qci.koeln@qci.de Website: www.qci.de</p>	
DE-021-Öko-Kontrollstelle	<p>Grünstempel Ökoprüfstelle e.V. EU Kontrollstelle für ökologische Erzeugung und Verarbei- tung landwirtschaftlicher Produkte Windmühlenbreite 25d D-39164 Wanzleben Tel: +49 (0)39209 46696 Fax: +49 (0)39209 60596 E-mail: info@gruenstempel.de Website: www.gruenstempel.de</p>	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
DE-022-Öko-Kontrollstelle	Kontrollverein ökologischer Landbau e.V. Vorholzstraße 36 D-76137 Karlsruhe Tel: +49 (0)721 35239-10 Fax: +49 (0)721 35239-09 E-mail: kontakt@kontrollverein.de Website: www.kontrollverein.de	
DE-024-Öko-Kontrollstelle	Ecocert Deutschland GmbH Güterbahnhofstr.10 D-37154 Northeim Tel: +49 (0)5551 908430 Fax: +49 (0)5551 9084380 E-mail: info-deutschland@ecocert.com	
DE-026-Öko-Kontrollstelle	Certification Services International CSI GmbH Flughafendamm 9a D-28199 Bremen Tel: +49 (0)421 5977322 or (0)421 594770 Fax: +49 (0)421 594771 E-mail: info@csicert.com Website: www.csicert.com	
DE-032-Öko-Kontrollstelle	Kontrollstelle für ökologischen Landbau GmbH Dorfstraße 11 D-07646 Tissa Tel: +49 (0)36428 60934 (Office Stadtroda) Fax: +49 (0)36428 13852 Tel/Fax: +49 (0)36428 62743 (Office Tissa) E-mail: kontrollstelle@t-online.de	
DE-034-Öko-Kontrollstelle	Fachverein für Öko-Kontrolle e.V. Plauerhäger Straße16 D-19395 Karow Tel: +49 (0)38738 70755 Fax: +49 (0)38738 70756 E-mail: info@fachverein.de Website: www.fachverein.de	
DE-037-Öko-Kontrollstelle	ÖKOP Zertifizierungs GmbH Schlesische Straße 17 d D-94315 Straubing Tel: +49 (0)9421 703075 Fax: +49 (0)9421 703074 E-mail: biokontrollstelle@oekop.de Website: www.oekop.de	
DE-039-Öko-Kontrollstelle	GfRS Gesellschaft für Ressourcenschutz GmbH Prinzenstraße 4 D-37073 Göttingen Tel: +49 (0)551 5865 Fax: +49 (0)551 58774 E-mail: postmaster@gfrs.de Website: www.gfrs.de	
DE-043-Öko-Kontrollstelle	Agro-Öko-Consult Berlin GmbH Dorotheastraße 30 D-10318 Berlin Tel: +49 (0)30 54782352 Fax: +49 (0)30 54782309 E-mail: aoec@aoec.de Website: www.aoec.de	
DE-044-Öko-Kontrollstelle	Ars Probata GmbH Möllendorffstraße 49 D-10367 Berlin Tel: +49 (0)30/47004632 Fax: +49 (0)30/47004633 E-mail: ars-probata@ars-probata.de Website: www.ars-probata.de	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
DE-060-Öko-Kontrollstelle	QAL Gesellschaft für Qualitätssicherung in der Agrar und Lebensmittelwirtschaft GmbH Am Branden 6b D-85256 Vierkirchen Tel: +49 (0)8139 8027-0 Fax: +49 (0)8139 8027-50 E-mail: info@qal-gmbh.de Website: www.qal-gmbh.de	
DE-061-Öko-Kontrollstelle	LAB — Landwirtschaftliche Beratung der Agrarverbände Brandenburg GmbH Chausseestraße 2 D-03058 Groß Gaglow Tel: +49 (0)355 541465 Fax: +49 (0)355 541466 E-mail: labgmbh.cottbus@t-online.de	
DE-063-Öko-Kontrollstelle	Öko-kontrollstelle der TÜV Nord Cert GmbH Langemarckstraße 20 D-45141 Essen Tel: +49 (0)2 01 825 3404 Fax: +49 (0)2 01 825 3290 E-mail: oeko-kontrollstelle@tuev-nord.de Website: www.tuev-nord.de	
DE-064-Öko-Kontrollstelle	ABC GmbH Agrar- Beratungs- und Controll GmbH An der Hessenhalle 1 D-36304 Alsfeld Tel: +49 (0)6631/78490 Fax: +49 (0)6631/78495 E-mail: zwick@abcg-alsfeld.de	
GRECIA		Sistem A
EL-01-BIO	DIO 38, Aristotelous str. GR-10433 Athens Tel: +30 210 8224384 Fax: +30 210 8218117 E-mail: info@dionet.gr Website: www.dionet.gr	
EL-02-BIO	PHYSIOLOGIKI Ltd 24, N. Plastira str. GR-59300 Alexandria Imathias Tel: +30 23330 24440 Fax: +30 23330 24440 E-mail: fysicert@acn.gr	
EL-03-BIO	BIOELLAS S.A. 11 B, Kodringtonos str. GR-10434 Athens Tel: +30 210 8211940/8211707 Fax: +30 210 8211015 E-mail: info@bio-hellas.gr Website: www.bio-hellas.gr	
EL-04-BIO	QWAYS DIADROMES PIOTITAS A.E. 8, Demokratias str. GR-15127 Melissia Athens Tel: +30 210 6130070/6136326 Fax: +30 210 6136071 E-mail: info@qways.gr Website: www.qways.gr	
EL-05-BIO	A CERT European Organisation for Certification 2, Telou str. GR-54638 Thessaloniki Tel: +30 2310 210777/210417 Fax: +30 2310 219824/210417 E-mail: info@a-cert.org Website: www.a-cert.org	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
EL-06-BIO	IRIS — A. HATZIDAKI & Co E.E. I. Marneli 13 & Zotou GR-71305 Heraklion, Crete Tel: +30 2810 360715-7 Fax: +30 2810 360718 E-mail: info@irisbio.gr	
EL-07-BIO	PRASINOS ELEGCHOS — GREEN CONTROL 10th km on the Veria-Skydra road Kopano-Stenimacho district P.O.Box 50 GR-59035 Tel: +30 23320 6438 Fax: +30 23320 43509 E-mail: greencontrol@hol.gr Website: www.greencontrol.gr	
EL-08-BIO	GEOTECHNIKO ERGASTIRIO SA Paleochori Administrative Department Plateos Municipality GR-59300 Imathia Tel: +30 23320 64387 Fax: +30 23320 43509 E-mail: info@bio-geolab.gr Website: www.bio-geolab.gr	
UNGARIA		Sistem A
HU-ÖKO-01	Biokontroll Hungária Nonprofit Kft. Margit krt. 1. III/16-17. H-1027 Budapest Tel: +36 1 336 11 22 Fax: +36 1 315 11 23 E-mail: info@biokontroll.hu E-mail: biokontroll@biokontroll.hu Website: www.biokontroll.hu	
HU-ÖKO-02	Hungária Öko Garancia Kft. Miklós tér 1. H-1033 Budapest Tel: +36 1 336 0533 Fax: +36 1 336 0534 E-mail: info@okogarancia.hu Website: www.okogarancia.hu	
IRLANDA		Sistem A
IRL-OIB1	Demeter Standards Ltd Watergarten Thomastown Co. Kilkenny Ireland Tel: +353 56 7754214 Fax: +353 56 7754214 E-mail: bdaai@indigo.ie Website: www.demeter.net	
IRL-OIB2	Irish Organic Farmers and Growers Association Ltd Main Street Newtownforbes Co. Longford Ireland Tel: +353 43 42495 Fax: +353 43 42496 E-mail: iofga@eircom.net Website: www.irishorganic.ie	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
IRL-OIB3	Organic Trust Ltd 2 Vernon Avenue Clontarf Dublin 3 Ireland Tel: +353 1 8530271 Fax: +353 1 8530271 E-mail: organic@iol.ie Website: www.organic-trust.org	
ITALIA		Sistem A
IT-ASS	Suolo & Salute srl Via Paolo Borsellino, 12/B I-61032 Fano (PU) Tel: +39 0721 860543 Fax: +39 0721 860543 E-mail: info@suoloesalute.it Website: www.suoloesalute.it	
IT-ICA	ICEA — Istituto per la Certificazione Etica e Ambientale Strada Maggiore, 29 I-40125 Bologna Tel: +39 051 272986 Fax: +39 051 232011 E-mail: icea@icea.info Website: www.icea.info	
IT-IMC	Istituto Mediterraneo di Certificazione srl — IMC Via Carlo Pisacane, 32 I-60019 Senigallia (AN) Tel: +39 071 7928725 or 7930179 Fax: +39 071 7910043 E-mail: imcert@imcert.it Website: www.imcert.it	
IT-BAC	Bioagricert srl Via dei Macabracchia, 8 I-40033 Casalecchio Di Reno (BO) Tel: +39 051562158 Fax: +39 051564294 E-mail: info@bioagricert.org Website: www.bioagricert.org	
IT-CPB	CCPB S.r.l. via Jacopo Barozzi 8 I-40126 Bologna Tel: +39 051 254688 or 6089811 Fax: +39 051 254842 E-mail: ccpb@ccpb.it Website: www.ccpb.it	
IT-CDX	CODEX srl Via Duca degli Abruzzi, 41 I-95048 Scordia (CT) Tel: +39 095 650716/634 Fax: +39 095 650356 E-mail: codex@codexsrl.it Website: www.codexsrl.it	
IT-QCI	QC & I International Services s.a.s. Villa Parigini Località Basciano Monteriggioni I-53035 Siena Tel: +39 (0)577 327234 Fax: +39 (0)577 329907 E-mail: lettera@qci.it Website: www.qci.it	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
IT-ECO	<p>Ecocert Italia S.r.l. Corso delle Province 60 I-95127 Catania Tel: +39 095 442746 or 433071 Fax: +39 095 505094 E-mail: info@ecocertitalia.it Website: www.ecocertitalia.it</p>	
IT-BSI	<p>BIOS srl Via Monte Grappa 37/C I-36063 Marostica (VI) Tel: +39 0424 471125 Fax: +39 0424 476947 E-mail: info@certbios.it Website: www.certbios.it</p>	
IT-ECS	<p>ECS — Ecosystem International Certificazioni s.r.l. Via Monte San Michele 49 I-73100 Lecce Tel: +39 0832 318433 Fax: +39 0832 315845 E-mail: info@ecosystem-srl.com Website: www.ecosystem-srl.com</p>	
IT-BZO	<p>BIOZOO srl Via Chironi 9 I-07100 SASSARI Tel: +39 079 276537 Fax: +39 178 2247626 E-mail: info@biozoo.org Website: www.biozoo.org</p>	
IT-ABC	<p>ABC Fratelli Bartolomeo società semplice via Roma, 45 Grumo Appula I-70025 Bari Tel: +39 080 3839578 Fax: +39 080 3839578 E-mail: abc.italia@libero.it Website: www.abcitalia.org</p>	
IT-ANC	<p>ANCCP S.r.l via Rombon 11 I-20134 MILANO Tel: +39 02 2104071 Fax: +39 02 210407218 E-mail: anccp@anccp.it Website: www.anccp.it</p>	
IT-SDL	<p>Sidel S.p.a. via Larga, 34/2 I-40138 BOLOGNA Tel: +39 051 6026611 Fax: +39 051 6012227 E-mail: sidel@sidelitalia.it Website: www.sideitalia.it</p>	
IT-CTQ	<p>Certiquality S.r.l. Via Gaetano Giardino 4 I-20123 Milano Tel: +39 02 8069171 Fax: +39 02 86465295 E-mail: certiquality@certiquality.it Website: www.certiquality.it</p>	
IT-BZ-BZT	<p>ABCERT GmbH Martinstrasse 42-44 D-73728 Esslingen Tel: +49 (0) 711 351792-0 Fax: +49 (0) 711 351792-200 E-mail: info@abcert.de Website: www.abcert.de</p>	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
IT-BZ-INC	INAC GmbH International Nutrition and Agriculture Certification In der Kämmersliethe 1 D-37213 Witzhausen Tel: +49 (0)5542 911400 Fax: +49 (0)5542 911401 Website: www.inac-gmbh.net	
IT-BZ-IMO	IMO GMBH Obere Laube 51/53 D-78462 Konstanz Tel: +49 (0) 7531 81301-0 Fax: +49 (0) 7531 81301-29 E-mail: imod@imo.ch Website: www.imo-control.net	
IT-BZ-QCI	QC I GmbH — Gesellschaft für Kontrolle und Zertifizierung von Qualitätssicherungssystemen mbh Gleuelerstraße 286 D-50935 KÖLN Tel: +49 (0)221 94392-09 Fax: +49 (0)221 94392-11 E-mail: qci.koeln@qci.de Website: www.qci.de	
IT-BZ-BKT	Kontrollservice BIKO Tirol Wilhelm-Greil-Straße 9 A-6020 INNSBRUCK Tel: +43 (0)5 92 92 3101 Fax: +43 (0)5 92 92 3199 E-mail: biko@lk-tirol.at Website: www.kontrollservice-tirol.at	
LETONIA		Sistem A
LV-EQ	Biedrība „Vides kvalitāte” Rīgas iela 113 Salaspils Rīgas raj. LV-2169 Tel: +371 67709090 Fax: +371 67709090 E-mail: eq@videskvalitate.lv Website: www.videskvalitate.lv	
LV-STC	Valsts SIA „Sertifikācijas un testēšanas centrs” Dārza iela 12 Priekule pagasts Cēsu raj. LV-4126 Tel: +371 64130013 Fax: +371 641 30010 E-mail: info@stc.lv Website: www.stc.lv	
LITUANIA		Sistem B
LT-01	Ekoagros K. Donelaičio str. 33 or A. Mickevičiaus str. 48 LT-44240 Kaunas Tel: +370 37203181 Fax: +370 37203182 E-mail: ekoagros@ekoagros.lt Website: www.ekoagros.lt	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
LUXEMBURG		Sistem C
LU-BIO-01	Administration des Services techniques de l'Agriculture (autorité compétente) Service de la protection des végétaux BP 1904 L-1019 Luxembourg Tel: +352 45 71 72 353 Fax: +352 45 71 72 340 E-mail: Monique.Faber@asta.etat.lu Website: www.asta.etat.lu	
LU-BIO-04	Prüfverein Verarbeitung Ökologische Landbauprodukte e.V. (DE-007) Vorholzstr. 36 D-76137 Karlsruhe Tel: +49 721 35239-20 Fax: +49 721-626840-22 E-mail: kontakt@pruefverein.de Website: www.pruefverein.de	
LU-BIO-05	Kontrollverein Ökologischer Landbau e.V. (DE-022) Vorholzstraße 36 D-76137 Karlsruhe Tel: +49 (0)721 35239-10 Fax: +49 (0)721 35239-09 E-mail: kontakt@kontrollverein.de Website: www.kontrollverein.de	
LU-BIO-06	CERTISYS (BE-01) Siège social: Av. de l'Escrime 85 Schermlaan B-1150 Bruxelles Bureaux: Chemin de la Haute Baudecet 1 B-1457 Walhain Tel: +32 (0) 81 60 03 77 Fax: +32 (0) 81 60 03 13 E-mail: info@certisys.eu Website: www.certisys.eu	
MALTA		Sistem C
MT01	Malta Standards Authority 2nd Floor, Evans Building Merchants' Street Valletta Tel: + 356 21242420 Fax: + 356 21242406 E-mail: michael.cassar@msa.org.mt Website: www.msa.gov.mt	
MT02	BIOZOO via Chironi 9 IT-07100 Sassari Tel: + 39 079 276537 E-mail: info@biozoo.org Website: www.biozoo.org	
ȚĂRILE DE JOS		Sistem B
NL01	Stichting Skal Postbus 384 NL-8000 AJ Zwolle Tel: +31 38 4268181 Fax: +31 38 4268182 E-mail: info@skal.nl Website: www.skal.nl	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
POLONIA		Sistem C
RE-01/2005/PL	EKOGWARANCJA PTRE Ltd ul. Irysowa 12/2 PL-20-834 Lublin Tel.: +48 (0) 81 742 68 64 E-mail: biuro@ekogwarancja.pl Website: www.ekogwarancja.pl	
RE-02/2005/PL	Certifying Body of Organic Production PNG Ltd PL-26-065 Piekoszów Zajaczkow k.Kielc Tel.: +48 (0)41 306 40 00 E-mail: png@ecofarm.pl Website: www.ecofarm.pl	
RE-03/2005/PL	COBICO Ltd ul. Grzegórzecka 77 PL-31-559 Kraków Tel.: +48 (0)12 632 35 71 E-mail: cobico@cobico.pl Website: www.cobico.pl	
RE-04/2005/PL	BIOEKSPERT Ltd ul. Narbutta 3A m1 PL-02-564 Warsaw Tel.: +48 (0)22 499 53 66 E-mail: bioekspert@bioekspert.waw.pl Website: www.bioekspert.waw.pl	
RE-05/2005/PL	BIOCERT MAŁOPOLSKA Ltd. ul. Lubicz 25A PL-31-503 Kraków Tel.: +48 (0)12 430 36 06 E-mail: sekretariat@biocert.pl Website: www.biocert.pl	
RE-06/2005/PL	Polish Centre of Research and Certification, Branch in Piła ul. Śniadeckich 5 PL-64-920 Piła Tel.: +48 (0)67 213 87 00 E-mail: pcbcpila@i-pila.pl Website: www.pcbc.gov.pl	
RE-07/2005/PL	AgroBioTest Ltd ul. Nowoursynowska 166 PL-02-787 Warsaw Tel.: +48 (0)22 847 87 39 E-mail: agro.bio.test@agrobiotest.pl Website: www.agrobiotest.pl	
PORTUGALIA		Sistem A
PT/AB 02	ECOCERT PORTUGAL, Unipessoal Lda Rua Alexandre Herculano, 68 — 1º Esq. P-2520-273 Peniche Tel: +351 262 785117 Fax: +351 262 787171 E-mail: ecocert@mail.telepac.pt Website: www.ecocert.com	
PT/AB 03	SATIVA, DESENVOLVIMENTO RURAL, Lda Rua Robalo Gouveia, 1º 1a P-1900-392 Lisboa Tel: +351 21 799 11 00 Fax: +351 21 799 11 19 E-mail: sativa@sativa.pt Website: www.sativa.pt	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
PT/AB 04	CERTIPLANET, Certificação da Agricultura, Floresta e Pescas, Unipessoal Lda Av. do Porto de Pescas, Lote C — 15, 1 ° C P-2520 — 208 Peniche Tel: +351 262 789 005 Fax: +351 262 789 514 E-mail: certiplanet@sapo.pt Website: www.certiplanet.pt	
PT/AB 05	CERTIALENTEJO, Certificação de Produtos Agrícolas, Lda Rua Diana de Liz — Horta do Bispo Apartado 320 P-7006 — 804 Évora Tel: +351 266 769564/5 Fax: +351 266769566 E-mail: geral@certialentejo.pt Website: www.certialentejo.pt	
PT/AB 06	AGRICERT — Certificação de Produtos Alimentares Lda Rua Alfredo Mirante, 1, R/C Esq. P-7350-153 Elvas Tel: +351 268 625 026 Fax: +351 268 626 546 E-mail: agricert@agricert.pt Website: www.agricert.pt	
PT/AB 07	TRADIÇÃO E QUALIDADE — Associação Interprofissional para os Produtos Agro-Alimentares de Trás-os-Montes Av. 25 de Abril 273 S/L E P-5370-202 Mirandela Tel/Fax: +351 278 261 410 E-mail: tradicao-qualidade@clix.pt	
PT/AB 08	CODIMACO — Certificação e Qualidade, Lda Pátio do Município, 1, 3º Dtº P-2550 — 103 Cadaval Tel: +351 262 691 155 Fax: +351 262 695 095 E-mail: codimaco@codimaco.pt Website: www.codimaco.pt	
PT/AB 09	SGS Portugal — Sociedade Geral de Superintendência, S A Pólo Tecnológico de Lisboa, Lote 6, Pisos 0 e 1 P-1600-546 Lisboa Tel: +351 217 104 200 Fax: +351 217 157 520 E-mail: sgs.portugal@sgs.com Website: www.pt.sgs.com	
ROMÂNIA		Sistem A
RO-ECO-001	BCS OKO-Garantie România SRL Strada Belsugului, nr. 24, ap.1 RO-540037, Oras Targu Mures Judet Mures Tel: +40 265250846 Fax: +40 265250928 E-mail: bcs_oko@zappmobile.ro Website: www.bcs-oeco.com	
RO-ECO-002	S.C QC I România SRL Strada Franz Listz nr.1, ap.1 RO-300081, Oras Timisoara Judet Timis Tel: +40 723 748499 Fax: +40 256241562 E-mail: victor_scorodeti@yahoo.com	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
RO-ECO-003	SUOLO E SALUTE SRL România Strada Nicolae Balcescu nr. 5, sc. G, ap. 9 RO-600052, Oras Bacau Judet Bacau Tel: +40 234206165 Fax: +40 234206166 E-mail: danielciubotaru@yahoo.com	
RO-ECO-005	ICEA ROMANIA SRL Strada Comisia Centrala nr. 80 A RO-620165, Oras Focsani Judet Vrancea Tel: +40 237210497 Fax: +40 0237210497 E-mail: icearomania@yahoo.com	
RO-ECO-006	S.C. Eleghos Bio Ellas România SRL Strada Calea Mosilor, nr. 284, bl. 22A,, sc. B, ap. 32, sector 2 RO-020894, Oras Bucuresti Tel/Fax: +40 216104020 E-mail: dragomir_damian@yahoo.com	
RO-ECO-007	ECOCERT ESE SRL Strada Viitorului, nr. 112, ap. 1, sector 2 RO-020616, Oras Bucuresti Tel/Fax: +40 2106835 E-mail: office.romania@ecocert.com	
RO-ECO-008	S.C Ecoinspect SRL România Strada Horia, nr. 75, ap.5 RO-400202, Oras Cluj Napoca Judet Cluj Tel/Fax: +40 264432088 E-mail: ecoinspect@from.ro Website: www.ecoinspect.ro	
RO-ECO-009	BIOS SRL Italia România Branch Strada Dionisie Lupu, nr.50, ap. 2, sector 1 RO-010458, Oras Bucuresti Tel: +40 212106620 Fax: +40 212106660 E-mail: bios.romania@certbios.it	
RO-ECO-010	LACON SRL Germania- România Branch Strada Baia de Aries, nr. 3, bl. 5B, sc. 1, et. 4, ap.18, sector 6 RO-060801, Oras Bucuresti, Tel: +40 214115446 E-mail: marianaexpert@yahoo.com	
RO-ECO-011	SC BIO CERT SRL România Strada Calea Mosilor, nr. 284, bl. 22A, sc. B, ap. 32, sect. 2 RO-020894, Oras Bucuresti Tel/Fax: +40 216104020 E-mail: biocert_romania@yahoo.com	
RO-ECO-012	BIOINSPECTA SRL Suisse România Branch Strada Gurghiu, nr. 2, ap. 9 RO-400647, Oras Cluj-Napoca Judet Cluj Tel/Fax: +40 264573546 E-mail: monika.zimmermeier@bio-inspecta.ch	
RO-ECO-013	IMO CONTROL SRL România Strada Crizantemelor, nr. 7, ap. 51 RO-545400, Oras Sighisoara Judet Mures Tel/Fax: +40 269543609 E-mail: tartler@gmx.de	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
RO-ECO-014	CERES HAPPURG GmbH Sucursala Iernut Romania Strada 1 dec.1918, bl. 3, sc. A, ap. 5 RO-545100, Oras Iernut Judet Mures Tel: +40 740591529 E-mail: ameliarachita@yahoo.com Website: www.ceres-cert.com	
RO-ECO-015	Agreco R.F GÖDERZ GmbH Germania Sucursala Romania Strada Magurii, nr. 4, bloc 33, sc.C ap.16 RO-100473, Oras Ploiesti Judet Prahova Tel: +40 244561615 E-mail:info@agrecogmbh.de Website: www.agrecogmbh.de	
RO-ECO-016	Bioagricert Italia srl Sucursala România str. Mateescu Nicolae nr. 3, camera nr. 1, sector 6 București Tel/Fax: +40 213173291 E-mail: achira@info.usamv.ro Website: www.bioagricert.org	
RO-ECO-017	Certification Services International CSI GmbH Germania Sucursala Romania str. Reconstructiei nr.6, Bloc 28, Sc.2, etaj 1, ap 50, sect.3 București Tel/Fax: +40 216475983 E-mail: beeswoborders@yahoo.com Website: www.csicert.com	
SLOVACIA		Sistem A
SK-02-BIO	Naturalis SK Ltd. Björnsonova 14 SK-811 05 Bratislava Tel: +421 2 52 62 66 61-3 Fax: +421 2 52 62 66 63 E-mail: kontrola@naturalis.sk, certo@naturalis.sk Website: www.naturalis.sk	
SLOVENIA		Sistem A
SI-01-EKO	Institute of Inspection and Certification in Agriculture and Forestry Vinarska ulica 14 SLO-2000 Maribor Tel: +386 2 228 49 31/32/33 Fax: +386 2 251 94 82 E-mail: info@kon-cert.si Website: www.kon-cert.si	
SI-IKC-EKO	IKC — Institute for Inspection and Certification of University of Maribor Pivola 8 SLO-2311 Hoče Tel: +386 (0)2 613 08 31 (-32) Fax: +386 (0)2 613 08 33 E-mail: Polonca.replic@uni-mb.si Website: www.ikc-um.si	
SI-BV-EKO	Bureau Veritas, d.o.o. Linhartova cesta 49A SLO-1000 Ljubljana Tel: +386 1 475 76 61 Fax: +386 1 475 76 07 E-mail: Marko.Majer@si.bureauveritas.com E-mail: info@si.bureauveritas.com Website: www.bureauveritas.si	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
SPANIA		Sistem C
ES-AN-00-AE ES-CM-03-AE	Servicio de certificación CAAE Av. Emilio Lemos, 2 Edificio Torre Este, planta 6a Módulo 603 E-41020 Sevilla Tel: +34 955 024 150 Tel: +34 902 521 555 Fax: +34 955 029 440 E-mail: certi@caae.es Website: www.caae.es	AN, CM
ES-AN-01-AE ES-AR-05/C-AE ES-CM-01-AE	SOHISCERT S.A. Finca La Cañada — Ctra Sevilla-Utrera Km 20.8 E-41710 Utrera (Sevilla) Tel: +34 955 86 80 51 Fax: +34 955 86 81 37 E-mail: sohiscert@sohiscert.com Website: www.sohiscert.com	AN, AR, CM
ES-AN-03-AE	AGROCOLOR, S.L. Ctra. De Ronda, nº11.-bajo E-04004 Almeria Tel: +34 950 280 380 Fax: +34 950 281 331 E-mail: agrocolor@agrocolor.es Website: www.agrocolor.es	AN
ES-AN-04-AE ES-AR-23/C-AE	LGAI TECHNOLOGICAL CENTER, S.A. Parque Empresarial de Las Mercedes C/Campezo nº 1, Edificio 3, 1ª planta E-28022 Madrid Tel: +34 91 208 0800/+34 912 756 312 Fax: +34 912 080 803 E-mail: certiagroalimentario@appluscorp.com/imanas@appluscorp.com Website: www.appluscorp.com	AN, AR
ES-AN-05-AE	AGROCALIDAD DEL SUR S.L. C/ Méndez Núñez 15, 3º 21001 Huelva Tel: +34 959 255 524 Fax: +34 959 285 926 E-mail: agrocalidadsur@agrocalidadsur.com Website: http://www.agrocalidadsur.com	
ES-AR-AE	Comité Aragonés de Agricultura Ecológica (CAAE) Edificio Centrorigen Ctra. Cogullada, 65 — Mercazaragoza E-50014 Zaragoza Tel: +34 976.47.57.78 Fax: +34 976.47.58.17 E-mail: caae-aragon@caae-aragon.com Website: http://www.caae-aragon.com	AR
ES-AR-03/C-AE	BCS Öko — Garantie GmbH Cimbernstrasse, 21 D-90402 Nürnberg — Alemania Tel: +49 911 424 391/+34 679 983 598 Fax: +49 911 424 391 E-mail: fischer@bcs-oeko.de/esanchez@canricastell.net	AR
ES-AN-06-AE ES-AR-17/C-AE	Certificación of Environmental Standards GmbH (CERES) C/Serrano, 91, 2º E-28006 Madrid Tel: +34 915 630 171 Fax: +34 915 637 335 E-mail: ceres-iberica@gmail.com Website: www.ceres-cert.com	AN, AR

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
ES-AR-18/C-AE	CERTIAL, S.L. Polígono Los Leones, Nave 63 E-50298-PINSEQUE (Zaragoza) Tel: +34-97-6656919 Fax: +34-97-6656823 E-mail: info@certial.com Website: www.certial.com	AR
ES-AR-19/C-AE	Instituto de Ecomercado (IMO) C/ Venezuela, 17 3º C E-36203-VIGO (Pontevedra) Tel/Fax: +34 986 423 252 E-mail: imo-spain@imo.ch Website: www.imo.ch	AR
ES-AS-AE	Consejo de la Producción Agraria Ecológica del Principado de Asturias Avda. Prudencio González, 81 E-33424 Posada de Llanera (Asturias) Tel: +34 98 577 35 58 Fax: +34 98 577 22 05 E-mail: copae@copaeastur.org Website: www.copaeastur.org	AS
ES-BA-AE	Consejo Balear de la Producción Agraria Ecológica C/Selletes, 25 (Edif. Centro BIT) E-07300 INCA (Mallorca) Tel: +34 971 88 70 14 Fax: +34 971 88 70 01 E-mail: info@cbpae.org Website: www.cbpae.org	BA
ES-CA-AE	Instituto Canario de Calidad Agroalimentaria (ICCA) Av. José Manuel Guimerá, 8, 4ª planta E-38071 Santa Cruz de Tenerife Tel: +34 922 47 6514 Fax: +34 922 47 67 39 E-mail: icca.cagpa@gobiernodecanarias.org Website: www.gobiernodecanarias.org/agricultura/icca	CA
ES-CL-AE	Consejo de Agricultura Ecológica de Castilla y León C/Pio del Río Horteiga, 1, 5º A E-47014 Valladolid Tel: +34 983/34 38 55 Fax: +34 983/34 26 40 E-mail: caecyl@nemo.es	CL
ES-CM-01-AE	SOHISCERT S.A. see ES-AN-01-AE Delegación en Toledo C/ Italia, 113 45005 Toledo Tel: +34 925 28 04 68 Fax: +34 925 28 02 22 E-mail: castillalamanca@sohiscert.com	CM
ES-CM-02-AE	Servicios de Inspección y certificación S.L. (SIC) C/Ronda de Buenavista, 15, 2º E-45005 TOLEDO Tel/Fax: +34 925 28 51 39 E-mail: sic-toledo@sicagro.org Delegación en Albacete P de la Libertad, 15-6º E-02001 Albacete Tel: +34 967 21 09 09 Fax: +34 967 21 07 07 E-mail: sic-albacete@sicagro.org Website: www.sicagro.org	CM

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
ES-CM-03-AE	Servicio de certificación CAAE See ES-AN-00-AE Delegación en Castilla-La Mancha: C/ Pedro Muñoz, 1 Edificio CEEI E-13005 Ciudad Real Tel: +34 926 20 03 39 Fax: +34 926 21 20 12 E-mail: certi@caae.es Website:www.caae.es	CM
ES-CM-04-AE	ECOAGROCONTROL, S.L. C/ Carlos VII, 9 E-13630 Socuéllamos (Ciudad Real) Tel: +34 926 53 26 28 Fax: +34 926 53 90 64 E-mail: tecnico@ecoagrocontrol.com Website: www.ecoagrocontrol.com	CM
ES-CN-AE	Consejo Regulador de la Agricultura Ecológica de Cantabria C/Héroes Dos de Mayo, s/n E-39600 Muriedas-Camargo (Cantabria) Tel: +34 942 26 98 55 Fax: +34 942 26 98 56 E-mail: odeca@odeca.es	CN
ES-CT-AE	Consejo Catalán de la Producción Agraria Ecológica Avinguda Meridiana, 38 E-08018 Barcelona Tel: +34 93 552 47 90 Fax: +34 93 552 47 91 E-mail: ccpaie.darp@gencat.cat Website: www.ccpae.org	CT
ES-EX-01-AE	Consejo Regulador Agroalimentario Ecológico de Extremadura Avda. de Huelva 6, 2º E-06004 Badajoz Tel: +34 924 01 08 60 Fax: +34 924 01 08 47 E-mail: craex@eco.juntaex.es	EX Control al prelucrătorilor și importatorilor
ES-EX-02-AE	Comité Extremeño de la Producción Agraria Ecológica Avda. Portugal, s/n E-06800 Mérida (Badajoz) Tel: +34 924 00 22 75 Fax: +34 924 00 21 26 E-mail: cepae@adr.juntaex.es Website: www.cepae.org	EX Control al producătorilor
ES-GA-AE	Consejo Regulador de la Agricultura Ecológica de Galicia Edificio Multiusos C/Circunvalación, s/n Apdo de Correos 55 E-27400 Monforte de Lemos (Lugo) Tel: +34 982 40 53 00 Fax: +34 982 41 65 30 E-mail: craega@craega.es Website: www.craega.es	GA
ES-MA-AE	Comité de Agricultura Ecológica de la Comunidad de Madrid Ronda de Atocha, 17, 7º planta E-28012 Madrid Tel: +34 91 420 66 65 Fax: +34 91 420 66 66 E-mail: agricultura.ecologica@madrid.org Website: www.caem.es	MA

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
ES-MU-AE	Consejo de Agricultura Ecológica de la Región de Murcia Avda. del Río Segura, 7 E-30002 Murcia Tel: +34 968 35 54 88 Fax: +34 968 22 33 07 E-mail: caermurcia@caermurcia.com Website: www.caermurcia.com	MU
ES-NA-AE	Consejo de la Producción Agraria Ecológica de Navarra Avda — San Jorge, 81 entreplanta dcha. E-31012 Pamplona — Iruña Tel: +34 948-17 83 32 Tel: +34 948-25 67 37 Tel: +34 948-25 66 42 Fax: +34 948-25 15 33 E-mail: cpaen@cpaen.org Website: www.cpaen.org	NA
ES-VAS-AE	Consejo de Agricultura y Alimentación Ecológica de Euskadi Euskadiko Nekazaritza eta Elikadura Ekologikoaren Kontseilua Bekoibarra kalea, 35, „San Migel” eraikina 2/9 bulegoa E-48300 Gernika (Bizcaia) Tel: +34 902 540 165 E-mail: info@eneek-caee.net	VAS
ES-RI-AE	Dirección General de Calidad e Investigación Agroalimentaria Consejería de Agricultura, Ganadería y Desarrollo Rural Avda. de la Paz, 8-10 E-26071 Logroño (La Rioja) Tel: +34 941 29 16 00 Fax: +34 941 29 16 02 E-mail: seccionproduccion.compatible.agri@larioja.org Website: www.larioja.org/agricultura	RI
ES-VA-AE	Comité de Agricultura Ecológica de la Comunidad Valenciana Camí de la Marjal, s/n E-46470 Albal (Valencia) Tel: +34 961 22 05 60 Fax: +34 961 22 05 61 E-mail: caecv@caecv.com Website: www.caecv.com	VA
SUEDIA		Sistem A
SE Ekol 1	Aranea Certifiering AB Box 1940 S-751 49 Uppsala Tel: +46 18 17 00 00 Fax: +46 18 10 03 66 E-mail: info@araneacert.se Website: www.araneacert.se	
SE Ekol 3	SMAK AB Box 42 S-230 53 Alnarp Tel: +46 40 46 00 72 Fax: +46 40 46 33 72 E-mail: smak@smak.se Website: www.smak.se	Pentru producția primară și etichetarea furajelor

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
REGATUL UNIT		Sistem A
UK 2	Organic Farmers and Growers Ltd The Old Estate Yard Shrewsbury Road Albrighton Shrewsbury Shropshire SY4 3AG United Kingdom Tel: +44 (0)1939 291800 E-mail: info@organicfarmers.org.uk Website: www.organicfarmers.org.uk	
UK 3	Scottish Organic Producers Association Scottish Food Quality Certification (SFQC) 10th Avenue Royal Highland Centre Ingliston Edinburgh EH28 8NF United Kingdom Support and development: Tel: +44 (0)131 333 0940 E-mail: sopa@sfqc.co.uk Website: www.sopa.org.uk	
UK 4	Organic Food Federation 31 Turbine Way Eco Tech Business Park Swaffham Norfolk PE37 7XD United Kingdom Tel: +44 (0)1760 720444 E-mail: info@orgfoodfed.com Website: www.orgfoodfed.com	
UK 5	Soil Association Certification Ltd South Plaza Marlborough Street Bristol BS1 3NX United Kingdom Farmers and growers: Tel: +44 (0)117 914 2412 E-mail: prod.cert@soilassociation.org Website: www.soilassociation.org/certification	
UK 6	Bio-Dynamic Agricultural Association Demeter Certification Office 17 Inverleith Place Edinburgh EH3 5QE United Kingdom Farmers and growers: Tel: +44 (0)131 478 1201 E-mail: timbrink@biodynamic.org.uk Website: www.biodynamic.org.uk/demeter	
UK 7	Irish Organic Farmers and Growers Association Main Street Newtownforbes Co. Longford Ireland Tel: +353 043 42495 E-mail: iofga@eircom.net	
UK 9	Organic Trust Limited Vernon House 2 Vernon Avenue Clontarf Dublin 3 Ireland Tel: +353 185 30271 Fax: +353 185 30271 E-mail: organic@iol.ie Website: www.organic-trust.org	

State membre și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
UK 13	Quality Welsh Food Certification Ltd Gorseland North Road Aberystwyth Ceredigion SY23 2WB United Kingdom Tel: +44 (0)1970 636688 E-mail: mossj@wfsagri.net	
UK 15	Ascisco Ltd South Plaza Marlborough Street Bristol BS1 3NX United Kingdom Farmers and growers: Tel: +44(0)117 914 2407 E-mail: Dpeace@soilassociation.org	

Țări ale SEE și coduri	Autoritate (autorități) sau organism (organisme) de control	Comentarii
ISLANDA		Sistem B
IS-1	Vottunarstofan Tún e h f Laugavegur 7 IS-101 Reykjavík E-mail: tun@nmedia.is	
NORVEGIA		Sistem A
N-001	Debio N-1940 Bjørkelangen Tel: +47 63862650 Fax: +47 63856985 E-mail: kontor@debio.no Website: www.debio.no	

INFORMĂRI REFERITOARE LA SPAȚIUL ECONOMIC EUROPEAN

AUTORITATEA DE SUPRAVEGHERE A AELS

Invitație de a prezenta observații în temeiul articolului 1 alineatul (2) din partea I a Protocolului 3 la Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție cu privire la ajutorul de stat pentru impozitarea societăților de asigurare captive din Liechtenstein

(2009/C 72/05)

Prin Decizia nr. 620/08/COL din 24 septembrie 2008, reprodusă în versiunea lingvistică autentică în paginile care urmează acestui rezumat, Autoritatea de Supraveghere a AELS a inițiat procedura prevăzută la articolul 1 alineatul (2) din partea I a Protocolului 3 la Acordul între statele AELS privind instituirea unei Autorități de Supraveghere și a unei Curți de Justiție (denumit în continuare Protocolul 3). Autoritățile din Liechtenstein au fost informate prin intermediul unei copii a deciziei respective.

Prin prezenta, Autoritatea de Supraveghere a AELS invită statele AELS, statele membre ale UE și părțile interesate să prezinte observații privind măsura în cauză în termen de o lună de la data publicării prezentei comunicări, la adresa:

Autorité de surveillance AELE
Grefe
35, rue Belliard
1040 Bruxelles/Brussel
BELGIQUE/BELGIË

Observațiile vor fi comunicate autorităților din Liechtenstein. Păstrarea confidențialității privind identitatea părții interesate care prezintă observațiile poate fi solicitată în scris, precizându-se motivele care stau la baza solicitării.

REZUMAT

Cazul a fost deschis odată cu trimiterea de către Autoritate a unei cereri de informații către autoritățile din Liechtenstein la data de 14 martie 2007.

În temeiul legii din 18 decembrie 1997 cu privire la modificarea legii statului Liechtenstein în materie de impozitare ⁽¹⁾, autoritățile din Liechtenstein au introdus norme speciale de impozitare aplicabile în cazul societăților de asigurare captive.

În temeiul articolului 82 litera (a) alineatul (1) din legea privind impozitarea, societățile de asigurare captive plătesc impozit pe capital în valoare de 1 % din capitalul propriu al societății. Pentru capitalul cu o valoare mai mare de 50 de milioane, nivelul de impozitare se reduce la 0,75 %, iar pentru capitalul cu o valoare mai mare de 100 milioane la 0,5 %. Nivelul standard de impozitare a capitalului este de 2 %.

În conformitate cu articolul 82 litera (a) coroborat cu articolul 73 din lege, societățile de asigurare captive nu plătesc impozit pe profit.

Mai mult, în temeiul articolului 88 litera (d) alineatul (3) din legea privind impozitarea, acțiunile sau părțile societăților de asigurare captive sunt scutite de la plata impozitului pe dobânzile aferente cupoanelor, care se percepe la nivelul de 4 %.

⁽¹⁾ Legea din 18 decembrie 1997 cu privire la modificarea legii Liechtenstein-ului în materie de impozitare, Monitorul Oficial nr. 36, 1998.

Potrivit opiniei preliminare a Autorității, societățile de asigurare captive sunt întreprinderi în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE. Acestea furnizează servicii unui singur grup sau unui grup strict delimitat de societăți. Asigurarea este un serviciu care, în principiu este o activitate cu caracter economic. O societate de asigurare captivă va obține, în mod normal, un venit pentru serviciile pe care le oferă. Faptul că serviciul este furnizat unui singur client sau unui grup restrâns de clienți nu înseamnă că nu reprezintă o activitate economică.

Scutirea de la impozitul pe profit și nivelul redus de impozitare a capitalului constituie, de asemenea, potrivit opiniei preliminare a Autorității, alte condiții pentru încadrarea în categoria ajutoarelor de stat în sensul articolului 61 alineatul (1) din Acordul SEE.

Scutirea parțială sau integrală de la plata impozitului reprezintă o reducere a resurselor statului. Societățile beneficiază de un avantaj, întrucât sunt scutite de cheltuieli care în mod normal ar fi suportate din bugetele lor. Societățile eligibile furnizează servicii care sunt comercializate între părțile contractante la Acordul SEE și astfel sunt deschise concurenței transfrontaliere. Măsurile sunt selective întrucât se aplică numai unui grup de întreprinderi bine determinat. Conform constatărilor Autorității, acest criteriu selectiv nu constituie o caracteristică inerentă a sistemului de impozitare.

În cazul impozitului pe dobânzile aferente cupoanelor, s-ar aplica un raționament similar celui de mai sus. Cu toate acestea, există o diferență care apare din faptul că impozitul pe dobânzile aferente cupoanelor se percepe prin reținere la sursă. Scutirea de la impozitul pe dobânzile aferente cupoanelor conferă, așadar, un avantaj proprietarilor societăților de asigurare captive. Proprietarii acestora sunt în general întreprinderile (mari). În consecință, întreprinderile de acest tip vor fi beneficiarii direcți ai măsurii de ajutor. Mai mult, se poate spune că societățile de asigurare captive beneficiază în mod indirect de pe urma scutirii de la impozitul pe dobânzile aferente cupoanelor. Aceste societăți vor fi mai atractive pentru investitori, iar în consecință măsura va înlesni accesul la capital.

Măsurile de sprijin prevăzute la articolul 61 alineatul (1) din Acordul SEE sunt în general incompatibile cu funcționarea Acordului SEE, cu excepția cazului în care îndeplinesc condițiile pentru acordarea unei derogări în temeiul articolului 61 alineatul (2) sau (3) din Acordul SEE. În opinia preliminară a Autorității, niciuna din derogările prevăzute prin aceste dispoziții nu pare a fi aplicabilă în cazul impozitării societăților de asigurare captive din Liechtenstein. Dat fiind că măsurile au fost puse în aplicare după aderarea statului Liechtenstein la Acordul SEE, ajutoarele incompatibile trebuie, în mod normal, recuperate.

Concluzii

Având în vedere considerentele prezentate anterior, Autoritatea a hotărât să deschidă procedura de investigație formală în conformitate cu articolul 1 alineatul (2) din partea I la Protocolul 3. Părțile interesate sunt invitate să-și prezinte observațiile în termen de o lună de la publicarea prezentei decizii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

V

(Anunțuri)

PROCEDURI REFERITOARE LA PUNEREA ÎN APLICARE A POLITICII ÎN
DOMENIUL CONCURENȚEI

COMISIE

DECIZIA NR. 842

din 23 decembrie 2008

privind inițierea unei proceduri de acordare a autorizației de prospectare și explorare a resurselor naturale ale subsolului (petrol și gaze naturale) în conformitate cu articolul 2(1)(3) din Legea resurselor naturale ale subsolului, în blocul 1-5 „Devetaki” situat în provinciile Loven, Plevna și Gabrovo și de notificare cu privire la concursul planificat pentru acordarea autorizației

(2009/C 72/06)

REPUBLICA BULGARIA

CONSILIUL DE MINIȘTRI

În conformitate cu articolul 5(2), articolul 42(1)(1) și articolul 44(3) din Legea resurselor naturale ale subsolului și având în vedere articolul 4(2)(16) și articolul 1(24a) din Legea energiei,

CONSILIUL DE MINIȘTRI DECIDE:

1. Să inițieze o procedură de acordare a autorizației pentru prospectare și explorare a țiteiului și gazelor naturale la Blocul 1-5 „Devetaki”, cu o suprafață de 786,74 km² și având coordonatele punctelor astfel cum au fost specificate și indicate pe harta din proiectul de contract de prospectare și explorare care face parte integrantă din dosarul de concurs.
2. Să anunțe că acordarea autorizației menționate la punctul 1 va avea loc pe baza unui concurs.
3. Să specifice că perioada acoperită de autorizația de prospectare și explorare va fi de 5 ani de la data intrării în vigoare a contractului de prospectare și explorare, cu drept de prelungire a acestei perioade în temeiul articolului 31(3) din Legea privind resursele naturale ale subsolului.
4. Concursul de acordare a autorizației în conformitate cu punctul 1 va avea loc în a 150-a zi de la data publicării prezentei decizii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în clădirea Ministerului Economiei și Energiei, strada Triaditza nr. 8, Sofia.
5. Dosarul de concurs se poate achiziționa până cel târziu la ora 17:00, în cea de 120-a zi de la data publicării prezentei decizii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
6. Notificările de participare la concurs se pot depune până cel târziu la ora 17:00, în cea de 130-a zi de la data publicării prezentei decizii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
7. Candidaturile pentru concurs se pot depune până cel târziu la ora 17:00, în cea de 144-a zi de la data publicării prezentei decizii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
8. Concursul nu impune prezența în persoană în timpul procedurii.
9. Prețul dosarului de concurs a fost fixat la 500 BGN (500 de leva bulgărești). Dosarul de concurs poate fi achiziționat de la Camera 802 din sediul Ministerului Economiei și Energiei, la adresa: strada Triaditza nr. 8, Sofia, în termenul stabilit la punctul 5.

10. Participanții la concurs trebuie să îndeplinească cerințele specificate la articolul 23 alineatul (1) din Legea privind resursele naturale (subterane) ale subsolului.
11. Candidaturile participanților la concurs vor fi evaluate pe baza propunerilor de programe de lucru, de instrumente de protecție a mediului și de instrumente de formare, bonusuri și, de asemenea, în funcție de capacitățile lor financiare și de gestionare.
12. Garanția de participare la concurs este fixată la 10 000 BGN (10 000 leva bulgărești) și trebuie plătită înainte de termenul specificat la punctul 6 în contul Ministerului Economiei și Energiei, după cum se precizează în dosarul de concurs.
13. În cazul neadmiterii la concurs a unui candidat, garanția se rambursează în termen de 14 zile de la data la care i s-a notificat candidatului neadmiterea.
14. Garanția candidatului câștigător va fi reținută, iar garanțiile tuturor celorlalți candidați se vor rambursa în termen de 14 zile de la publicarea în *Monitorul Oficial* a deciziei de acordare a autorizației de prospectare și explorare a Consiliului de Miniștri.
15. Notificările de participare la concurs și propunerile candidaților cu privire la condițiile concursului trebuie depuse la Ministerul Economiei și Energiei, strada Triaditza nr. 8, Sofia, în conformitate cu dispozițiile articolului 46 din Legea privind resursele naturale ale subsolului.
16. Candidaturile pentru concurs trebuie să respecte cerințele și condițiile indicate în dosarul de concurs.
17. Concursul poate avea loc chiar dacă este admis un singur candidat.
18. Ministerul Economiei și Energiei este autorizat după cum urmează:
 - 18.1. să transmită textul prezentei decizii spre publicare(a) în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în *Monitorul Oficial*, precum și pe site-ul web al Consiliului de Miniștri;
 - 18.2. să numească un comitet în vederea organizării și desfășurării concursului.
19. Contestațiile împotriva prezentei decizii se pot adresa Curții Supreme Administrative în termen de 14 zile de la publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prim Ministru

Sergei STANISHEV

Prim-Secretar al Consiliul de Miniștri

Veselin DAKOV

Exemplar autentic,

Șeful Cancelariei Primului Ministru

Veselin DAKOV

DECIZIA NR. 843**din 23 decembrie 2008**

privind inițierea unei proceduri de acordare a autorizației de prospectare și explorare a resurselor naturale ale subsolului (petrol și gaze naturale) în conformitate cu articolul 2(1)(3) din Legea resurselor naturale ale subsolului, în blocul 1-9 „Miziya” situat aflat în provincia Vratsa și de notificare cu privire la concursul planificat pentru acordarea autorizației

(2009/C 72/07)

REPUBLICA BULGARIA

CONSILIUL DE MINIȘTRI

În conformitate cu articolul 5(2), articolul 42(1)(1) și articolul 44(3) din din Legea resurselor naturale ale subsolului și având în vedere articolul 4(2)(16) și articolul 1(24a) din Legea energiei,

CONSILIUL DE MINIȘTRI DECIDE:

1. Să inițieze o procedură de acordare a autorizației pentru prospectare și explorare a țiteiului și gazelor naturale la Blocul 1-9 „Miziya”, cu o suprafață de 155,95 km² și cu coordonatele punctelor, după cum au fost specificate și indicate în proiectul de contract de prospectare și explorare, care face parte integrantă din dosarul de concurs.
2. Să anunțe că acordarea autorizației menționate la punctul 1 va avea loc pe baza unui concurs.
3. Să specifice că perioada acoperită de autorizația de prospectare și explorare va fi de 5 ani de la data intrării în vigoare a contractului de prospectare și explorare, cu drept de prelungire a acestei perioade în temeiul articolului 31(3) din Legea privind resursele naturale ale subsolului.
4. Concursul de acordare a autorizației în conformitate cu punctul 1 va avea loc în a 150-a zi de la data publicării prezentei decizii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*, în clădirea Ministerului Economiei și Energiei, strada Triaditza nr. 8, Sofia.
5. Dosarul de concurs se poate achiziționa până cel târziu la ora 17:00, în cea de 120-a zi de la data publicării prezentei decizii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
6. Notificările de participare la concurs se pot depune până cel târziu la ora 17:00, în cea de 130-a zi de la data publicării prezentei decizii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
7. Candidaturile pentru concurs se pot depune până cel târziu la ora 17:00, în cea de 144-a zi de la data publicării prezentei decizii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
8. Concursul nu impune prezența în persoană în timpul procedurii.
9. Prețul dosarului de concurs a fost fixat la 500 BGN (500 de leva bulgărești). Dosarul de concurs poate fi achiziționat de la Camera 802 din sediul Ministerului Economiei și Energiei, la adresa: strada Triaditza nr. 8, Sofia, în termenul stabilit la punctul 5.
10. Participanții la concurs trebuie să îndeplinească cerințele specificate la articolul 23 (1) din Legea privind resursele naturale ale subsolului.
11. Candidaturile participanților la concurs vor fi evaluate pe baza propunerilor de programe de lucru, de instrumente de protecție a mediului și de instrumente de formare, bonusuri și, de asemenea, în funcție de capacitățile lor financiare și de gestionare.
12. Garanția de participare la concurs este fixată la 10 000 BGN (10 000 leva bulgărești) și trebuie plătită înainte de termenul specificat la punctul 6 în contul Ministerului Economiei și Energiei, după cum se precizează în dosarul de concurs.
13. În cazul neadmiterii la concurs a unui candidat, garanția se rambursează în termen de 14 zile de la data la care i s-a notificat candidatului neadmiterea.
14. Garanția candidatului câștigător va fi reținută, iar garanțiile tuturor celorlalți candidați se vor rambursa în termen de 14 zile de la publicarea în *Monitorul Oficial* a deciziei de acordare a autorizației de prospectare și explorare a Consiliului de Miniștri.

15. Notificările de participare la concurs și propunerile candidaților cu privire la condițiile concursului trebuie depuse la Ministerul Economiei și Energiei, strada Triaditza nr. 8, Sofia, în conformitate cu dispozițiile articolului 46 din Legea privind resursele naturale ale subsolului.
16. Candidaturile pentru concurs trebuie să respecte cerințele și condițiile indicate în dosarul de concurs.
17. Concursul poate avea loc chiar dacă este admis doar un singur candidat.
18. Ministerul Economiei și Energiei este autorizat după cum urmează:
 - 18.1. să transmită textul prezentei decizii spre publicare(a) în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în *Monitorul Oficial*, precum și pe site-ul web al Consiliului de Miniștri;
 - 18.2. să numească un comitet în vederea organizării și desfășurării concursului.
19. Contestațiile împotriva prezentei decizii se pot adresa Curții Supreme Administrative în termen de 14 zile de la publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prim Ministru

Sergei STANISHEV

Prim-Secretar al Consiliul de Miniștri

Veselin DAKOV

Exemplar autentic,

Șeful Cancelariei Primului Ministru

Veselin DAKOV

DECIZIA NR. 844**din 23 decembrie 2008**

privind inițierea unei proceduri de acordare a autorizației de prospectare și explorare a resurselor naturale ale subsolului (petrol și gaze naturale) în conformitate cu articolul 2(1)(3) din Legea resurselor naturale ale subsolului, în blocul 1-10 „Botevo” aflat în provinciile Vratsa și Montana și de notificare cu privire la concursul planificat de acordare a autorizației

(2009/C 72/08)

REPUBLICA BULGARIA

CONSILIUL DE MINIȘTRI

În conformitate cu articolul 5(2), articolul 42(1)(1) și articolul 44(3) din Legea resurselor naturale ale subsolului și având în vedere articolul 4(2)(16) și articolul 1(24a) din Legea energiei,

CONSILIUL DE MINIȘTRI DECIDE:

1. Să inițieze o procedură de acordare a autorizației pentru prospectare și explorare a țiteiului și gazelor naturale la Blocul 1-10 „Botevo”, cu o suprafață de 280,58 km² și având coordonatele punctelor astfel cum au fost specificate și indicate pe harta din proiectul de contract de prospectare și explorare care face parte integrantă din dosarul de concurs.
2. Să anunțe că acordarea autorizației menționate la punctul 1 va avea loc pe baza unui concurs.
3. Să specifice că perioada acoperită de autorizația de prospectare și explorare va fi de 5 ani de la data intrării în vigoare a contractului de prospectare și explorare, cu drept de prelungire a acestei perioade în temeiul articolului 31(3) din Legea privind resursele naturale ale subsolului.
4. Concursul de acordare a autorizației în conformitate cu punctul 1 va avea loc în a 150-a zi de la data publicării prezentei decizii în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene, în clădirea Ministerului Economiei și Energiei, strada Triaditza nr. 8, Sofia.
5. Dosarul de concurs se poate achiziționa până cel târziu la ora 17:00, în cea de 120-a zi de la data publicării prezentei decizii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
6. Notificările de participare la concurs se pot depune până cel târziu la ora 17:00, în cea de 130-a zi de la data publicării prezentei decizii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
7. Candidaturile pentru concurs se pot depune până cel târziu la ora 17:00, în cea de 144-a zi de la data publicării prezentei decizii în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.
8. Concursul nu impune prezența în persoană în timpul procedurii.
9. Prețul dosarului de concurs a fost fixat la 500 BGN (500 de leva bulgărești). Dosarul de concurs poate fi achiziționat de la Camera 802 din sediul Ministerului Economiei și Energiei, la adresa: strada Triaditza nr. 8, Sofia, în termenul stabilit la punctul 5.
10. Participanții la concurs trebuie să îndeplinească cerințele specificate la articolul 23 alineatul (1) din Legea privind resursele naturale ale subsolului.
11. Candidaturile participanților la concurs vor fi evaluate pe baza propunerilor de programe de lucru, instrumente de protecție a mediului și instrumente de formare, bonusuri și, de asemenea, în funcție de capacitățile lor financiare și de gestionare.
12. Garanția de participare la concurs este fixată la 10 000 BGN (10 000 leva bulgărești) și trebuie plătită înainte de termenul specificat la punctul 6 în contul Ministerului Economiei și Energiei, după cum se precizează în dosarul de concurs.
13. În cazul neadmiterii la concurs a unui candidat, garanția se rambursează în termen de 14 zile de la data la care i s-a notificat candidatului neadmiterea.
14. Garanția candidatului câștigător va fi reținută, iar garanțiile tuturor celorlalți candidați se vor rambursa în termen de 14 zile de la publicarea în *Monitorul Oficial* a deciziei de acordare a autorizației de prospectare și explorare a Consiliului de Miniștri.

15. Notificările de participare la concurs și propunerile candidaților cu privire la condițiile concursului trebuie depuse la Ministerul Economiei și Energiei, strada Triaditza nr. 8, Sofia, în conformitate cu dispozițiile articolului 46 din Legea privind resursele naturale ale subsolului.
16. Candidaturile pentru concurs trebuie să respecte cerințele și condițiile indicate în dosarul de concurs.
17. Concursul poate avea loc chiar dacă este admis un singur candidat.
18. Ministerul Economiei și Energiei este autorizat după cum urmează:
 - 18.1. să transmită textul prezentei decizii spre publicare(a) în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* și în *Monitorul Oficial*, precum și pe site-ul web al Consiliului de Miniștri;
 - 18.2. să numească un comitet în vederea organizării și desfășurării concursului.
19. Contestațiile împotriva prezentei decizii se pot adresa Curții Supreme Administrative în termen de 14 zile de la publicarea acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Prim Ministru

Sergei STANISHEV

Prim-Secretar al Consiliul de Miniștri

Veselin DAKOV

Exemplar autentic,

Șeful Cancelariei Primului Ministru

Veselin DAKOV

ALTE ACTE

COMISIE

Publicarea unei cereri în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare

(2009/C 72/09)

Prezenta publicare conferă dreptul de opoziție la cererea de înregistrare, în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului ⁽¹⁾. Declarațiile de opoziție trebuie să parvină Comisiei în termen de șase luni de la data prezentei publicări.

FIȘĂ REZUMAT

REGULAMENTUL (CE) NR. 510/2006 AL CONSILIULUI**„GRELOS DE GALICIA”****NR. CE: ES-PGI-0005-0469-13.6.2005****DOP () IGP (X)**

Această fișă rezumat prezintă, cu titlu informativ, principalele elemente ale caietului de sarcini al produsului.

1. Autoritatea competentă din statul membru:

Denumire: Subdirección General de Calidad y Agricultura ecológica — Dirección General de Industrias y Mercados Agroalimentarios — Secretaría General de Medio Rural del Ministerio de Medio Ambiente, y Medio Rural y Marino de España

Adresă: Paseo Infanta Isabel 1
28071 Madrid
ESPAÑA

Telefon +34 913475394

Fax +34 913475410

E-mail: sgcaae@mapya.es

2. Grup:

Denumire: CHAMPIVIL, S.L. y otros

Adresă: Mourence, 6
27820 Villalba (Lugo)
ESPAÑA

Telefon +34 9825112 22

Fax +34 982512135

E-mail: info@champivil.com

Componentă: Producători/prelucrători (X) Alte categorii ()

(¹) JOL 93, 31.3.2006, p. 12.

3. Tip de produs:

Clasa 1.6 — Fructe, legume și cereale, proaspete sau prelucrate

4. Caiet de sarcini:

[rezumatul cerințelor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006]

4.1. Denumire:

„Grelas de Galicia”

4.2. Descriere:

Produsul care beneficiază de DOP „Grelas de Galicia” se definește ca fiind partea vegetativă, destinată consumului uman, care provine de la plante aparținând speciei *Brassica rapa* L. var. *rapa* (cunoscută, în limbaj comun, sub numele de „nap”), din grupurile de varietăți corespunzătoare ecotipurilor Santiago și Lugo, precum și din varietățile comerciale înregistrate „Grelas de Santiago” și „Globo blanco de Lugo”, reprezentantele respective ale ecotipurilor menționate, care se comercializează în stare proaspătă, congelată și în conservă.

Caracteristicile morfologice ale plantei sunt următoarele: rădăcină pivotantă, îngroșată în partea superioară și unită cu tulpina netedă, care este ramificată începând de la colet. Frunzele inferioare sunt pețiolate, acoperite cu perișori, alcătuite din lobi laterali mici și lași și un lob terminal mai mare. Frunzele superioare ale tulpinii florale sunt alungite și lanceolate, cu două teci mari, rotunjite, glabre, care îmbrățișează tulpina (amplexicaule).

Denumirea „grelas” se aplică, fără distincție, frunzelor și tulpinilor vegetative culese pe tot parcursul ciclului de dezvoltare al plantei, denumite „nabizas”, precum și frunzelor și tulpinilor florale culese imediat înainte de înflorire, cunoscute în multe locuri din Galicia sub numele de „cimos”.

Sub formă proaspătă, „grelas” se comercializează în loturi omogene ca proveniență și varietate, sub forma unor legături tradiționale care au o greutate aproximativă între 0,5 kg și 1 kg și care sunt legate cu tije vegetale sau cu alte materiale autorizate de manualul de calitate.

„Grelas” care urmează a fi comercializate în stare congelată se triază, se spală, se opăresc și, uneori, se taie mărunț înainte de congelare. Se ambalează în recipiente din materiale autorizate de legislația în vigoare, a căror greutate este de asemenea autorizată, și care sunt indicate în mod explicit în manualul de calitate.

„Grelas” comercializate în conserve se prepară în stare naturală, fără adăugarea niciunei alte substanțe în afară de apă în care au fiert și sare comună, fără acidifianți. Sunt prezentate în recipiente din metal sau în borcane de sticlă, a căror greutate este autorizată de legislația în vigoare și indicată în mod explicit în manualul de calitate.

Caracteristici organoleptice: „Grelas” nu se consumă în stare proaspătă. Pentru a le face comestibile, acestea se fierb, intervalul de fierbere variind în funcție de dezvoltarea fenologică a plantelor. În consecință, caracteristicile organoleptice se referă la frunzele și tulpinile de nap destinate consumului, adică la cele fierte fie de consumatori, fie de industria de prelucrare.

Aceste caracteristici sunt următoarele: culoare verde intens, mai accentuată pe măsură ce planta se apropie de momentul înfloririi. Gust ușor acid, combinat cu o anumită amăreală. Textură ușor fibroasă, aceasta fiind mai accentuată dacă este vorba de o varietate cu frunze înguste, cu procentaj ridicat de pețioluri, foarte fragedă datorită conținutului scăzut în fibre.

4.3. Aria geografică:

Aria de producție cuprinde toate comunele din Comunitatea autonomă a Galiciei. Aria de prelucrare și ambalare coincide cu cea de producție.

4.4. Dovada originii:

Numai frunzele și tulpinile de nap care se cultivă în conformitate cu condițiile stabilite în caietul de sarcini și în manualul de calitate, pe plantațiile înscrise în și de către producătorii înscrși în registrele corespunzătoare pot beneficia de IGP „Grelas de Galicia” sau pot fi utilizate pentru a fi transformate în produse protejate de indicația geografică menționată. În mod similar, pot beneficia de IGP „Grelas de Galicia” numai frunzele și tulpinile de nap manipulate și/sau prelucrate în instalațiile înscrise în registrul corespunzător.

Toate persoanele fizice sau juridice titulare ale bunurilor înscrise în registre, precum și toate plantațiile, depozitele, întreprinderile de prelucrare și produsele vor fi supuse inspecțiilor și verificărilor efectuate de către organismul de control cu scopul de a stabili dacă produsele beneficiind de IGP „Grelas de Galicia” îndeplinesc cerințele specificate în caietul de sarcini și în manualul de calitate.

4.5. Metodă de obținere:

Semințele utilizate trebuie să provină de la plante din ecotipurile Santiago și Lugo, atât cele corespunzătoare varietăților comerciale autorizate „Grelas de Santiago” și „Globo blanco de Lugo”, cât și cele ale varietăților — populații care provin din reutilizarea exploatației înseși sau de pe alte parcele înscrise în registrul plantațiilor indicației geografice protejate „Grelas de Galicia”. Însămânțarea se realizează prin împrăștiere manuală începând de la jumătatea lunii august, data exactă variind în funcție de zonă și de precocitatea varietății respective. Recoltarea se face manual, de preferință în timpul orelor răcoroase ale zilei și necesită o manipulare foarte atentă, pentru a preveni vătămarea care ar afecta aspectul plantelor și, în plus, ar constitui o posibilă poartă de intrare pentru microorganismele patogene. În cazul în care produsul este destinat industriei de prelucrare, recoltarea se poate face și cu mijloace mecanice. Frunzele și tulpinile de nap se trimit depozitelor sau, după caz, industriei prelucrătoare în chiar ziua recoltei și cu o deosebită grijă pentru a nu dăuna în vreun fel produsului.

Prelucrarea și ambalarea frunzelor și tulpinilor de nap trebuie să aibă loc în aria geografică delimitată, precum o reclamă condițiile delicate de manipulare după recoltă și de conservare a produsului. În consecință, este necesar ca aceste operații să se realizeze în aria geografică delimitată din mai multe motive:

- Pentru evitarea degradării produsului: „grelas” sunt legume foioase care suferă o degradare foarte rapidă între momentul recoltei și livrarea lor la centrul de prelucrare. Deshidratarea și liza celulelor provoacă îngălbenirea și ofilirea frunzelor și tulpinilor, ceea ce conduce la diminuarea valorii comerciale a produsului. În plus, „grelas” au o valoare suplimentară prin faptul că sunt alimente funcționale datorită conținutului lor ridicat în compuși de tipul glucosinolaților, flavonoidelor, vitaminelor etc. Imediat după recoltare însă, acești compuși și alții intră într-un proces rapid de degradare ceea ce conduce la o pierdere semnificativă a valorii lor nutritive. În mod concret, este cunoscut faptul că are loc o pierdere de vitamina C în proporție de peste 50 % în primele două zile ulterioare recoltei și că glucosinolații (compuși anticancerigeni) suferă o degradare rapidă începând din momentul recoltei. Toate acestea justifică necesitatea ca toate operațiile de manipulare, transport, depozitare și prelucrare să fie realizate imediat după efectuarea recoltei, în termen de maxim 24 de ore. În consecință, devine indispensabilă reducerea distanțelor dintre punctele de recoltare și cele de distribuire, ambalare și/sau prelucrare.
- Pentru garantarea trasabilității și asigurarea controlului: zona geografică acoperită de organismul de control se limitează la aria geografică definită, care este Comunitatea autonomă a Galiciei. Sistemul de control și certificare permite să se garanteze originea și trasabilitatea frunzelor și tulpinilor de nap, cu condiția ca acestea să fie prelucrate și ambalate în această comunitate.
- pentru a menține caracteristicile tipice ale produsului „Grelas de Galicia” și pentru a păstra calitatea: în Comunitatea autonomă a Galiciei există o tradiție îndelungată în ceea ce privește consumul și prelucrarea acestui produs. Faptul că ambalarea se realizează în aria geografică delimitată contribuie în mod hotărâtor la protejarea caracteristicilor și calității produsului „Grelas de Galicia”. În felul acesta, aplicarea normelor privind transportul, condiționarea și ambalarea frunzelor și tulpinilor de nap, precum și controlul aplicării acestor norme revin producătorilor și organismului de control care răspunde de IGP. Aceste colective dispun de cunoștințele și tehnica necesare pentru a garanta manipularea corectă a produsului „Grelas de Galicia”.

4.6. Legătură:

Includerea napului în sistemul rotației culturilor este atestată încă din secolul al XIII-lea în diferite documente municipale și acte de vânzare-cumpărare de exploatații agricole denumite „nabales”. Aceasta a permis exploatarea deplină a terenului prin intermediul sistemului de rotație de tipul cereale de vară-napi-cereale de iarnă.

Napii sunt plante adaptate să se dezvolte și să crească în climate umede și caracterizate prin temperaturi moderate. Sunt rezistenți la îngheț. În plus, au nevoie de soluri fertile, cu conținut ridicat de substanțe organice, de consistență medie, profunde și afânate, bine drenate, dar cu o umiditate relativă ridicată. Aceste condiții pedoclimatice sunt caracteristice multor porțiuni din teritoriul Galiciei.

Napii sunt legume indispensabile pentru prepararea unora dintre felurile de mâncare cele mai reprezentative ale bucătăriei din Galicia precum „Caldo”, „Pote gallego”, „Cocido” și „Lacón con Grelas”, constituind, de asemenea, un element distinctiv față de bucătăria altor regiuni.

Referințele la acest produs, fie că sunt de natură istorică sau gastronomică, sunt numeroase și evidențiază prezența tradițională a acestei legume în cultura galiciană. Diferiți autori, specialiști în etnografie și gastronomie, subliniază în unanimitate prezența și caracterul singular al napilor în bucătăria tradițională galiciană. Astfel, se pot găsi referințe despre napi în lucrările ilustrului poligraf Ramón Otero Pedrayo („Guía de Galicia”, 1926), în lucrările criticului în materie de gastronomie Angel Muro („Almanaque y conferencias culinarias”, 1890-1905), sau în cele ale scriitorilor Emilia Pardo Bazán („La cocina española antigua”, 1912), Manuel María Puga y Parga („La cocina práctica”, 1905) și Álvaro Cunqueiro („A cociña galega”, 1973).

În încheiere, trebuie semnalat faptul că acest produs, fiind o legumă tipică Galiciei, figurează în „Inventario Español de Productos Tradicionales” (Inventarul spaniol al produselor tradiționale), publicat de Ministerul Agriculturii, Pescuitului și Alimentației în anul 1996.

4.7. Organism de control:

Denumire: Instituto Galego da Calidade Alimentaria (INGACAL)

Adresă: Rúa Fonte dos Concheiros, 11 bajo.
15703 Santiago de Compostela
ESPAÑA

Telefon +34 981540055

Fax +34 981540018

E-mail: sxca.agri@xunta.es

4.8. Etichetare:

După certificare, produsul care beneficiază de indicația geografică protejată „Grelos de Galicia” trebuie să poarte eticheta comercială corespunzătoare mărcii proprii a producătorului/ambalatorului respectiv, precum și eticheta specifică a IGP, cu codificare alfanumerică și cu numerotarea corespunzătoare, autorizată și emisă de organismul de control, împreună cu logotipul oficial al indicației geografice protejate.

Atât pe eticheta comercială, cât și pe eticheta proprie a indicației geografice trebuie să figureze mențiunea „Indicație geografică protejată «Grelos de Galicia»”.

În mod facultativ, se poate indica pe etichetă stadiul fenologic al plantei, diferențiind între „nabizas” și „cimos”, conform precizărilor din paragraful referitor la descrierea plantei.

În plus, se poate autoriza ca, produsele supuse altor procese de prelucrare decât cele menționate în caietul de sarcini să poarte, pe eticheta ambalajelor, precizarea că au fost fabricate din frunze și tulpini de nap care beneficiază de IGP „Grelos de Galicia”, cu condiția ca materiile prime să îndeplinească cerințele caietului de sarcini și ca normele din manualul de calitate să fie respectate.

Publicarea unei cereri de înregistrare în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare

(2009/C 72/10)

Prezenta publicare conferă dreptul de opoziție la cererea de înregistrare, în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului ⁽¹⁾. Declarațiile de opoziție trebuie să parvină Comisiei în termen de șase luni de la data prezentei publicări.

REZUMAT

REGULAMENTUL (CE) NR. 510/2006 AL CONSILIULUI

„MOUTARDE DE BOURGOGNE”

NR. CE: FR-PGI-005-0503-25.10.2005

DOP () IGP (X)

Această fișă rezumat prezintă, cu titlu informativ, principalele elemente ale caietului de sarcini al produsului.

1. Autoritatea competentă din statul membru:

Denumire: Institut National des Appellations d'Origine (I.N.A.O.)

Adresă: 51, rue d'Anjou
75 008 Paris
FRANCE

Telefon +33 153898000

Fax +33 142255797

E-mail: info@inao.gouv.fr

2. Grup:

Denumire: Association Moutarde de Bourgogne (AMB)

Adresă: AMB ARIA Bourgogne
4, Bd du Docteur Jean Veillet
21 000 Dijon
FRANCE

Telefon +33 380288140

Fax +33 380288169

E-mail: laure.ohleyer@cote-dor.chambagri.fr

Componență: Producători/prelucrători (X) Alte categorii (X)

3. Tip de produs:

Clasa 2.6: „Pastă de muștar”

4. Caiet de sarcini:

[rezumatul cerințelor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006].

⁽¹⁾ JOL 93, 31.3.2006, p. 12.

4.1. *Denumire:*

„Moutarde de Bourgogne”

4.2. *Descriere:*

„Moutarde de Bourgogne” (muștarul de Bourgogne) este un muștar cu gust iute sau foarte iute pe bază de vin alb, de culoare galben deschis, cu o consistență densă, omogenă și onctuoasă. Prezintă un miros puternic și caracteristic de vin alb de Bourgogne, o iuțime intensă și un gust pronunțat de vin alb de Bourgogne.

4.2.1. *Ingrediente și aditivi autorizați:*

- semințe de muștar produse și depozitate în Bourgogne,
- lichid de diluare care este compus din apă și din vin alb cu denumire de origine controlată produs în regiunea viticolă Bourgogne într-o proporție minimă de 25 % în momentul preparării. Este vorba de vinuri albe seci fabricate din soiuri de viță-de-vie tradiționale din Bourgogne, Aligoté și Chardonnay. Acestea le sunt caracteristice intensitatea aromei și persistența îndelungată a gustului,
- sare, zahăr, condimente, aditivi (cei admiși prin directiva europeană din 1995 privind aditivii, cu excepția coloranților artificiali, a făinii de cereale sau a oricărui alt stabilizator sau agent de îngroșare, a esențelor naturale sau artificiale de muștar, a extractului sau a uleiului esențial de muștar).

4.2.2. *Caracteristici fizico-chimice ale „Moutarde de Bourgogne”:*

- extract uscat provenit din semințe > sau = 24 % din greutatea produsului finit,
- lipide provenite din semințe de muștar > sau = 9 % din greutatea produsului finit,
- cantitatea de tegument rezidual din pastă este inferioară valorii de 2 % din greutatea totală.

4.3. *Aria geografică:*

Este obligatoriu ca producția și depozitarea semințelor, precum și producția (prelucrarea) pastei de muștar să se realizeze în aria de producție. Aceasta cuprinde departamentele care alcătuiesc regiunea Bourgogne, și anume Côte d'Or, Nièvre, Saône și Loire, Yonne.

Aria geografică a fost stabilită pe baza competențelor locale speciale în domeniul producției de semințe de muștar și de vin din regiunea Bourgogne, transformate ulterior în pastă de muștar pe baza căreia se obține un produs cu caracteristici originale (conform punctului 4.6).

Semințele de muștar produse în Bourgogne au calități specifice, recunoscute de-a lungul secolelor. Medicul lui Francisc I, Charles Estienne, considera că muștarul produs în Bourgogne are o calitate superioară datorită plantei de muștar („sénévé” — planta care produce semințe de muștar). Până la Al Doilea Război Mondial, planta de muștar („sénévé”) a fost cultivată în păduri în luminișurile cu sol de turbă. După arderea turbei în aceste luminișuri, solurile deveneau bogate în potasiu și favorabile cultivării muștarului (și, de asemenea, conținutului bogat în esență de muștar al semințelor), pe care cărbunarii îl semănau în martie și îl recoltau în august. În plus, climatul continental moderat destul de omogen al regiunii Bourgogne este propice cultivării muștarului. Într-adevăr, culturile de muștar nu au nevoie de o mare cantitate de apă. Ele sunt foarte bine adaptate la deficitul hidrologic și la temperaturile ridicate. În schimb, nu le priște deloc sfârșitul primăverii, cu prea multă umiditate. După un declin de câteva decenii, cultivarea muștarului a fost relansată în Bourgogne la inițiativa producătorilor industriali de pastă de muștar, al căror obiectiv a fost acela de a controla calitatea producției de materie primă și de a îmbunătăți calitatea produsului finit. Acest program de relansare reunește organisme de cercetare, Camera Agricolă din Côte d'Or, agențiile regionale de depozitare, agricultorii și prelucrătorii. Au fost selecționate soiuri cu caracteristici specifice care să corespundă particularităților pedoclimatice ale regiunii Bourgogne și, în același timp, să satisfacă exigențele calitative ale prelucrătorilor.

Totuși, în cadrul acestei arii, a fost selectată o zonă în care se pot cultiva semințele de muștar. Aria respectivă este stabilită respectând criteriile geologice și pedologice prin care se urmărește identificarea mediului favorabil culturii de muștar, și anume prin excluderea solurilor brune acide și a podzolorilor aflate la mare altitudine. Încercările de cultivare au demonstrat un potențial redus al acestor soluri din cauza inconsistenței semințelor și a unui conținut insuficient de izotiocianat volatil, care nu permit obținerea unei paste de muștar caracteristice.

4.4. *Dovada originii:*

Trasabilitatea este asigurată pe tot parcursul procesului de producție a „Moutarde de Bourgogne”, începând de la suprafața cultivată până la pasta ambalată, prin intermediul unor documente codificate. Semințele de muștar sunt recoltate numai de pe suprafețele repertoriate aflate în zona de cultură selectată pentru IGP. Aceste suprafețe trebuie să respecte criteriile de selecție stabilite în momentul realizării planului de producție. Agricultorii își livrează produsele unor agenții de depozitare situate în Bourgogne. Toți operatorii economici care intervin în producția de semințe de muștar, în procesul de depozitare sau de prelucrare au obligația de a ține documente codificate. Semințele de muștar și pasta ambalată sunt supuse unor teste analitice realizate în cursul fabricației.

4.5. *Metodă de obținere:*

Numai soiurile de semințe alese de „Association Moutarde de Bourgogne” (AMB) și provenite din speciile „Brassica juncea” cu „tegument brun”, „Brassica juncea” cu „tegument galben” și „Brassica nigra” sunt autorizate pentru cultivarea semințelor de muștar. Se stabilește un plan de producție care acoperă suprafețele utilizate pentru cultură, alegerea parcelelor și includerea lor în zona IGP. La recoltare, semințele sunt livrate unei agenții de depozitare situate în Bourgogne, care asigură trasabilitatea, curățarea și depozitarea semințelor.

În acest stadiu, loturile de semințe fac obiectul unei aprobări care permite verificarea respectării criteriilor următoare:

- originea în regiunea Bourgogne a semințelor și a soiurilor alese de AMB,
- limitarea la maximum 1,5 % (gradele I și II) a prezenței semințelor verzi sau imature,
- prezența semințelor străine: maximum 0,3 % pentru gradul I și maximum 0,5 % pentru gradul II,
- absența insectelor, a mucegaiului și a fermentării,
- mărimea semințelor: greutatea la mia de semințe (PMG) > 2,35 g (PMG > 2 g în cazul unor condiții climatice excepționale),
- apă și materii volatile: între 4,2 și 9 % din masă,
- materii grase: între 28 și 42 % din masa produsului uscat,
- izotiocianat volatil: între 0,7 și 0,94 % din masa produsului uscat,
- proteine: între 24,2 și 30,8 % din masa produsului uscat.

După aprobare, semințele sunt pregătite și livrate producătorilor industriali aflați în aria geografică respectivă. Semințele sunt măcinate și puse în contact cu lichidul de diluare (apă + vin). Vinul utilizat este un vin alb cu denumire de origine controlată produs în regiunea viticolă Bourgogne. Această etapă permite extragerea miezului seminței și producerea unei prime paste de muștar. După aceea, pasta este trecută prin sită pentru a elimina tegumentele seminței. Se obține astfel pasta de culoare galben deschis cu consistență densă, omogenă și onctuoasă, din care se scoate aerul. Această etapă, urmată de o perioadă de repaus, permite dezvoltarea gustului picant al muștarului. Ulterior, pasta este depozitată și ambalată.

4.6. *Legătură:*

Legătura cu originea geografică se bazează pe competențe străvechi în regiune, pe cultivarea istorică a semințelor de muștar în Bourgogne, pe o legătura istorică puternică între muștar și podgoriile din această regiune, precum și pe o veche reputație.

4.6.1. *O calitate specifică:*

„Moutarde de Bourgogne”, caracterizat printr-un intens gust picant, se obține din amestecul semințelor de muștar produse și depozitate în Bourgogne cu un lichid de diluare compus din apă, sare, zahăr, condimente și cel puțin 25 % vinuri albe seci produse din soiuri de viță-de-vie tradiționale din Bourgogne. Aceste vinuri albe sunt caracteristice prin aroma puternică și persistența îndelungată a gustului și conferă muștarului de Bourgogne mirosul puternic, tipic, precum și gustul pronunțat de vin alb de Bourgogne, care îl distinge de alte feluri de muștar. Extractul uscat și lipidele provenite din semințe trebuie să aibă un nivel mai ridicat decât 24 %, respectiv 9 %.

4.6.2. Reputația:

Legăturile istorice dintre regiunea Bourgogne și muștar sunt strânse. Astfel, se povestește că, în 1336, în timpul unei petreceri organizate la Rouvres de Eudes al IV-lea, ducele de Bourgogne, în onoarea lui Filip al VI-lea, s-a consumat un butoi de muștar (206,75 l). Începând cu secolul XVI, statutele definesc breasla producătorilor de muștar (cele din orașul Dijon din 1634 sau cele din orașul Beaune din 1647). Până în secolul XIX, când revoluția industrială a influențat sectorul producerii muștarului, acesta era fabricat în ateliere mici. Fabricanții din Bourgogne se întrec în ingeniozitate. Îl putem menționa pe domnul Grey, fabricant din Dijon a cărui mașină destinată creșterii semnificative a productivității a fost brevetată în 1850 de „Académie des Arts, Sciences et Belles Lettres”. În perioada 1750-1984, au fost menționați 263 de fabricanți de muștar. În nicio altă regiune franceză nu s-a înregistrat un asemenea număr ridicat.

Cultivarea semințelor de muștar în Bourgogne deține, de asemenea, o istorie îndelungată, întrucât medicul lui Francisc I, Charles Estienne, considera că muștarul produs în Bourgogne este de o calitate superioară datorită plantei de muștar („sénévé”), „care crește acolo mai bine decât în orice altă regiune”.

Vinul și muștarul sunt strâns legate între ele. În 1911, A. Berthiot atribuie reputația muștarului calității fabricării sale care, spune el, include măcinarea celor mai bune semințe și amestecarea într-un lichid specific regiunii Bourgogne: „verjus”, un tip de vin foarte acru obținut prin presarea strugurilor albi insuficient copti. În urma distrugerii plantelor care produceau acești struguri de către filoxeră, fabricanții s-au orientat către mici vinuri albe acide care au dispărut, fiind înlocuite de soiuri nobile altoite. Utilizarea vinului alb în locul oțetului duce la apariția caracteristicilor organoleptice ale muștarului.

Fabricanții de muștar au utilizat de foarte timpuriu denumirea „Moutarde de Bourgogne”. Găsim, în acest sens, înregistrarea mărcii „Moutarde de Bourgogne, extra-blanche supérieure” la tribunalul din Sens (89) în 1891, iar în 1903 pe cea a etichetei „Moutarde Jacquemart au pur verjus de Bourgogne” la tribunalul comercial din Dijon. Pe lângă denumire, preocuparea de a face referire la regiunea Bourgogne și la istoria acesteia în alegerea mărcilor demonstrează notorietatea constantă a muștarului de Bourgogne. Putem menționa mărcile „Jean-sans-Peur”, „Téméraire”, „Moutarde à la cuillère de la Belle Bourguignonne”, „La Bourguignonne”.

4.6.3. Factorul uman — competențe speciale:

Cultivarea semințelor de muștar de Bourgogne continuă să fie importantă până la Al Doilea Război Mondial. După 1945, producătorii industriali încearcă să mențină această producție în regiune. În acest scop, sindicatul fabricanților de muștar publică o broșură pe tema cultivării muștarului. Motivul acestor inițiative este concurența din partea celorlalte plante oleaginoase și a pieței mondiale.

Relansarea semnificativă a cultivării semințelor se va petrece abia la începutul anilor '90. În acel moment, întregul sector împărțea aceleași preocupări:

- producătorii industriali căutau o diversificare a surselor proprii de aprovizionare și deținerea unui anumit control asupra calității producției de materie primă. În acest sens, ei doreau să orienteze evoluția semințelor pentru a îmbunătăți calitatea produsului finit,
- agricultorii căutau, la rândul lor, posibilitatea de a își diversifica producția și de a o valoriza pe plan regional.

S-a instituit în acea perioadă și un comitet director care să ducă la bun sfârșit relansarea cultivării:

- „Etablissement National d'Enseignement Supérieur Agronomique de Dijon” (Institutul Național de Învățământ Superior Agronomic din Dijon) și „Institut national de recherche agronomique pour la recherche génétique” (Institutul național de cercetare agronomică pentru cercetare genetică): îmbunătățirea productivității, calitatea specifică a semințelor îndeplinind toate criteriile definite de AMB,
- Camera Agricolă din Côte d'Or pentru cercetare aplicată și experimente,
- agențiile regionale de depozitare pentru logistica legată de recoltarea și ambalarea semințelor,
- agricultorii, care testează în practică referințele stabilite în stațiile experimentale și cultivă suficiente cantități de semințe pentru a permite producătorilor industriali să realizeze teste de fabricare,
- federația franceză a producătorilor industriali de mezeluri, a furnizorilor și prelucrătorilor de preparate din carne și producătorii industriali care efectuează diverse teste de fabricație: teste-pilot, teste semiindustriale și industriale.

Aceasta cooperare a permis propunerea a două varietăți pentru procedura de IGP.

În paralel cu aceste activități de cercetare, producția s-a dezvoltat, crescând de la aproximativ 350 ha în 1993 la 1 230 ha în 2003.

4.7. *Organism de control:*

Denumirea: CERTIPAQ

Adresă: 44, rue La Quintinie
75015 Paris
FRANCE

Telefon +33 145309292

Fax +33 145309300

E-mail: certipaq@certipaq.com

4.8. *Etichetare:*

Eticheta conține următoarele mențiuni:

- Denumirea de vânzare: „Moutarde de Bourgogne”,
 - Sigla IGP.
-

Publicarea unei cereri în temeiul articolului 6 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului privind protecția indicațiilor geografice și a denumirilor de origine ale produselor agricole și alimentare

(2009/C 72/11)

Prezenta publicare conferă dreptul de opoziție la cererea de înregistrare, în temeiul articolului 7 din Regulamentul (CE) nr. 510/2006 al Consiliului ⁽¹⁾. Declarațiile de opoziție trebuie să parvină Comisiei în termen de șase luni de la data prezentei publicări.

FIȘĂ REZUMAT

REGULAMENTUL (CE) NR. 510/2006 AL CONSILIULUI

„ŠTAJERSKO PREKMURSKO BUČNO OLJE”

NR. CE: SI-PGI-0005-0418-29.10.2004

DOP () IGP (X)

Această fișă rezumat prezintă, cu titlu informativ principalele elemente ale caietului de sarcini al produsului.

1. Autoritatea competentă din statul membru:

Denumire: Ministrstvo za kmetijstvo, gozdarstvo in prehrano RS
Adresă: Dunajska 58
SI-1000 Ljubljana
SLOVENIJA
Telefon +386 14789109
Fax +386 14789055
E-mail: varnahrana.mkgp@gov.si

2. Grup:

Denumire: GOLICA GIZ
Adresă: Trg svobode 3,
SI-2310 Slovenska Bistrica
SLOVENIJA
Telefon +386 28432611
Fax +386 28432613
E-mail: —
Componentă: Producători/prelucrători (X) Alte categorii ()

3. Tipul produsului:

Clasa: 1.5 — Uleiuri și grăsimi (unt, margarină, ulei etc.)

4. Caiet de sarcini:

[rezumatul cerințelor prevăzute la articolul 4 alineatul (2) din Regulamentul (CE) nr. 510/2006]

4.1. Denumire:

„Štajersko prekmursko bučno olje”

⁽¹⁾ JOL 93, 31.3.2006, p. 12.

4.2. Descriere:

„Štajersko prekmursko bučno olje” este un ulei alimentar vegetal, nerafinat, obținut prin presare din semințe de dovleac de calitate superioară, prăjite, provenind din dovleci cu caracteristici de plante oleaginoase.

„Štajersko prekmursko bučno olje” este de culoare de la verde închis la roșu și are un miros și un gust aromatic specific. Acest ulei prezintă o compoziție interesantă de acizi grași: aproximativ 20 % acizi grași saturați, aproximativ 35 % acizi grași monosaturați și aproximativ 45 % acizi grași polisaturați.

De asemenea, „Štajersko Prekmursko bučno olje” este o sursă bogată de tocoferoli: 100 g de ulei conțin aproximativ 50 mg de vitamina E. De asemenea, acest ulei conține și alte vitamine, microelemente, carotenoide, acizi aminați rari, precum și un colorant natural (clorofilă).

4.3. Aria geografică:

Zona geografică unde are loc prelucrarea semințelor de dovleac pentru obținerea uleiului „Štajersko prekmursko bučno” este delimitată de o linie care leagă localitățile Dravograd și Slovenj Gradec, Mislinja și Velenje (unde linia de delimitare este reprezentată drumul național), Šoštanj, Mozirje, Nazarje, Vransko, Prebold, Zabukovica și Laško. De aici, linia continuă de-a lungul râurilor Savinja și Sava, trece pe lângă Radeče, Sevnica, Krško, Brežice până la Obrežje, de unde continuă de-a lungul frontierei naționale cu Croația până la frontiera națională cu Ungaria, apoi pe frontiera dintre Ungaria și Austria și apoi de-a lungul frontierei cu Austria (de-a lungul Alpilor Karawanken) revenind la Dravograd.

4.4. Dovada originii:

Toți producătorii de ulei „Štajersko prekmursko bučno” trebuie să fie înregistrați în zona menționată și trebuie să prelucreze semințele de dovleac în vederea obținerii uleiului din semințe de dovleac în conformitate cu caietul de sarcini. Producătorii trebuie să țină evidența vânzătorilor și a cantităților de semințe de dovleac pentru fiecare vânzător de semințe de dovleac în parte; această evidență trebuie să conțină data analizei, rezultatele analizelor chimice și parametri fizico-chimici. De asemenea, producătorii trebuie să păstreze rapoarte privind procesul de producție în care sunt menționate consumul de materii prime și de materiale, precum și cantitatea de ulei din semințe de dovleac produsă.

Toți acești factori sunt monitorizați de către un organism de certificare acreditat în conformitate cu Standardul european EN 45011.

4.5. Metoda de obținere:

Pentru a produce uleiul „Štajersko prekmursko bučno” pot fi utilizate diferite varietăți de semințe de dovleac, cu condiția ca acestea să satisfacă cerințele de calitate prevăzute.

Aceste semințe de dovleac pot fi produse în afara zonei geografice menționate cu condiția să fie prelucrate pentru obținerea uleiului „Štajersko prekmursko bučno” în zona geografică menționată.

1. Strângerea semințelor de dovleac [verificarea parametrilor fizico-chimici (impurități, nivel de umiditate, conținut de ulei, procentul de semințe deteriorate) și analiza aspectului semințelor de dovleac].
2. Depozitarea semințelor.
3. Curățarea semințelor (eliminarea impurităților).
4. Uscarea semințelor de dovleac până la un nivel de umiditate de 6-7 %.
5. Zdrobirea semințelor.
6. Frământare.
7. Tofierea semințelor de dovleac (temperatura maximă de tofiere de 120 °C, 30-60 de minute).
8. Presarea semințelor de dovleac prăjite.
9. Sedimentarea uleiului din semințe de dovleac.
10. Controlul de calitate (analiza fizico-chimică și organoleptică a uleiului).
11. Îmbutelire și etichetare.

4.6. Legătură:

„Štajersko prekmursko bučno olje” este o specialitate culinară provenind din zona geografică determinată la punctul 4.3. Fabricarea uleiului din semințe de dovleac în regiunile Štajerska și Prekmurje reprezintă o tradiție, așa cum o demonstrează documentele scrise care menționează înființarea, încă din 1750, a primei prese pentru ulei din semințe de dovleac la Fram. Producția la scară largă de semințe de dovleac în regiune a dus la crearea mai multor fabrici de prelucrare a semințelor de dovleac pentru obținerea uleiului care aplicau metode artisanale (Slovenska Bistrica, Središče ob Dravi, Selo pri Pragerskem etc.). În 1904, Albert Stigar a înființat la Slovenska Bistrica o fabrică pentru transformarea, prin metode artisanale, a semințelor de dovleac în ulei din semințe de dovleac. Regiunea Prekmurje nu are nicio uzină mare de producție, nu există aici decât întreprinderi mici care aparțin agricultorilor. Una dintre acestea este fabrica lui Feri Vučak din Vadarci în Goričk care funcționează de 130 de ani, în prezent fiind utilizată de către a patra generație a familiei acestuia pentru producția de ulei din semințe de dovleac.

Renumele „Štajersko prekmursko bučno olje” a depășit frontierele Sloveniei, acesta fiind cunoscut în alte țări europene, în Statele Unite, Australia, Rusia etc., așa cum o dovedesc, între altele, premiile pe care le-a obținut în 2007 la concursul IFE07 (The International food&drink event) de la Londra pentru cel mai novator produs.

4.7. Organism de control:

Denumire: Bureau Veritas d.o.o.
Adresă: Linhartova 49a
SI-1000 Ljubljana
SLOVENIJA
Telefon +386 14757670
Fax +386 14747602
E-mail: info@bureauveritas.si

4.8. Etichetare:

Atunci când ambalarea „Štajersko prekmursko bučno olje” are loc în zona geografică menționată, fiecare producător este autorizat să utilizeze propriul ambalaj și propria etichetă; cu toate acestea, pe etichetă sau în altă parte trebuie să figureze denumirea protejată „Štajersko prekmursko bučno olje” și emblema colorată „Štajersko Prekmursko Bučno Olje”, precum și simbolul de calitate comunitar sau național adecvat.

Atunci când ambalarea are loc în afara zonei geografice menționate, trebuie să poată fi identificată originea „Štajersko prekmursko bučno olje”. De asemenea, în acest caz ambalajul „Štajersko prekmursko bučno olje” trebuie să poarte denumirea protejată, emblema și simbolul comunitar corespunzător.
